

Draží důstojní pánové,

Zíjete v dusivé atmosféře. Je ji třeba pročistit! Energicky, nemilosrdně! Učinili jsme tak částečně včera. Náš bezbožecký tisk poslených týdnů psal o násilnostech spáchaných proti klášterům jako o činech, za něž by měli být vděčni nejen řeholníci, nýbrž celá Církev. V článcích z posledních dnů jako by se tisk divil, že nedocházejí z celého světa vago hypopisových archů, děkujících za tuto reformu. Ukázali jsme však rozborem důvodů, na něž se komunistický tisk odvolává, že násilí proti klášterům zůstává násilím, a to nejen nekřestanským, nýbrž i nelidským. S člověkem, a jistě s řeholníkem, se nemůže nakládat po vzoru velké výkrmy!

Pokračujme dnes ve vybíjení dusného ovzduší.

Když při odpadovém hnutí po prvé světové válce se dostavili kněží-padařky k arcibiskupu Kordačovi a snažili se ospravedlnovat své kroky snahou o českou slovanskou bohoslužbu a podobné vymoženosti, podíval prý se jim arcibiskup nebojácně do tváře a pravil jim: nalézám jen dvě příčiny vašeho jednání/váš mravní úpadek, a úpadek vaší víry a vašeho teologického vzdělání.

Totéž možno konstatovat u kněží, když kteří zradili Krista Pána a Církev v dnešní době. Je opravdu prozřetelnostní, že je mezi nimi několik, kteří jsou veřejně známi svou mravní podúrovní. Když prý se jich sešlo před nedávnem několik v jednom domě, kde společně bydlili, lid se vyhýbal tomuto domu, a snažil se, aby nemusil jít kolem. Jedenomu se z nich se při neúspěších katolické akce vytykalo, že to zavinuje jeho pohoršlivý život! Jaké svatešte-kněží je-snámku-pravosti-Církve,tak-pedník,tak-svané-katolické-akce-,de-někdo-se zapojilo-několik-kněží-pohoršlivého-života.

Arcibiskup Kordač mluvil dále o úpadku víry a teologického vzdělání jako výzrady odpadlých kněží. Totéž by řekl arcibiskup Kordač i dnes kněžím-tak zvaným pokrokovým vlasteneckým kněžím.

V úterý 23. května odpoledne mluvil v Českých Budějovicích Buchta. Bylo to při slavnosti, při níž byl vlk za ochrany zákona uveden do ovčince. Zdůraznil, že křestanství má stejně ideály lásky k bližnímu jako socialismus. Nepřipomínáme to, aby snad nezpyšněl, jako by byl řeč něco nového! Plojhar na totéž mluvil stokrát, a zvěčnil je ve své knize Dvaroky s lidem. I Dechet se zmohl na tuto moudrost, a dokonce i Vincenc Majar. Jestliže to snad někde řekl také Kabourek, Pur a Konáš, tak je také zahrnujeme mezi autory abychom jim nevzali čest autorství.

Právě tento jejich výrok nejlépe dokazuje, že autorům chybí víra, a že jejich teologické znalosti jsou velmi, velmi proděravělé. Ba nezbylo jim z nich ani tolik, aby se dovedli orientovat v základních věcech.

S podobným důkazem spojitosti mezi socialismem a křestanstvím se vystasil dne 10. července 1949 při informační schůzce nejvyšších představených řádů a kongregací i dr. Hub. Pravil, že přejdeme-li z ideologického stanoviska na pole etické, tu máme my komunisté a vy křestané postuláty shodné. Jak církev tak socialismus bojují proti sobectví, a hlásají účinnou lásku k bližnímu. Nato mu bylo velmi případně tehdy odpověděno: Co je platná zdánlivá společná etická základna lásky, když zde jasné jde o propast mezi dvěma názory? Ten který tato slova řekl, je dnes ve vězení. Pravda musí být umlčena. Kromě toho se jeho uvězněním ukázalo, že není i velmi správně řekl, že společná etická báse mezi komunismem a křestanstvím je jen zdánlivá. Ostatně jak může mít společnou cestu lásky s křestanstvím ten, kteří směr, který razí a vštěpuje již malíckým heslo: "Nesmíme ani na okamžik zapomínat, že cesta k socialismu je a bude cestou třídního boje". Že cesta nenávisti, cesta nesmířitelného záští, které je možno v pojetí socialismu vyrównat jen třídním bojem.

Křestanství také zná, že se nemůže mchat bujet nespravedlnost, že třeba pracovat o nastolení řádu lásky a spravedlnosti; křestanství však má také Kristův příkaz Milovat i nepřátele a dobré činit těm, kteří nás pronásledují. Je známo, že jednostranná zásada tržního komunistického souzití, kde neměla žádného práva tato nenávist neměla vůbec žádného existenčního důvodu. Je také dobré známo, hlavně z dnešního zápasu, že komunisté srocuji masy a podněcují je k veřejným nepokojům a tržnímu boji ne v boji za sociální řád, nýbrž z touhy po politické moci. Neběží tedy o primát lásky, nýbrž o primát moci. Moc pak, hlavně politická moc totálitáristického státu je absolutním popřením člověka, lidské osoby a lidské svobody, a tím i lásky. Prete-komunismus-a-křestanství Společné bási lásky mezi křestanstvím a komunismem je prete urážkou křestanství.

V druhé polovině dubna se konal v Lyoně ve Francii pastorální kongres vše francouzského kleru všech diecesí, za velké účasti episkopátu. Kongres v-několika-konferencích-varoval Třebaže hlavním tematem kongresu byl problém lásky v pastorační činnosti, varovalo několik význačných řečníků z řad biskupů i kleru, aby se při zdůrazňování lásky nezapomívalo na víru. Pravilo se, že dnešní moderní mentalita a psychosa svádě jaksi k přehližení víry v křestanství.

Známý francouzský teolog Feret pravil, že Kristus Pán je život, je láska, že však jetaké pravda a cesta. Tak také křestanství. Dnešní člověk nehledová jen po lásce, on hladoví hlavně po pravdě! Kardinál Lyonsky velmi chválil řečníkovy konkluse, a podtrhl jejich důležitost.

Zde-je-sme-u-kořenePkušení mluvit o křestanství jako o lásce s vyloučením víry, podlehli všichni kněží, kteří u nás v této době zradili Církev a s ní křestanství. Odvrhli víru, když odmítli poslechnout varovných hlasů svých biskupů, ba když i přes jasný hlas svaté Stolice, zatvrzele vytrvali ve svém postoji. Vyloučili se z Církve! eboť jestliže ani Církve neposlechne, budiž tobě jako celník a publikán pravil Kristus Pán.

Kdyby byli bývalí přesvědčeni, že křestanství je nejen láska, nýbrž i víra, byli by bývalí přijali hlas svatého Otce, jenž je strážcem zjevené pravdy jako hlas který je upozorňuje na nebezpečí v zájmu jejich víry a v zájmu křestanství. Nebyli by bývalí zakolísali. Nebyli by zradili křestanství! eboť byli by se stali z Pavlů Šavly a jidáši!

Ze křestanství není jen láska, nýbrž i zjevená pravda, není třeba dokázovat! Každá stránka Evangelia je útržkem zjevených pravd. To pak ježivot věčný, pravil Kristus Pán při poslední večeři, aby poznali Tebe, jediného pravého Boha a toho kterého jsi poslal Ježíše Krista. Je nepochopitelné, jak může po těchto slovech mluvit kněz o společné bási křestanství a komunismu, když komunismus vyhlásil boj jedinému pravému Bohu a Těmu, kterého poslal Ježíš Kristu, když komunismus vyhlásil na celé linnii boj Církvi, kterou týž Ježíš Kristus založil a které byla svěřena ochrana Zjevení.

Tak zvaní pokrovkoví kněží tím, že nedbal hlasu Strážce Zjevené Pravdy, přidali se k nepřátelům Kristovým, a bojují proti Němu a Jeho Církvi. Jejich řeč o společné bási lásky mezi bezbožeckým materialismem a křestanstvím je jen pláštíkem, kterým se chtějí krýt a ukolébávat své svědomí plné výčitek. Plné výčitek: je známo, že Dechet po svém kroku kolísal, a že sta dopisů které nechali komunisté přicházet ze všech krajů, měla ho jaksi udžet, aby neselhal.

V jednom z dalších vysílání dokázeme nad to, že není možno mluvit o lásku tam, kde se vyloučí Boh a Ježíš Kristus, kde není bližní milován v Ježíši Kristu. Dnes, jen tolik, že opravdová láška předpokládá milovat bližního dle jeho opravdové skutečné hodnoty. Bližní však nemá opravdové skutečné hodnoty než v Kristu. Kdo tedy opustí Krista a Církev, jenž je mystický Kristus, nemůže bližního opravdu milovat!-

^{věkoučné} Jiným dokladem ~~teologické~~ bezradnosti je výrok kněze Pura, jenž ve věcech víry a mravů slibuje poslušnost v politice však chce svobodu! ~~Bekušel-edsuzuj se-sám, tím, že-publikuje-tento-výrok-ve-Věstníku-katolického-dneševenshtva.~~ Nechápe, že exkomunikační deklarace t.zv katolické akce a komunismu nebyla politika: ~~Tak-to Prohlásila autorita, která je vydala!~~ Jestliže to m chce uznat, neposlouchá ani ve věcech víry a mravů: neboť ~~Nejvyšší autorita Církve je jedině~~ kompetentní rozhodnout co je víra a co není! - Dále se týž obhajuje citátem z Písma svatého, že všechna vrchnost je od Boha. Zapomněl však, že v Písme svatém stojí, že sluší více poslouchat Boha než lidí, ~~a-že-je-právě-~~ kdykoliv lidé přikazují něco Bohu protivného, i když ~~takto~~ ~~jste~~ /vrchnost. Jedná proti Bohu, kdo jedná proti Církvi. Neboť byla Bohem založena.

Předobně P. Kabourek nedovede se dostat přes propagandistická tvrzení komunistického tisku, že vše, co dělá Vatikán je politika. Posuzuje dokonce i administrativní činnost svého řádu jako politické tahy. ~~Po~~ Jak mrzí, že se podepisuje doktor, a nemá ani tak svobody, aby se povznesl nad lživou propagandu komunistického tisku!

Máme však na srdci ještě jednoho. P. Sobotu! Ani on při svých dvou doktorátech nepochopil, že křesťanství není komunismus! Jak neomluvitelné pochybnosti! ~~neomluvitelné~~ hlavně po tolika násilnostech proti Církvi a jejím představitelům. Modlete se za něj, aby alespoň jeho blízká smrt mu otevřela oči! Opravdu bolelo, ~~když~~ jsme slyšeli z Radia a četli v tisku, jakou nectnou hru s ním stropili komunisitští agenti. Jak opálzle ponižujícím způsobem s ním jednali. Jak ponižovaly jejich farizejské lichocení a házení tiutuly! Bylo vidět, že ve své oběti, nevidí víc než zakyslého mrzutého starého mládence nebo vдовce, ~~který za zaujatou svou cestu stará při každém úsmívá staré panney, třebas bezubé! I kdy bych snad v životě měl ztratit všechnu čest, tak že bych byl hoden sliny posledního člověka, nikdy byl bych ani pak nepřipustil aby se mnou někdo sehrál takovou hru, jako sehráli komunisté s ním!~~

Na konec upozorňujeme kněze, že hlavní města opět vychrila řada agentů, kteří jsou rozesláni speciálně po farách, aby svedli kněze ke vstupu do komunistické strany, aneb alespoň rozdělili klerus. Agenti mají pokyny kritisovat biskupy, vyvolat v kněžích nespokojenosť s postupem biskupů. Nevěřte ničemu: vaše cesta je správná. ~~Gesta-vašich-biskupů~~ Můžete zcela důvěrovat svým biskupům. Víme co říkáme, když ~~pro~~ pronášíme tuto větu. Zítra se vrátíme v posledních třech měsících k tomuto tématu.

Připomínáme, že zítra uslyšíte opět více zpráv, něco z domova, a něco z ostatního katolického světa!

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Drazí přátelé, poslechněte mì zprávy z Katol. světa:

poslechněte si dneszprávy z katolického světa.

Zítra se shromáždí na náměstí svatého Petra velké množství italských motocyklistů, aby společně získali odpustky Milostivého léta a byli přijati svatým Otcem.

Z Německa přijede zítra 320 členů řádu maltejských rytířů. 6. června se dostaví skupina malteských rytířů z Rakouska. Zúčastní se společně s italskými maltézskými rytíři procesí Božího Těla, na náměstí svatého Petra, při němž ponese Nejsvětější sam svatý Otec.

Nemine ani den, aby se nepredstavilo na ústředí Milostivého Léta v Římě několik poutníků, kteří připutovali do Věčného města pěšky: včerejší přišlo pěšky několik poutníků z Italie, Rakouska, Německa a Belgie.

Dne 26. ~~června~~ dorazil do Říma na jízdním kole velký výlěčný in valida z Janova. Ztratil ve válce obě nohy. Cestu do Říma ~~prošel~~ ^{vzdal se do Říma}, aby získal odpustky Milostivého léta a byl splněn slib, který kdysi učinil.

V těchto dnech se koná v Římě mezinárodní kongres sociálních studií. Byl zorganizován mezinárodním institutem sociálních a politických věd ve Frýburku. Dnes byl kongres přijat svatým Otcem. Hlavním tematem kongresu je: Sociální, hospodářský a politický řád. Kongres ukázal, že katolíci usilují postupovat

~~Před několika dny se skončil rovněž v Římě mezinárodní kongres filmových umělců a v sociálních studiích podle mezinárodního plánu a postavit se účinně na sociálním poli proti komunismu, hájice z jedné strany právo kolektivu, s druhé strany však práva lidské osoby.~~

Před několika dny se skončil rovněž v Římě mezinárodní kongres katolického filmu. Mezi účastníky byly některé světoznámé filmové osobnosti. Kongresisté si vykonali společně vstřevu římských bazilik, byli přítomni audienei u svatého Otce a na členném svatečezení francouzské královny Jany.

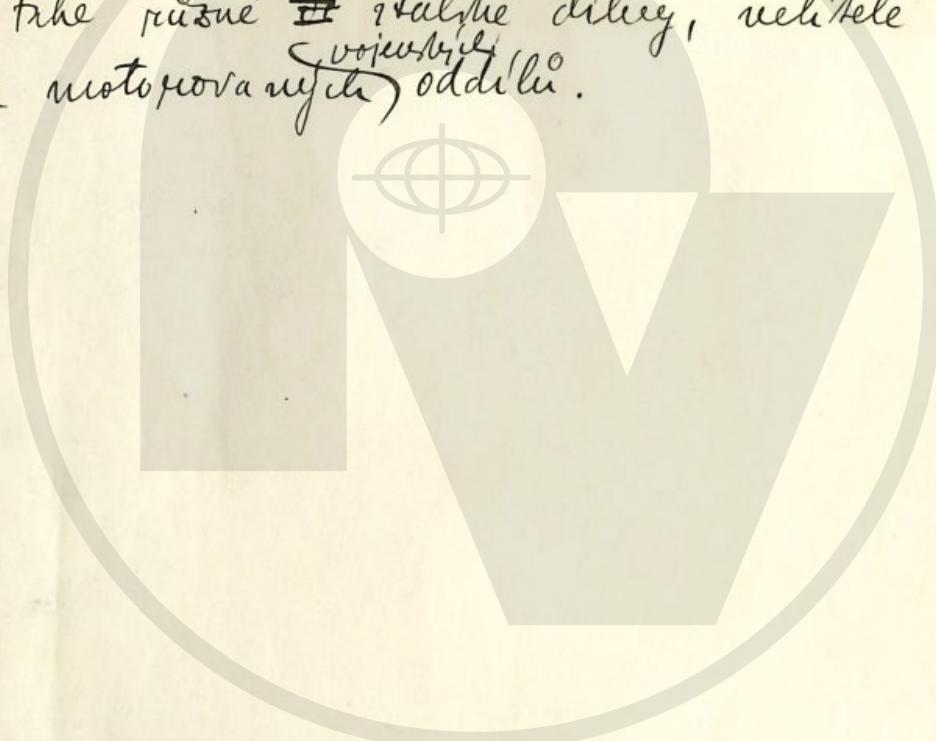
Včera se skončil mezinárodní kongres posvátné hudby. Program kongresu byl propleten jak studijními konferencemi tak koncerty polyfonní i gregoriánské hudby. Účastníci pracovali ve tří sekcích: sekce východní, gregoriánské a byzantské hudby, druhá sekce se soustředila na ~~musikologii~~ problémy varhanní hudby, konečně třetí sekce si věšimala moderní hudbu a některých praktických otázek. Je zajímavé, že ve ~~zájmu~~ dvou přednáškách se volalo po propagaci lidového zpěvu, především v latinských zemích. V každém národe by měla být sbírka lidových náboženských písni. Kongresu se zúčastnili znalci posvátné hudby z 28 národů. Byly zastoupeny ¹² universit: zahorská v Dánsku, americká, habsburská, kolínská, Universita z Kopenhadogen, rýnská, Javu, Lovaně, nichova, stavy, Utrechtu a Akademie svaté Cecilei v Římě.

Jako jiná léta putovalo i letos kolem 8000 pařížských studentů z Paříže o svatodušních svátcích z Paříže do mariánské svatyně v Chartres 80 kilometrů od Paříže. Každým rokem je jím dáno na cestu jiné téma na rozjímání nebo na diskusi. Letos studenti meditovali téma Vykoupení. Hlavně po unavě a bolestech cesty jim začínalo být jasné, že všechny činy člověka, i bolestné, jsou cestou za Vakupitelem, ~~často i na cestu křížové, než~~ vždy k vykoupení a vzkříšení. Cestou si vykonali studenti ~~také~~ křížovou cestu. Mnozí si v duchu pokní odepřeli ~~své~~ kouření. V Chartres ~~měli~~ na hod boží svatodušní společnou mše svatou při níž mnoho studentů přistoupilo ke svatému přijímání. Jistý americký protestant, který se také zúčastnil tohto kajícího putování prohlásil, že protestanti by se nikdy nemohli spojit v takovém bratrství v modlitbě a v pokání.

totalitních režimů

(výhod. ráno

Základ se sjede na našem sv. Petra na 20.000 italských motocyklistů - a předají slavnostním zprávám svatému Otmí poselství farářů a starostů cele Itálie. Tělo poutní vypravcy je zúčastně trh různé ~~z~~ italské díly, velitele vojska, církevitra a motorových oddílu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Draží přátelé,

dnes, v den jmenin svatého Otce, jsou ozdobeny všechny význačné církevní budovy v Římě papežskými vlajkami. ~~L'Espresso-Romane-vávédnička~~ Dnešní L'Espresso romano vyšvédavá-ekolnost, že se zmiňuje o nespočetných zástupech poutníků, jež zatoužily v tomto Milostivém Létě vidět svatého Otce a shromáždit se na několik chvil kolem něho. Kromě nečekaného počtu a rozmanitosti ras a národů udivuje žhavá zbožnost poutníků, praví vatikánský deník. U svatého Otce chtějí všichni tito poutníci načerpat svatého zápalu pro Boží boj ve svém vlastním životě a ve společnosti. ~~Pro svatého Otce je milostivé léto jedním dnem velké slávy a velké úngvy.~~

~~Vára na Kongres pouluvíl~~
Na mezinárodním kongresu katolických sociálních studií mluvil ~~Vára na Kongres pouluvíl~~
president italské katolické akce, ~~advokat Veronesse~~, který pravil mimo jiné, že početně zastoupení politiků ve vládách západní Evropy, inspirujících se sociální naukou Církve, ukazuje, že lid ztratil dřívěru v liberalismus a v socialismus s že svou dřívěru klade v sociální nauku Církve.

Z Vidně dochází zprávy, že mariánská úcta je tak hluboce zakoreněna v duši maďarského lidu, ~~Dokázaly to mariánské pobožnosti během uplynulého měsíce~~ ~~v Kvetně~~ při všech pobožnostech, které byly konány na počest Panny Marie, byly kostely přeplněné. Lid volal a se úpěnlivě modlil k Panně Marii Patronce Maďarska.

Z Polska dochází zpráva, že polská mládež si zachovává svou víru přes silný tlak komunismu. Sekretář jisté školy komunistických aktivistů pan Wroblewski nedávno prohlásil, že morálka polských studentů je daleko komunistického ideálu, a že všechno úsilí komunistů nedosáhlo za pět let žádoucího výsledku. S druhé strany náboženské hnutí mezi polským studentstvem se čile rozmítá, přestože se setkává se sterými obtížemi. Přiznal to ve své řeči týž Wroblewski.

V těchto dnech dojela do Lurd poutní výpravy katolíků z Afriky, Počítala 458 ~~poutníků~~, účastníků, se třemi africkými černými biskupy. Je mezi nimi dvacet náčelníků afrických kmén ve svých nádherných úborech. ~~Jejich~~ společné modlitby před jeskyní zjevení za obrácení Afriky a za světový mír mocně dojíždaly přítomné poutníky z Francie a jiných zemí.

Dne 23 a 24 června se bude konat v Holandsku v Maastrichtu roční kongres holandských lékařů, na němž bude probíráno téma: Změny lidské osoby pomocí vnějších vlivů, hlavně pomocí farmakologických prostředků. Toto téma bylo zvoleno vzhledem k procesům ve východní Evropě a metodám, jež při nich byly použity.

Nahranici ruské zony v Rakousku byl zatčen duchovní vedoucí maďarských uprchlíků P. Gaspar. Byl znám jako kazatel a spisovatel, a byl velmi čten a milován pro svou lásku k Církvi a vlasti. Byl odveden ruskou policií do neznáma. Po roce 45 byl P. Gaspar v Maďarsku několikrát uvězněn, byl dokonce i ve zlo pověstném vězení Andrassyho v Budapešti, v roce 1948 se mu však podařilo prchnout zahraničí.

Kardinál berlínský Fr. Ingles mluvil na svátek svatého Quirina v Neuss. Zadal, aby bylo vneseno světlo do tragického osudu německých zajatců v Rusku. Po úředních zprávách tisové kanceláře Tass všechny civilisované národy se s úzkostí a v bolesti táží: Kde je půl druhého milionu zajatců? Jež ještě čekáme? ~~pravil kardinál!~~

V novém anglickém filmu Předehra a pověst vystupuje 12 letý zázračný hoch Jeremia Spenser. ~~Hoch v něm hraje~~ ^{vnučka} malého dirigenta orchestr, a řídí opravdu velmi zručně Weberovu symfonii Oberon. Spenser byl zpěvákem ve Westminsterské katedrále v Londýně, a ministrovával v kostele všech svatých apoštolů v Londýně.

Čínskí katolíci žijící v Indonésii Konali vnedávno kongres, jehož účelem bylo studovat možnosti sjednotiti všechny katolické organizace v Indonésii. Kongresu předsedal indoneský internuncius Msgr de Jonghe.

Německá charita ~~komala ve~~ ^{rozdala} Frankfurt svou výroční schůzku za dva roky prozdala prostřednictvím 20.000 dobročinných center na 20 milionů tun poživatín, šatstva, léků a podobně. Na této dobročinnosti měli podíl i tisíce uprchlíků, kteří musili od poslední války opustit své země.

Japonští biskupové a představení řádů vypracovali na nedávné konferenci směrnice pro rozsáhlou sociální činnost a pro katolickou akci v celém Japonsku.

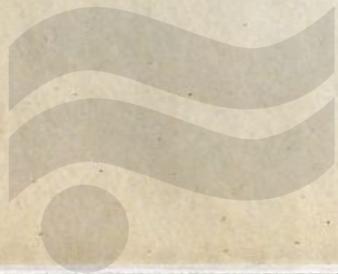
V Pakistanu byla otevřena nová nemocnice, vystavěná zcela z iniciativy a z darů pakistanských katolíků. Nemocnice je pro 350 lůžek, a je nejvýznačnější nemocnicí v zemi. Emocnice bude vedenakatolíky, bude však sloužit všem, i nekatolíků, a pořádán.

~~Cestě~~ Katoličtí ~~čestí~~ studenti založili po nedávném kongrese v Mnichově Sdružení svatého Cyrila a Metoděje, jejíž účelem bude udržet i v cizině svou víru a kulturní jednotu.

V Rakousku vešel v ~~platnosti na ochranu~~ mládeže. Týž den zmizely z kiosků všechny závadné noviny a časopisy.

~~Generál-Dominikánů-pesval-čekeny-ře~~ Dovídáme se z Dominikánských kruhů, že svatý Otec bude blahořečít 12 listopadu tohoto roku jejich tonkinské mučedníky, ~~savražděné~~ kteří vydali svou smrtí svědectví Kristu Pánu v roce 1838. Jsou mezi nimi 2 biskupové a 23 kněží a řeholních bratří,

V Maďarsku se boj proti katolické Církvi stává citelnější. Asi tak jako v době zatčení kardinála Minzentyho. Komunisté ppoužívají kampaně míru k tomu aby zostřili boj proti Církvi. V dubnu byl v Maďarsku založen Komutét míru. Při jeho založení byla napadená katolická Církev, a byla obviněna ze spojenectví s imperialisty. Kněží nechtěli podpisovat komunistické prohlášení míru. Byli proto všemožně utlačováni a pronásledováni. Aby je biskupové aby je zbavili těchto nepříjemností, publikovali 28 dubna ~~pře~~ mírové prohlášení, avšak ve smyslu Krisova míru, a prohlásil, že toto jejich prohlášení nahrazuje všechny odsavadní dokumenty. Za to o komunistický tisk znova napadl katolickou Církev jako reakční organizaci mezinárodní špiónáže ve prospěch Catikánu a americkým imperialistům. V téže době pod heslem ~~ideele~~ boje proti reakci byl zahájen útok na katolickou nauku a na Církev.

ústav pro studium
totalitních režimů

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Před jistou dobou jsme hlásili, že na Podkarpatské Ukrajině byla likvidována řeckokatolická Církev. Hlásí se, že újnové číslo moskevského patriarchátu, které se dostalo s velkým zpožděním do ciziny, podparovala Štát Československem Rusku, počítala v době svého annexa 461.555 věřících, spravovaných 281 faristy, sestupných dle 281 farností, 354 kněží, 85 seminaristů, 459 kostelů a kaplí, 31 výchovávacích ústavů, 8 klášterů s 85 řeholníky a řeholnicemi, a 3 tiskárny. - Uřední likvidace byla provedena 29 srpna minulého roku v Mukačevě, při obřadech, jež vykonal schismatický ortodoxní biskup Makarius ze Lopatova. Na konci liturgie četl arcikněz Irenej Kontratovic prohlášení o zavedení ~~Todne~~ ^{Dne} /orthodoxní Církve ruské. Spojení s římskou církví od tohoto dne ~~přestávky~~ p^ořed-zákonem existovat. - Na to bylo zpíváno Mnogaja ljeta na počest moskevského Patriarchy Alexije, druhé na počest ukrajinského exarcha Metropolity Jana a třetí na počest patriarchy moskevského Alexije a generalissima Stalina a konené na počest Rudé armády. Je to čtvrtá diecéze, která katolická diecéze, která byla od poslední války zrušena na územích, jež byla přivtělena k Rusku. Zmíněné 4 diecece počítaly 4 miliony věřících katoláků, s 8 biskupy. 7 z nich bylo deportováno na Sibiř a 2 z nich již zemřeli. Známý mukačevský biskup Todor Romža byl zabit od bolševiků dne 1. listopadu 1947. Byli uvezněni nebo deportováni všichni kněží a věřící, kteří veřejně vyznali svou vlastní katolickou víru.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totálních režimů

Sobotní duchovní aktualita: Připravujme se s Římem na Boží Tělo!

Ve včerejším L Osservatore Romano je uveřejněn pořádek římských slavností Božího těla. V pondělí, v úterý a ve středu ve všech římských farních kostelích bude přípravné triduum s kázáním o mši svaté a jejím významem. Večer před slavností Božího Těla přinese do baziliky svatého Petra procesí z Orvietta posvátný korporál který se chová v tamější katedrále od roku 1264. Po celou noc bude v šesti římských kostelích adorace Nejsvětější svatosti oltářní. Ráno na svátek Božího Těla bude ve všechn farních kostelích generální svaté přijímání a večer o šesté hodině povede slavné eucharistické procesí s Nejsvětější svatostí po náměstí svatého Petra sám Svatý Otec. Bude to jediný průvod v Římě toho dne: celý Řím bude se svým biskupem a pastýřem celého křesťanstva provázet v triumfu eucharistického Krále v bílé hostii... A v čele průvodu ponesou kněží z Čech posvátný korporál Orvietanský jako nesmrtný symbol víry všechn vás, kteří nemůžete přijít do Říma... Ano při letošním průvodě Božího Těla v Římě bude mnoho vzpomínáno na vás, bude vysíláno mnoho modliteb za vás... A s těmi několika desítky českých duší budou všechny ty staré věřící generace, kteří s anděly oslavují Božího Beránka v nebi, a moži nimi jistě ne na posledním místě veliký služebník Božího třetí pražský arcibiskup Jan z Jenštejna, který tu v Římě zemřel před 550 léty právě na svátek Božího Těla a je pochován v kostele svaté Praxedy.

Mnozí z vás asi ani neslyšeli o Orviettu a o jeho nádherné pohádkové katedrále, kterou vystavěli ve XIV století pro posvátný korporál a která po dlouhá staletí byla cílem potníků z celého světa? Mnozí neslyšeli nic o Boleně na břehu jezera téhož jména a o zázraku, který znázornil nesmrtný štětec Rafaelův na stěně sálu Heliodorova ve Vatikánu? -A přece všechny tyto divy umění a křesťanské víry jsou nerozlučně spojeny se jménem českého království a a s jeho Prahou! Bylo to dávno. V letech, kdy v Čechách panoval železný a zlatý král Přemysl Otakar II. Několik let po slavném jeho vítězství nad tatarskými vojsky u Kressenbrunu, v době, kdy na pražském Františku žila blahoslavená Anežka se svými sestrami chudý život dcer svaté Kláry a svatého Františka, v témž roku, kdy Přemysl založil v jižních Čechách podle slibu učiněného za války cisterciácký klášter Trnovou korunu - kde uložil ve zlatém reliktuři trn z koruny Páně, který mu daroval svatý Ludvík Francouzský. Lid nazval klášter Zlatou korunu. Psal 1263. to bylo. Toho roku putoval nějaký kněz, jménem Petr, z Prahy do Říma. Cestou se zastavil u hrobu svaté Kristiny v Boleně. Kněz trápený těžkými pochybnostmi o přítomnosti Krista Pána v nejsvětější svatosti oltářní, kterých se nedá spletit, zavítal právě k touto kajícenou poutí a přimluvami svatých mučedníků. A tu po proměňování z posvěcené hostie začne téci krev, krev, která se rozlévá po korporálu, která potřísnila a prosáklá i oltářní plátna, kterou kněz, který ný, postříkal i oltář.... Tento eucharistický zázrak byl asi též jedním z posledních pohnutek, proč papež Urban IV. rozhodl slavit památku Božího Těla tak slavným způsobem v celé Církvi a uskutečnit tak přání projevené božským Spasitelem pokorné belgické řeholnici, svaté Juliáně z Lutychu. Byly to tehdy Čechy, byla to Praha, byl to kněz z našich krajů, které nepřímo přispěly k oslavě eucharistie

nyjší *pou* v celém světě. *Orvietský biskup* vydal k příležitosti ~~tehoto~~ putování posvátného korporálu do Říma výzvu ke svým věřícím. V ní zváště zdůrazňuje symbolický význam této pouti. Orvietský korporál má ztělesnit a zpřítomnit hlas Petra z *Hy*, má v jeho kajícím vyznání pokorné víry dát zaznít mohutnému kedu všech těc statisíců a milionů českých katolíků, kteří nemohou přijít do Říma, a zvláště připomenout hrdinné vyznání víry v Krista a v jeho viditelného náměstka na zemi které v posledních měsících a létech vydali a vydávají čeští kněží a biskupové před celým světem... Má však též připomenout všem katolíkům, zvláště těm, kteří tu budou v Římě ze všech konců světa o slavnosti Božího Těla, že tam na severu je země, kterou nazývali srdcem Evropy, země svatého Václava a svatého Jana Nepomuckého, kde jejich bratří trpí těžké pronásledování pro svou víru, pro svou věrnost k Petrovi Stolci, pro svou lásku k jediné pravé, apoštolské, katolické Církvi! Má jim připomenout, že se mají modlit za své bratry, aby nezmalomyslně svém utrpení, aby neklesali ve svých zkouškách, aby nepochybovali ani chvíli o vítězství Kristovy Církve, aby stáli pevně na jediném základě víry a spásy, který položil Kristus; ~~když svou Církev postavil~~ na Skále – na Petrovi, který žije ve všech svých nástupcích!

A však orvietský korporál má připomenout mnoho i vám, vám, kteří budete slavit Boží Tělo v městech i vesnicích, a mnohdy snad méně radostně než v minulých letech. ~~Bude snad méně zevnějšího lesku, bude snad někde nemožněno slavení eucharistického průvodu, snad někde budete i bez kněze a bez mše svaté!~~ Drahí přátelé! Jedno si musíte uvědomit! Svátostný Kristus Pán je vaše záchrana! Svátostný Kristus je skutečným oživujícím sluncem celého náboženského života! Kde zajde toto slunce, tam je brzy místo bujněho života poušť, polární ledová poušť! Ovšem tato poušť může být i tam, kde je mnoho kostelů, kde jsou zlaté svatostánky, kde hoří před nimi světlo dnem i nocí! Nestačí mít Krista Pána na oltáři, nestačí ho mít ve svatostánku! Je třeba otevřít paprskům eucharistického slunce celou svou duši, je třeba nechat prohrát své srdce jeho nadpřirozeným žárem! Je třeba přijímat Krista! Je třeba často přijímat Krista! Tak jako křestné v prvních dobách těžkého pronásledování! Tehdy žili z eucharistie! Či neřekl to Kristus sám: "Nebudete-li jísti těla Syna člověka a pít jeho krve, nebudete mít v sobě života."/Jan 6/ -Svaté přijímání, hodné a časté svaté přijímání je obrozující silou, silou nesmrtelnou, která člověku zprostředuje sílu Boží, která dovede ze slabých dětí dělat hrdiny, z malých děvčátek mučednice, z mladých jinochů a mužů statečné svědky Boží a apoštoly Kristovy! – Proto vám vzali řeholní kněze, proto zavřeli řeholní kostely nebo je obsadili exkomunikovanými kněžími, proto zbavili téměř všechna poutní místa zpovědníků a možnosti přistoupovat k svatým svátostem! Neboť právě na všech těchto místech byl denně prostřen eucharistický stůl pro malé i velké, tam často marnotratní synové po dlouhých letech duchovního hladu ~~pokrm~~ *pokrm*, který je nasytíl! – ~~Bude~~ *me* tedy hledět využít každé příležitosti, kterou ještě máte, půjdete za dobrým věrným knězem i *li* lometry, aby ~~cház~~ se z jeho rukou nasytili chlebem života. – ~~Bude~~ *me* však přijímat svého Krista s živou vírou, s upřímnou touhou, s vědomím, že se jedná skutečně

o náš život!"Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísim v den poslední....Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já jsem živ skrze Otce, tak i ten, kdo jí mne, živ bude skrze mne...živ bude pro mne!"/Jan 6/

Ano, hodné a časté svaté přijímání vám dá sílu, abyste dovedli žít pro Pána Ježíše, abyste mu dovedli vydávat věrné a statečné svědectví! Svaté přijímání není několik minut sentimentální zbožnosti! Svaté přijímání je chvíle, kdy se křesťan táže Krista, s kterým se setkal, kterého skutečně přijal - podobně jako Pavel u Damašku: "Pane, co chceš, abych činil?" Pane, co chceš, abych pro tebe dnes vykonal! Pane, co se ti nelibí v mé duši, v mém životě, v mé rodině, v mých společnostech! Kdo dobré a často přijímá Tělo Páně, musí se stávat lepším křesťanem, musí se i v něm naplnovat skutečnost, již prožíval svatý Pavel. Žiji já, nikolik já, nýbrž žije ve mně Kristus!" Kristus s celým žárem své lásky, která zapomíná na sebe a hledá dobro druhých, hledá spásu světa a slávu Boží!

x

Orvietský korporál bude vystaven u konfese svatého Petra, v blízkosti hrobu prvního papeže. V noci před Božím Tělem se bude v řadě římských kostelů konat noční adorace...Brány svatopetrské baziliky budou však zavřeny. Pod jejími rozlehlymi klenbami bude ticho...jen světélka před hrobem apoštоловým budou svítit do temného chrámu. Ale bude tam přece někdo. Několik kroků od hrobu sv. Petra, několik kroků od orvietského korporálu je oltář svatého Václava. Prvního českého adorátora....On se bude dívat na orvietský korporál...a bude myslit na všechny ty Petry, na všechny moderní Petry, kteří pochybují jako pochyboval ten, který roku 1263 putoval do Říma, na všechny ty kněze, kteří zapomněli na své poslání a na svou důstojnost, kteří ztratili svou víru v Krista žijícího eucharistii a v Církvi...& bude prosit o smilování. K němu se připojíme též i my, vy doma, my tu v Římě, abychom hodným svatým přijímáním podávali zvláště v tomto měsíci náhradu a smír za všechny svatokrádeže a hřichy exkomunikovaných a suspendovaných kněží, aby ta krev Boží, kterou prolévají na oltáři nehodně nebyla jen k záhubě, nýbrž ku spásě, aby se otevřely jejich oči, jako se otevřely oči onoho Petra z Prahy, který sice pochyboval, ale stal se věřícím, nalezl cestu, která jediná vede k životu - cestu k věčnému Římu, kde je opravdový a jediný Petr, kde je Církev, kde je Kristus, kde je spása!

ústav pro studium
totalitních režimů

Draží přátelé,

Ráno v sobotu ráno bylo
 dnes byl kelem pelečně byl na náměstí svatého Petra nevidaný pohled. Dnes bylo
 možno spatřit na náměstí svatého Petra nevidané divadlo. Sjízdělo se státa
 motocyklů a řadilo se vedle sebe. Na náměstí se potkávaly tisíce italských mo-
 tocyklistů s modrými jubilejnimi šátky kolem krku. Měli dnes audienci u sva-
 tého Otce. V sálu zvaném ~~delle~~ benedizione předali vůdci pouti svatému Otci
 pozdravy obcí, jež byly zastoupeny. Na to vystoupil svatý Otec na Loggia basi-
 liky, aby požehnal strojům. V okamžiku, kdy se svatý Otec objevil na balkonu
 byly uvedeny v chod státa motocyklů. S jejich hřmotem se zvedaly z řad motocyk-
 listů burácející vlny pozdravů svatém u Otci. Náměstek Krista Pánadlouho od-
 povídal na jejich pozdravy a opětovně jim žehnal. Na to sestoupil do basiliky
 svatého Petra, kde se shromáždilo ~~o nás mnoho~~ ~~početných~~ ~~poutníků~~ prožít několik chvílí se svatým Otcem. Byly zaplněny nejen lodi basiliky, ný-
 brž i apsida. Byli přítomni poutníci z Italie, Irska, Anglie, Spojených Států,
 Německa, Rakouska, Argentiny, a Kolumbie. Při generálních audiencích svatý
 Otec zaujme místo na vývýšené tribuně před hrobem svatého Petra, čte zvolna
 jména hlavních poutních výprav jež jsou přítomny. Poutníci odpovídají pozdra-
 vem "ať žije svatý Otec". Svatý Otec naje jich pozdrav laskavě odpovídá poky-
 nem ruky, obraceje se v tu stranu, odkud zní pozdrav. Jsou to chvíle opravdu
 dojemné, na něž se tolik poutníci těší, a na něž nezapomínají. Celá basilika se
 opravdu ~~slíje~~ ^{se} jednu rodinu kolem společného Otce. Svatý Otec nikdy nezapome-
 ne věnovat jednotlivým poutníkům několik slov, pokud možno v jejich řeči.
 Proto při audiencích mluví většinou italsky, francouzsky, anglicky, německy,
 portugalsky a španělsky.

Italský tisk přináší z Prahy zprávu, že ministr Plojhar mluvil na sjezdu
 vlasteneckých kněží a pravil že je nutno rozlišovat mezi Vatikánem jako
 státem a Vatikánem jako nejvyšší církevní autoritou. Abychom byli dobrí katol-
 ci a duchovní, nikdo nás nemůže přimět věřit že musíme sledovat politiku Vati-
 kánu, již považujeme za pochybenou, pravil ministr. Italský denník katolické
 akce pojmenovaný k těmto slovům, že je pronesl kněž, který byl postaven před
 volbu mezi přísahou Bohu a ministerským křeslem, jež mu nabídli bezbožníci,
 volil zradit víru, kterou přisahal. Večerní *Osservatore Romano* doufává, že pol-
 tika Vatikánu brání náboženskou svobodu, to jest dvobodu církevní vrchnosti
 a hierarchického zřízení Církve, svobodu vztahů biskupů, kněží a věřících, svob-
 du posvátné apoštolské činnosti, svobodu a nerušenost náboženského vyučování
 svobodu katolického tisku. Jak jsou jasné tyto věci zejména dnešní náboženské
 situaci v Československu. Činnost vatikánu se odnášela tedy k čistě náboženským
 věcem, a jeho zakazy nebo tretý se odnášely na činnost, která ohrožovala
 náboženské zájmy Církve a ryzost a bezpečnost víry.

ústav pro studium
 totalitních režimů

Přejděm nyní k sociálnímu tématu dnešního vysílání. Známý vám dr. Dvorecký Vám připravil přednášku o organizaci mládeže v komunistickém státě. Jé doplněkem k problému mládí v komunistických státech, kterou jste slyšeli před jistou dobou.

Je velmi zajímavé všimnout si poměru jednotlivých režimů k mládeži a nao-
pak. Liberalistické režimy a kapitalistické režimy se příliš o mládež ne sta-
rají. ~~Nanejvýš-vykeřístevaly-nebo-develily-vykeřístevat-mládež-jak-dělníkem~~
~~tak--zemědělskem~~. Režimy fašistické a komunistické projevují až nadmernou sta-
rostlivost o mládež, že se tato péče stává až podezřelou. Při podrobnějším
zkoumání zjistíme, že nejde ani tak o zájem, jehož cílem by bylo blaho mláde-
že, nýbrž především o blaho režimu. Nejde tedy o zájem nezištný mládeži, která
v-sobě-eíté-a-číje-welké-zráni-nezištného-dání-sobě-samu-druhému-nebo-druhým
nemáže-neeítit-tote-snásilnění-nezištnosti-jako-své-snásilnění.

---V-komunistických-státech-

Všimněme si stručně, zda-li tento předpojatý zájem totalitních režimů
mládeži prospívá a zda jí vyhovuje? Zůstanme u naší mládeže.

Jak vznikla u nás jednotná ~~organisace~~ mládeže? Celá řada spolků byla
přinucena splynout se svazem mládeže, řada jich byla rozpuštěna, takže dnes
má český svaz mládežem monopol na organizování mládeže. Byly zrušeny dokonce
ryze náboženské organizace, ať už šlo o spolky studentské, zemědělské nebo
dělnické mládeže, a činnost jim byla zakázána. Četní funkcionáři těchto spol-
ků byli zatčeni. Tak vznikla jednotvárná jednotná organizace, vynucená násilím!

Mládež však těžko snese násilí. Věděli to dobré organizatoři. Proto se ~~na~~
snažili učinit mládeži tento násilný zákrok poněkud přijemným tím, že nechali
vanout organizací ducha nové materialistické mravnosti. Mládež je vedena od
sensace k sensace, od ~~klučného~~ jednoho klučného vyražení k druhému, a je vy-
chovávána k povrchnosti a malé mravní ~~zodpovědnosti~~. Stranická politická zodp
ovědnost, právě proto že ~~aže~~ je ~~tolik~~ zduraznována,
zodpovědnost, která mládeži ještě zbyla z ~~křestanství~~! Mládež je lákána k záb-
avám pochybného druhu. Recitační večery, pěvecké kroužky a divadelní předs-
tavení by měly být kulturními podniky, avšak vzhledem k jejich úrovni a k
jejich rye politickému zaměření je nutno je nazvat podniky propagacioními nebo
alespon pochybeně zábavnými. Rovněž přednášky mají většinou politicko propa-
dační ráz. Kultura v komunistickém návesloví je termin, násav, který má seba-
jiny-obsah-než-v-pavoním-správném-smyslu. Znamená u nich určité zrušenost-
jak-propagovat-komuniemus-mesí lidmi, které rádi spývají, poslouchají-hudbu

Nikdo tak necítí jako mládež potřebu prožít život ve všech jeho ~~hod-
notných-eklastech-hednotách~~ opravdových hodnotách. V jednotné organizaci je
však vše prosyceno politikou, mládež se dusí politikou. I ~~brázniny~~, zábava musí
sloužit politice! Ako by život byl jen politika, jako by cílem života byla
politika!

Jelikož však v komunistickém státě jemožná jen jedna politika, a jelik-
ož politika strany je vším, je třeba aby jednotné organizace mládeže vnitila
mládeži smýšlení kolektivu, smýšlení strany do posledních důsledků. Aby tohoto
dosáhla, musí se snažit vzít mladému člověku možnost svobodně myslit a usuzo-
vat, ba vzít mu i možnost ~~swebohem~~ naučit se svobodně usuzovat. Proto má jednot-
ná organizace mládeže za úkol plně zabrat volný čas mladého člověka, aby ne-
měl ani chvíliku volmou k samostatnému volnému přemýšlení a usuzování. Tak zva-
né ~~pracovní-brigády~~ kulturní podniky a brigády mají za úkol ~~zádat~~ mládež
co nejvíce vlivu rodiny, a znemožnit jí povinnými podniky v neděli návštěvu
kostela, aby se ~~mládež~~ co nejméně setkala se svobodným myšlením, s vyšším po-
hledem na život a s názorem, že člověk je víc než ztělesnění jedné politiky.

Přednášky, kurzy, manifestace, podniky, časopisy, noviny a knihy, to vše vnučuje mládeži jen jedno smýšlení, a n stává se jí diktátem, jehož sé nikde ani na okamžik nemůže zbavit, jak má mluvit, jak má myslit, co má číst, jak sebavit, jak pracovat a jak žít. Vzájemné špiclování, ustavičné prověrky, hrozby vyloučením ze studií nebo z práce, povinné účasti na schůzích a na různých široce založených odbavách zvyšují jen váhu diktatury politického stranického usměrnění

Hluboký smysl mládí však je právě ve svobodném rozvoji mládeže vytosti a v modelování svého osbního života s využitím svých vlastních hodnot. Jakou násilností je tedy jednotná organizace mládeže na duši mládeže?

A mravnost mládeže v jednotném svazu? Před chvílí jsme řekli, že přílišné a skoro výlučné zdůraznování jen politické sebe a hospodářské zodpovědnosti vymazuje z duše mládeže zvolana však nezadřízitelně pojmem opravdové mravní se zodpovědnosti. Proto se zvolna vkrádá do duše přesvědčení, že je dovoleno vše, to, co není v rozporu se stranickým smýšlením a s jednotnou politickou linií. O Bohu mládež v jednotné organisaci neuslyší. Následky hříchu a nemravnosti navěčnosti jí nikdo v organisaci nepřipomene. Ba, jak jsme pravili, celý duch organisace a její činnost směřuje k tomu, aby byly vzpomínky na Boha a na věčnost cítit nejvíce udušeny a ubity v dnu mládeže. Víme nad to, že nechybějí opakováne útoky na náboženství, víry v Boha a ve věčnost je předkládánají o pověra. Mladý člověk propadá mravnosti, propadá hříchu. Závaží hříchu je strhující. Bez milosti, bez víry v Boha a ve věčnost, je nemožno mluvit o mravnosti. Dovídáme se slutečně velmi bolestně zprávy o zpustlosti komunistické mládeže u nás. Není možno veřejně e-těchto-slečinách-mluvit, odhalit mravní zchátralo mravního profilu bezoběcké mládeže, organisované v jednotném svazu. Kdyby kdy by rodiče-tušili, jaký-je-často-zákulisí-materialistické-výchova-v-zivotě jejich synů-a-dcer, Sto procent rodičů by se bránilo zuby nehty poslat svého syna nebo svou dceru do jednothého svazu, kdyby se dověděli jaké je zákulisí jejich života, pod tlakem-výchova-materialistickou-mravností-pěstěného materialistickou mravností. A kdyby snad nemohly vytrhnout zcela své děti z jejich spárů, smažili by se aby co nejvíce zahledily její následky zvýšeným výchovním úsilím a poučováním v rodině. Poslední věty nevyslovujeme nazákladě dohadu, nybrž na základě dvojité/závažného sdělení.

Komunismus- se-síee-snaší- udržet Nepomůže teatrální , divadelní volání po zvýšené pracovní morálce , jelikož- pe- jak činí komunisté, jelikož pracovní morálka jest pouze součástí všeobecné návnosti, a proto nelze současně zvyšovat pracovní morálku, a nadruhé straně bráz jediný možný základ vší morálky, víru v Boha,víru ve věčnost a ve věčné určení člověka.**Člověk, který- jak- hlašá komunismus- je** Je-li pozenský tělesný život vším, jak učí komunismus, není možno udržet pudovou rovnováhu člověka, ba chtít ji zaručit zvýšencu pracovní morálkou je protiklad, a je v pojetí komunistického člověka nepřirozené.

V jednotných komunisických organizacích mládeže mladý člověk stráví svou životní plnost, svou svobodu, své svobodné smýšlení a rozhodování, má význam pouze ve vztahu k celku. Ne k celku plnému života a hodnot, nýbrž k celku, jehož duší je jednotná politika. Akce nekonečné společnosti život mladého člověka! Nad to je mu brán s vírou "Uhmýčnost, věčné poslání a určení, jeho údělem má být jen pozemský život, a jeho krátkodobé radosti a požitky. Jaká nekonečná chudoba vane z takového života!

Proto česká mládež, a vy rodiče v zájmu svých dětí braňte jím Boha, ha jte jejího víru, udržte v rodinách styk s věností ve svých modlitbách společných, svým opravdu křesťanským životem, svým příkladem života v Bohu, svými poučováními a starostmi o vaše děti. Mějte i v dnešní situaci přehled s kym se vaše děti stýkají, jakých zábav se zúčastní. Braňte své děti aby nepropadly bezbožnosti, nemoralosti a neklu-

Ceská mládeži,
 jsi jistě znechucena ochuzením svého života. V komunistické mravnosti proží-
 vás poslední a nejzašší důsledky životu bez Boha, a proto i bez mravnosti.
 Přimkní se tím více k Bohu.

Návštěva kostela ti buď svatou povinností, kterou si nenecháš ujít ani
 za cenu obětí.

Prožívej svou přítomnost v kostele jako přítomnost v blízkosti Boží

Žij svou modlitbu opravdu jako rozmluvu a jako styk s Bohem, s Bohem
 živým, všudypřítomným a vševedoucím.

Připomínej si často, že cesta lidského života neustí, jak praví komunis-
 té v temno smrti, nýbrž ve věčnosti, všchnost bud s Bohem nebo bez Boha!

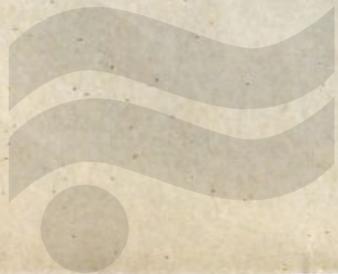
Hledej proto styk s touto věčností a s Bohem v modlitbě! V modlitbě
 denka, v modlitbě při práci, v modlitbě večer a ráno.

Nezapomeň, že právě v dnešní době potřebuješ evatých svátostí, svaté
 zpovědi a svatého přijímání, jež ti dají hlubší prožití věčnosti, dají ti sílu
 a světlo abys za dnešní situace neztratila Boha, Církev, duši, a celou svou
 nejen nadpřirozenou nýbrž i přirozenou důstojnost.

V modlitbě zpráve - ~~pozadovanou~~ ráno - večer; vni-
 eče do práce nebo z práce - ; ne volně chodíš vůně práci.
 Modlete se tak, že si připomínáte, že je věčnost, a že každý
 den je další Krokem k ní. A připomínáte si často,
 že i ve mnoha mrazech musíte cestit svou duši - i když
 by sta přesek ji zatahilo. Připomínáte si v leti modlitbě
 že existuje Boh - Ježíš Kristus - P. Maria. A pak
 prostě - pěsničky, písně - milost.
 Čete písmo sv., klavu v podobě svaté věčnosti -
 a věpřomíňte mi je ve volej chvíli.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
 totalitních režimů

Rim
Draží přátelé,

již několikrát jsme hlásili, že Pod basilikou svatého Petra jsou upravovány vaticánské krypty. Po několikaleté práci se objevil pod částí basiliky, která edevídá vznikla pod basilikou - třílodní prostor, tahnoucí se od hrobu svatého Petra ke kapli Nejsvětější svátosti a na druhé straně k choru. Dnes v osm hodin sestoupil svatý Otec do Krypty, a posvětil klavuši - oltář jejich hlavní oltář, zasvěcený svatému Petru. Po obřadech svěcení následovala mše sloužil svatý Otec ~~posvěcení~~ posvěceného oltáře. Po svatém svatém svatém prohlédl prostory, a zvláště se zastavil u hrobů svých předchůdců, Benedikta XV a Pia XI. Obřadům bylo přítomno jen několik osob. ~~neboť~~ posvěcení oltáře hlavního oltáře se. -

kniha svazek
Libanský komitét Papežské pomoci Pro palestинu uveřejnil ~~svazek~~ o své činnosti, určenou především pro UNESCO, jež koná svá sezení ve Florencii. *V-publikace* Publikace podává přesný přehled o katolické činnosti za uplynulá dvě léta ve prospěch palestinských dětí, uprchlých do Libanonu. V té době bylo zřízeno 10 škol, jež shromaždují kolem 1000 žáků a v nichž učí 10 učitek a 8 učitelek. 137 ustavů, které již existovaly, přijaly na 5000 uprchlých hochů, a umožnily jim pokračovat ve studiích. 23 universitních studentů medikum bylo umožněno pokračovat v Universitu. Tři prázdninové kolonie přijaly minulého léta 450 dětí. Pět "Papežských kuchyní" které zahájily svou činnost 15. srpna 1948, rozdaly ve 20 měsících milion 27.000 obědů, 20.000 osob bylo kompletně ošaceno, dalších 28.000 osob dostalo balík s poživatinami o minulých vánočních svátcích. Tohoto roku poslali katolíci Australie, Ameriku a Kuby 20.000 páru bot a 1.974 balíků šatstva. Lékařská fakulta university svatého Josefa zřídila 8 lékařských ošetřoven, z nichž 7 je vydržováno samou universitou, zapomoci svatého Otce a holanských katolíků. Konečně Apoštolský Nuncius převzal osobně starost o uprchlíky, kteří pro své sociální postavení upadli v bídě. -

Rim Skupina 30 nejvýznačnějších holandských pastorů reformní církve kalvínské publikovala prohlášení pod titulem Reforma a katolictví, v němž uznavala jednotu Církve, Ježíš-Bežské-sašlezení, Božské Ustanovení svatých svátostí, Uznávají Církev jako Mystické Tělo Kristovo. Tímto prohlášením se velmi přiblížili ke katolické Církvi. -

Rim *Paulino* Před nedávnem podepsal president brasilské republiky zákon, odhlasovaný sněmovnou, jímž se náboženskému snatkovi přiznávají civilní účinky. *Trivandrum*: Arcibiskup Mar Ivanios slavil nedávno jubileum 25 let od své konsekrace. Jak je známo, arcibiskup Mar Ivanios, vůdcem 70.000 trivandrumských katolíků je konvertitou, zrovna tak jako velká většina členů jeho dieceze. Pod jeho vedením má dieceze 1 Univeristu a několik středních škol.

Rim Již jednou jsme hlásili, že nedávná poutní výprava afričských katolíků vedená 5 apoštolskými vikáři vzbudila v Římě sensaci. 600 černých afričanů kněží, věřících a septer. se modlilo v těch dnech v římských basilikách za svatého svatořečení svatého Jana francouzské královny. V Evropě poznali na vlastní oči, že vše, co jim vyprávěli misionáři, bylo pravda. Když viděli v Lurd dech dojemnou zbožnost věřících kolem jeskyně, jeden z nich pravil Msgr. "Ef febrovi: Ne, u nás to není vporádku, my se nemodlíme tak jako bílí!" V římě její údiv ještě vzrostl: Dvě věci jim učarovaly při svatořečení v basilice svatého Petra: ohromná masa lidí, 60.000, a kouzelné osvětlení basiliky. Nikdy neviděli taklik křestanů shromážděných v modlitvě, nikdy ~~nikdy~~ osvětlený kostel. tolik světel. V basilice byli také dojati láskou bílých, kteří jim na bízeli lepší místa, a vybízeli je aby si sedli. Jen litovali, že nikdy nebudou moci svým soukmenovcům ~~dostat~~ vylicit vše, co spatřili. Eden z černých kněží pravil svému

Radio vaticana. Trasm. per la Cechoslov. ino. CECA 5.VI.1950.- 175/2
biskupovi: Msgre, myslím, že má radost v nebi by nebyla dokonalá, kdybych nebyl
viděl před smrtí, co jsem viděl v těchto dnech!"

Než černí věřící zanechali velký dojem věřících bílé rasy. Jakou
projevili úctu a lásku ke svatému Otci! Ti, jimž bylo dopráno tisknout a políz-
bit ruku svatého Otce, podávali k dotknutí svou ruku ostatním, tak jako podá-
váme ruku se svěcenou vodou. Na konci audience se přiblížili k papežskému
trůnu a líbali místo na němž spočinuly ruce svatého Otce. V jisté římské
basilice jim nabízeli poutníci pečivo: oni však odmítali: vždyť se v kostele
přece nejí! - Poutníci opustili Řím, navštívili hrob svatého Františka v Assisi,
zastavili se ve Florencii, ve Francii navštívili Paříž a Lisieux a odplují
s nezapomenutelnými dojmy do svých domovů.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V našem komunistickém tisku se opět objevují hlasy obviňující biskupy, že oni jsou vinni, že nedošlo k dohodě mezi Církví a státem, a že důvodem, proč streskaly tyto snahy vlády o dohodu byla nepřátelská politika, která s pozadí rozhodovala o průběhu porad. Vláda prý projevila nejen dobrou vůli, nýbrž i trpělivost, od roku 1948 vycházela Církvi všechno vstří.

Před jistou dobou jsem položil zcela podobná rčení zástupci svaté Stolice, který v době porad biskupů s vládou ve snaze dohodu byl v Praze. Na slova řeče o dobré vůli vlády, a že by žádná jiná vláda nešla tak daleko ve svých ústupcích mi pravil doslova:

Jsou to fráze, tolíkrát opakovány v tisku, opakovány tolíkrát státními činiteli. Ve skutečnosti se však děl pravý opak, jak jsme toho byli svědky. Únorová krise se ještě neskončila, a již se akční výbory snažily co nejrychleji zabrat školy, nemocnice, a jiné katolické ústavy, vyhnat tam neb onde faráře, nebo je zbavit jejich farností. Dva dny po ustanovení nové vlády dal publikovat ministr informací Kopecký dlouhý seznam zrušených denníků, mezi nimi byly hlavní katolické týdeníky, počínaje Nedělí a Rozsévačem. Brzy na to přišel školský zákon, kterým se zaváděl nejostřejší monopol státu, bez sebemenšího ohledu na katolické školy, a jímž bylo vnučeno materialistické vyučování a materialistická výchova. Pak šlo za sebou znárodnění katolických nemocnic, národní správa Charity, zrušení Sdružení katolické mládeže, zavření ústřední katolické kanceláře v Bratislavě, rozpuštění jiných církevních organizací, uchvacení tisíců, spojené s konfiskací a zabavením katolických knih, nevyjímaje ani Encykliky svatého Otce, zatýkání kněží, zakaz shromáždění mimo kostely, zakaz náboženských procesí, ba dokonce i duchovních cvičení, zavření konventů, vyhnání řeholníků z jejich domů, - pokyny komunistickým agentům, aby střežili kněze, příkazy, aby jim odepřeli benzín, kterého potřebovali aby se mohli dostat do vzdálených farností, - nepovolit jim ani 30 hektarů půdy, jež byly povoleny podle zákona, následovaly překážky při jmenování osob na církevní úřady, zakaz úředního orgánu biskupů "Acta Curiae" a veškerého katolického tisku, všechno vše do přísně církevních otázek tak zvaným Věstníkem katolického duchovenstva, publikovaným Ministerstvem školství a řízeným vyobcovanými kněžími a kněžími odpadlíky, vložení do biskupských konsistorií světských komisařů, kteří si dovolili začahovat do církevní kázně a vynášet rozkazy jménem konsistoria a zneuzívat úředních tiskovin a razítka Kurie, zakaz biskupům vydávat pastýřské listy bez schválení státní autoritou, pokus o rozjíl založením lžíkatolické akce, stav vězení v němž byl držen pražský arcibiskup a někteří jiní biskupové atd. A pokud se tyká nových tak zvaných církevních zákonů, i když odmízíme, že byly jen nepatrnnou náhradou za uloupený církevní majetek, jsou zřejmě prostředkem, jímž by se chtělo koupit svědomí kněžstva, a připiat je ke komunistickému vozu"

Když jsme se tézál této věci, Jediná vůle kterou ukázala vláda v těch dnech, kdy se ještě jednalo o dohodu mezi Církví a státem, byla vůle nedohodnout se s Církví. Tak na příklad po uzákonění jednočíslového školského monopolu, vládní činitelé dávali na jevo, že by byli ochotni k určitým ústupkům. Jak však byla míněna upřímně tato jejich slova iukazovaly činy: zatím co se o otázce jednalo, bylo na různých místech sáhnu to na katolické školy.

Tolik očitý svědek, velmi blízký k tomuto poradám a snahám biskupů o dohodu. Dnes se tisk opět odvolává naprohlášení Msgr. Trochty, jako by byl souhlasil s návrhem kongruových zákonů. A přece Opět připomínáme, že citovaná slova byla vytržena ze kontextu, a že je jím dáván zcelajiný smysl. Ostatně po událostech posledních měsíců, hlavně prováděním církevních zákonů, nikdo nemůže ani

Radio vaticana. rasm. per la Cecoslov. int. CECA

5.VI.1950-

175/4

pochybovat, že jedinou vůlí vladních činitelů bylo nedohodnout se s Církví, dnes pak jejich jedinou vůlí je zničit a rozkotat všechnu vnější církevní organizaci. Dokazuje to dosazení generálního vikáře do českobudějovické dieceze proti vůli Církve, dokazují to nové dekrety, jež cituje l'osservatore Romano dne 29.-30. květa, jimiž se dostává všechna vnější život církve nejen pod dozor státu, nýbrž pod jeho moc, jeho vedení a jeho správu.

~~Aylas~~ (někdy byla) dobrá vůle ze strany státu dohodnout se, proč této vůle není nyní? Proč ~~je~~ Církev a její služebníci ~~sou~~ víc a více zotročováni? Proč je jím brána jejich svoboda, která plyně z Ústavy Církve, dané samým Božským zakladatelem? Proč je víc a více znemožnována všechna náboženská činnost? Proč byla smetena jedné noci všechna činnost náboženská činnost českých a slovenských klášterů? Jak je možné vysvětlit, že kdysi byla dobrá vůle, že však nyní jí nejen není, nýbrž se změnila ve zlou vůli, a ve shahu vybit a vyhnout Církvi, její svobodu a její činnost?! důsledně nedbát osobitého zruženého Církve a Její svobody?

•RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

ŘÍM. Svatý Otec zřídil dekretem z 18. dubna africkou hierarchii v anglické západní Africe a v britských mandátech Kamerunu a v Togo. Byly zřízeny tři misijní území byla seskupena do tří církevních provincií. V nichž každá z nich má jednu arcidiecesi a několik sufragánních diecesí. Mnohé apoštolské vikariáty se staly diecézemi nebo arcidiecézemi, a změnily při tom své jméno. Britský Kamerun počítá 50.000 věřících, s 7.586 katechumeny, 55 kněží, 16 sestrami, 329 katechistů, 374 učitelů a 2 velkými semináři.

Zlaté pobřeží má 217.422 věřících, 52.064 katechumeny, 15 domorodých kněží a 149 cizích kněží, má i své domorodé řeholní bratry a sestry, 509 katechistů, 1940 učitelů, 31 velkých seminářů.

Gambie počítá 3500 věřících, 6 kněží, 21 katechistů, 1 institut a 31 ústavů.

Nigerie 606.145 věřících, 294.166 katechumeny, 31 domorodých kněží, 371 cizích kněží, má i domorodé řeholní bratry a sestry, 7.458 katechistů, 10.760 škol a ústavů, a 22 velkých seminářů.

Sierra počítá 9600 věřících, 3180 katechumeny a 156 ústavů,

Britské Togo 75557 věřících, 2382 katechumeny, 285 ústavů a 3 velké semináře.

BEYRUTH. - Klášter svatého Maronu v Libanonu se stává v posledních měsících pouštím místem. Žijí v něm mnich maronitské kongregace Baladitů. V klášterním kostele je pochován mnich téže řeholní společnosti P. Charbel Makhlouf, který zemřel v pověsti svatosti dne 24. prosince 1898. Narodil se 1833 v Bkaa-Kafra v Severním Libanonu. Po několika letech řeholního života v klášteře svatého Maron, kde je nyní pochován, si vyprosil od představených dovolení žít poustevnický život v pouzdruji svatého Petra a Pavla, půl hodiny vzdálené od kláštera. Jeho život se vyznačoval tuhým pokáním a neustálou modlitbou. Již za života se k němu hrnuly lidé, a ctili ho jako divotvůrce. Z nařízení představeného je přijímal, nepodíval se nikdy příchozím do tváře, maje oči při rozhovoru upřené na zem. Hned po jeho smrti, začal prudit poutníci k jeho hrobu. Proces blahořečení byl již v Římě započat, a první šetření bylo skončeno v roce 1927.

V únoru letosního roku spatřili věřící, kteří se modlili u jeho hrobu jak den ze dne prosakuje od hrobu zdí voda, a jak zeď do šířky a do výšky silně mokvá. Představený dal otevřít hrob. Tělo sluhy božího bylo nalezeno neporušené a tolik se potící, že pot pronikl i okolní zdí. Zvláštní lékařská komise zkoumala tělo. Návštěvy věřících jsou hojnější a hojnější. Luví se o záračných vyslyšeních. Koncem května letosního roku bylo denně v klášteře na 1000 poutníků, ažkoliv přistup k němu je těžký: je položen na konci velmi neschudné rokle. Generál baladistů musil vydat zvláštní prohlášení, aby předešel každé veřejné úctě, která nemůže být povolená bez definitivního usudku Církve svaté. Věřící se u hrobu velmi modlí, mnozí konají tuto namáhavou cestu pěšky, bosí, v duchu pokání. Zpovídají se, a přistupují ke svatému přijímání. V celém kraji známenají kněží rozkvět zbožnosti a horlivosti; mnozí se vracejí k plnění svých křesťanských povinností. → *Rozhodnutí Nového světa vykročit jen v. Chkev*

Zdá se, že milostný Bůh pohleděl zrakem milosrdenství — v tomto svatém roce na křesťanské libanonské hory, které jsou od staletí v nebezpečí na úpatí Asie. *Chkev* připomenut Libanonu přimluvu svého služebníka velké křesťanské tradice minulosti. —

KWANGO/Belgické Kongo. - Kvenská katolická misie založila v sociálním centru Leverville *město* školu, pod titulem Škola práce. Škola chce především poskytnout užitečné zaměstnání dělnickému dětem této průmyslové oblasti.

Škola práce je rozdělena na oddělení podle remesel a zaměstnání od kožešinu, lužnictví, obuvnictví a provaznictví, až po stolářství, zámečnictví a strojníctví.

Radiovaticana.Trasm.per la Cecoslov.inl.CECA 6.VI.1950.-

176/2.-

Učni jsou placeni a to v míře v jaké spolupracují na výrobě ,která jde na trh.Po dvou nebo třech letech výuční doby,mohou vstoupit buď do místních dílen,nebo si otevřít samostatnou dílnu,něbo zůstat pracovat vě škole.Doufá se,že mnozí z těch ,kdož projdou školou, budou moci řídit misijní učnovské dílny,které místní obyvatelstvo s radostí uvítalo, a které k nimž povzbuzuje misi sama vláda.

Nairobi/Kenya/.Dne 15 května

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Draží laičtí apoštoli,

bližíme se k neblahému výročí 10. červen, založení ^{lži} Katolické akce! Vzpomínáme na tyto dny před rokem, plné lži, násilnosti, vyhořování, plné potupných odhalení na účet schismatické katolické akce, která by byla rozhodla o její existenci, kdyby ji nebyla udržela při životě politika a političtí činitelé. Přes pomoc politických ústředí a politických agentů a přes miliony peněz, možno říci, že minulý rok skončil pro katolickou akci a její propagátory fiaskem. Po několikaměsíčním horečném úsilí netajili se v projevech svým zklamáním. Bylo nutno nějak oživit Katolickou akci. Bylo rozhodnuto zapojit ji jěště více na politiku, na vnitřní a propaganální činnost politických stran. Proto v tak zvaných Katolických novinách zůstal ^{letos} z náboženství jen několik více méně nepořezených náboženských článků, s nasládlou, kolektivní zbožností, ostatek se topí v politice.

Loni se pořádaly manifestace t.zv katolické akce ve znamení dohody Církve se státem. Letos ve znamení mírových manifestací, dle programu komunistické strany.

Upozorňujeme laické apoštoly, ^{a to musejí být všichni posluchači, upozornějme,} nechte se na pozoru. Tyto manifestace, i když se konají na samém svatém Hostyně nebo ve Křtinách u Brna, jsou manifestace lživé katolické akce, i když se nazývají mírovými manifestacemi! Jako loni chtěla bludná katolická akce svět pod heslem dohody mezi Církví a státem, tak letos chtě svádět pod heslem mírových manifestací. Nevidíte nebezpečí v těchto mírových manifestacích? Vzpomeňte, jak loni různí činitelé katolické akce, neváhali ^{předstírat} nejsvětěší úmysly, jen aby svedli.

Tať naše slova nepadají proti míru, nýbrž proti mírovým manifestacím lživé katolické akce. Neboť ^{společně}, podle jejího plánu pro letošní rok mají tyto tak zvané mírové manifestace svět neprozírávě lidí do schismatického ^{proticírkevního} proudu.

Opravdový katolík ví dobře, že každý blud, každé schisma, je rozštěpení, je pňasilné trhání údu mystického Těla Kristova. Každé schismatické hnutí je proti ~~míru~~ Kristu. A Kristus Pán je mír a pokoj. Proto každé schismatické hnutí je hnutí ~~při~~ míru. Proti míru nejen náboženskému, nýbrž i vnějšímu, sociálnímu a politickému. Neboť Krisutus Pán je zdroj a princip všeho míru. Opravdový katolík, který se účastní manifestací schismatické akce, i když manifestací mírových, ~~stát~~ dává přednost raději pokrytectví než opravdovosti.

Opravdový katolík, který zůstane nesmlouvavě na svém stanovisku, a žije život Kristův ve spojení se svatým Otcem a svými biskupy a věrnými kněžími, koná nekonečně a neporovnatelně daleko více pro mír než farizejské manifestace míru rozkolné katolické akce! Tyto manifestace, právě proto že se jich chce používat ke svodu, nejsou samy v sobě mírové akce, nýbrž násilné akce, neboť každý svod je násilí.

Věrný katolík, který se nedá strhnout svodem a zůstane věren Církvi, ví dobře, že žije a pracuje pro mír. Neboť duch Církve svaté je duch lásky a pokče, duch pokče, který Církvi a jejím představitelům, svatému Otci a biskupům, dal svatý Otec Kristus Pán! Po tomto pokoji neustále volá a volá dodnes svatý Otec e-tente-mír-ynější-Náměste. Za tento mír Pius XI nabídl Bohu život, za světový mír bojoval a pracoval po celou válku jeho Nástupce Pius XII. Po tomto pokoji volá i dnes. Jeho hlas tolíkrát odsoudil brutálnost války, jeho hlas tolíkrát varoval před nemravností války! Každý dobrý katolík to ví a tento opětovný hlas svatého Otce je návíc miliardy podpisů, je mu víc, než všechny manifestace katolické akce za mír. Statečný veříci ví, že učastí na katolické akci by zrazoval hlas svatého Otce vybíjejícího míru, a že by zabředl do proudu, který by snadno mohl použít zněuzit jeho důvěry k tomu, že k nechristanským účelům.

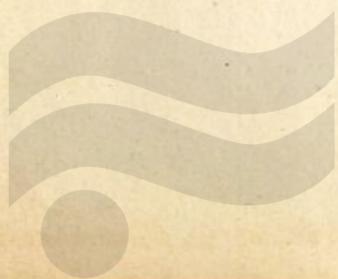
~~Nedotomeníte, že rozkolné hnutí v Rumunsku začalo scházet na oko a když se ve své konečné fázi vůk vystílo v rozpol a blad!~~

Každý dobrý katolík mě, že svou věrnost' k. Otci, biskupům a Evangeliu
že každý dobrý katolík mě, že jeho věrnost Evangelii ve spojení
je s. Otci a mym biskupem nahradí stohrat všechny jeho podpisy
za mě a všechny jeho náročové manifestace. A nad to ~~s. Otci~~
~~nebezpečí~~, že jeho podpis bude zneužit ^{Katolického} Atka a že bude
pod hstem náročové manifestace ~~Nedoušen~~ (veden k rozhoku
a bludu.

nezapojujte je rozhoku hnutí v Rumunska začalo
na dnu ^{manifestem biskupem} moci, že vrak skončilo bludou,
rozhokem, E. J. opustěním m' náročové začladou, Kreista
a jeho Čírkve.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Již z několika málo výstřížků ~~z věže~~ tisku, jež se nám dostaly do rukou, se dá soudit, že se zneužívá mírových manifestací k útokům proti Vaším drahým pastýřům. Tak na příklad pověřenec pošt Horák pravil ve Křtinách že je třeba, aby také naši představitelé Církve se nezavírali do svých sákratí a residencí a vyšli mezi lid ve smyslu Kristovy nauky a nových socialistických idejí.

^{Ca svodu} Kolik nepravdy v každém slově! Kdo zavíel kněze jen do sákratí? ~~Kdo~~ - ~~sak~~ ~~saje~~ - ~~jakékoliv~~ Kdo překáží jakémukoliv vnějšímu projevu opravdového katolického života? Kdo zakázal dokonce i kněžské rekolekce a duchovní cvičení? Kdo ~~vzal~~ Církvi všechny prostředky vnější činnosti?! Kdo učinil z biskupů vězně ve svých residencích? Kdo nedovolil ~~ani~~ českobudějovickému biskupovi v poslední době ani účast na pohřbu svého generálního vikáře? Překazuje na francouzské biskupy, ^{Jan} ~~že~~ ^{prý} se zastali všechni pracujících ve svých pastýřských listech, ^{Jan} ~~a~~ vyzývají biskupy, aby i oni se vyslovili. Zapomíná, že francouzští biskupové se zastali dělnictva ne ~~na~~ základě socialismu a jeho ešte zotročujících reform, nýbrž na základě Evangelia a papežských encyklik, jež byly u nás konfiskovány a prohlášeny záreakční. A pak, jak mají mluvit, když jsou dnes absolutně umlčeni?

^{kučík, atv Horáček} V mírových prohlášených, jež podepisují tak zvaní pokrokovi), ~~to je to vý-~~ nebo ^{Jan} ~~František R. Dymka~~ ~~chocenání knězů~~, jsou viněni biskupové, jako by o i byli zavinili, že nedošlo k dohodě mezi Církví a státem. Slyšeli jste včera odpověď Msgr Verolino, v níž bylo ukázáno, že jedinou dobrou vůlí kterou při dohodách ukázal stát byla vůle se nedohodnout s Církví.

~~Mírové prohlášení na pracovní poradě odpadlých kněží v Horáčkách bylo také namířeno proti biskupům. To je katoliku vždy znamením. Jako bez biskupa není Církve, tak ti, kdož neustále brojí a neprávem proti biskupům, nejsou s Církví, a prává katolík, hlně kněz se jich musí stranit, a zaujet k nim zcela odmítavý postoj!~~

~~Zahraniční tisk v posledních dnech sděluje správa přináší velmi zajímavý doklad vůle po míru a pokoji z Českých Budějovic. Uslýšete z ní, že se ani mrtvomu nedá pokoj, jak může tedy být upřímně míněný mír s živými?~~

Když zemřel náhle v nemocnici dne 20. dubna 1950 generální vikář českobudějovické diecéze Msgr Jan Cais, navštívil zmocněnec dr. Brandejs j.E.ndp. biskupa Dr. Hloucha a zakázal mu účast na pohřbu. J. E. ndp. biskup odvětil, že zakáz nebere navědomí, a že svého zemřelého generálního vikáře sám pohřebí... Zmocněnec patrně z bázně před manifestační účastí na pohřbu, především před účasti kněží, dal jednak telegramy, jednak prostřednictvím SNB vyrozumět diecesní duchovenstvo, že se pohřeb odkládá nanevrčito. Když se místní duchovenstvo o této akci dovědělo, dalo vhodnými zpusoby diecesnímu duchovenstvu navědomí, že se pohřební obřady určitě budou konati dne 24. dubna v 9 hodin dopoledne z biskupské katedrály... Zmocněnec se o této akci dověděl, a proto ve snaze pohřeb zmařiti dál v předvečer pohřbu odvésti policií mrtvolu z kaple sirotčince, kde byly vystavena, na nemocniční dvůr v deset hodin večer. Když se tento únos mrtvoly dostal následujícího rána ve známost, ~~prelata Rebana~~ ^{prelátka Rebana} na Krajský Národní výbor, že se pohřební obřady budou v každém případě konat, ať již bude mrtvola přítomna nebo ne! Kromě toho se vyučovala na Krajský Národní výbor deputace pozůstalých, která žádala za vydání mrtvého!.. V devět hodin dopoledne začaly tedy obřady v biskupské katedrále pohřební obřady bez zesnulého. J. E. ndp. biskup nebyl přítomen, jelikož mu nebyla účast povolena. Nejdříve byly církevní hodinky, potom kázání prelata Rebana, pak ponififikální mše-svaté requiem probošta Msgr Bočka. Po Requiem modlili se přítomní kněží v počtu 140, s lidem, který zcela zaplnil katedrálu, růžence. Asi uprostřed růžence ve 1/4 12 přišel z Krajského Národního výboru vzkaž,

že mrtvola bude přímo převezena nahřbitov a tam ještě dopoledne pohřbena. Kteří mohli, odjeli tedy na hřbitov auty, autobusy nebo trolejbusy. Ostatní utvořili obvyklý pohřební průvod a šli pěšky nahřbitov asi 3/4 hodiny vzdáleny. Lengy. Rakev se zesnulým byla dopravena nahřbitov asi ve 3/4 na 12. Přítomní vyplňili čas do příjezdu mrtvoly modlitbou růžence a modlitbami za zemřelé. Asi ve 1/4 na řednu, po příchodu průvodu začaly obřady z hřbitovní kaple. svaté Otilie. Kněží bylo asi 140. Lidu velmi mnoho... Budějovičtí občané toto jednání odsuzovali s rozhořčením, jednak také vtipnými poznámkami: že komunisté se nemstí již jen na živých, nýbrž i na mrtvých...

Takže této těchto nedůjstojných a jistě nemírových činech mluvil nový tak zvaný generální vikář o míru, a o pravé válce k míru. Předchozí jednání s mrtvolou, proti vší lidskosti, dodává jeho sloùm vysvětlení.

Před nedávnem, jsme ukázali, že mezi kněžími gðoucími se lžikatolickou akcí duje duch mravní zchátralosti. Okázali jsme také z jejich projevù, že srší elementární nedostatek víry a znalosti věrouky. A pak, viděli jsme, jsou to lidé propadlí véšním, a titerným lidským touhám. Za titul a za lichocení komunistických agentù dají svou čest a svou kněžskou i lidskou, a dali by i nesmrtelnou duši. Jak naproti tomu jsou velcí věrní kněží!

Hle obrázek. Litice, která se rozběsnila na kláštery, nechala nějakou dobu napokoji Dominikánský klášter v Pzare. Neholníci však tušili, že je stihne tyž osud, jako jejich bratry z jiných řádù. Zcela klidně však očekávali příchod českého gestapa. Byli shromážděni v choru děkovali Bohu za vše, zpívajíce Te deum laudamus. Když dospívali, byla policie v domě. Odvedla je do jídelny. Po prohlídce měli ještě jednou dovoleno jít do choru a tam společně zazpívali zapěli Regina coeli, ^{Radio se nebes Katolicko} ... V časných ranních hodinách byli odvezeni. Když nastupovali do autobusu, společně recitovali stržidavý žalm Miserere Smiluj se nad mnou Bože...

Hle, kněží, kteří jáou zpívajíce za Kristem na cestu křížovou! Po tom pozátepravou Církve Kristovou. ~~Ještě~~ Této vnitřní radost a vyrovnanost vyzařuje žaláře, stažených kněží, stažená řeholníků, věznění biskupové... Po tom poznáte pravou církev! Těch se držte, i když jsou ukřížovani.

Nás program, lajští a oštolé?

Pevný postoj proti Katolické akci, vdechnujte tento posot jiným, slabým, kolísajícím.

Ještě více praktický program! Bojkotujte jak možno manifestace KA.

Připravuje se manifestace Velehradě na 5 července! Upozorněte a varujte!

Ústav pro studium
totalitních režimů

Drazí přátelé, věnujme začátek dnešního vysílání zprávám z Milostivého léta v Římě, a přejděme pak k náboženské situaci u nás.

Dnes se vylodil v Neapoli kardinál Gouveia ~~Teodosius-s-l~~ se 211 africkými / poutníky.

Včera přijel ~~do~~ do Říma velká irská poutní výprava, počítající 700 účastníků, vedená jedním irským biskupem a 61 kněžími.

Dnes ve 12.hodin ~~v poledne~~¹²⁶ opustil Orvietto ~~kerperá~~ známý orvietský korporál, na němž se udat ~~zazrak~~ zazrak krvácení svaté hospitie po proměnování. Víte, že se tento zázrak stál ~~přazského~~ kněze Petra, který putoval pěšky do Říma a stavil se v Římu ~~na své cestě~~ ~~a byl~~ sloušil mši svatou. Korporál je uchováván ve ~~světlosti~~ velmi umělecké schráně. Do Říma je převážen na zvláštně vyřízeném automobilu, aby mohl být uctěn při pěší cestou vesnicemi a městy věřícími. Po telefonické zprávy byl odjezd z Orvietta velmi slavný. Zvonily se řady kněží s biskupem v čele, zástupci města a jednotlivých katolických sdružení. Před autem se zázračným korporálem jela dlouhá řada automobilů, jež předjíždělo 60 motocyklistů.

Třebaže se automobil nezastacoval v městech a vesnicích jeho cesta do Říma je dlouhá přes sto kilometrů-přece v městech, kudy měl projet, se sešli věřící, čekajíce na jeho příjezd, a pozdravujíce jej v modlitbách a v hektu květinovém holdu.

DO Říma přijel zázračný korporál kolem sedmé hodiny, silnicí která ústí do věčného města u Milviova mostu. Odtud pokračoval k bazilice svatého Petra. Na schodišti před basilikou jej očekávali vatkánští kanovníci, zástupci města římských katolických organizací, ~~v průvodu byl~~ Korporál ~~byl~~ vnesen do basiliky, a postaven na ~~elzář~~-papežský oltář nad hrobem svatého Petra.

Již jsme hlásili, že orvietský zázračný korporál bude nesen zítra při průvodu Božího Těla na náměstí svatého Petra, při ~~čemž~~ ponese Nejsvětší Svátost sám svatý Otec. Korporál bude následovat hned za řadami kardinálů, a po nesou jej také bohoslovci československé koleje, ~~jako~~ petrovci-pražské soukmenovci pražského Petra, při jehož mši svaté se v Orvietu udal zázrak.

Boží tělový průvod vyjde z basiliky zítra ve večer. Ude to jediný průvod Božího Těla v Římě. Proto bude na náměstí velký nával věřících, římských věřících. Kromě toho se sjíždí poutníci z celé Italie. Ve Věčném městě jsou také potní výpravy z Belgie, Francie, Řecka, Anglie, Indonésie, Spojených států, Rakouska, Německa, Holandska, Španělska, Kolumbie atd. Svatý Otec jich dnes tisíce v basilice svatého Petra.

Průvod se zúčastní také zástupci světského a klenotního římského kleru. Průvod sestoupí z basiliky po schodišti na náměstí, a pak bude procházen pod kolonádami Berniniho, počínaje pravou stranou. Konec slavnosti bude v basilice svatého Petra a bude vysílán vatikánským rozhlasem.

Průvodu se zúčastní také zástupci světského a klenotního římského kleru, patriarchové, arcibiskupové ~~biskupové~~, papežské zástupci římského světského a řeholního kleru, papežské gardy. Průvod se zúčastní sestoupí z basiliky po schodišti na náměstí svatého Petra, a pak zahne do kolonád Berniniho, počínaje pravou stranou. Konec slavnosti bude vysílán vatikánským rozhlasem. Předvídá se, že se vysílání začne ~~ve~~ kolem čtvrt na 8. Můžete je sledovat na krátkých vlnách 19,27m, 25,55m, 31,10m, 50,26m, a na střední vlně 202 metry. Konec vysílání bude kolem osmé hodiny večer. S vatikánskou rádiiovou stanicí budou spojeny různé světové stanice, mimo jiné mnohé francouzské stanice.

Krátkou reportáž ze slavnosti uslyšíte také zítra při pravidelném večerním vysílání.-

Nyní několik zpráv z katolického světa:

V těchto dnech byl v Rumunsku zatčen generální vikář z Alba Julia Msgr. Alois Boga. L'osservatore Romano k této zprávě dodává, že rumunská komunistická vláda nejpreve zrušila všechny řeckokatolické diecese, a uvrhla do vězení jejich biskupy. Na to zahájila sváj útok proti katolickým dvěma diecesím latinského obřadu. V červnu minulého roku zatkla jejich biskupy, Msgr. Mariano a Durkoviči. Zatčením generálního vikáře je katolická Církev v Rumunsku zbavena svého posledního řádného pastýře.

Rovněž z Rumunska dochází zpráva, že na shromáždění pravoslavných kněží v Brasově donutili komunisté přítomné zpívat bezbožecou internacionálu.

Rumunský pravoslavný biskup Gafton byl podroben trestnímu jednání, jeliž odmítl rozeslat svůj vlastní pastýřský list, který byl před tím cenzurován a upraven, pravoslavným schismatickým Patriarchou, jenž je zcela ve vleku komunistů a moskevského patriarchy.

Komunistický stálek se snaží svádět v Polsku kněžstvo pomocí Sdružení bojovníků za svobodu. Nedaří se jim však, na posledním shromáždění bylo jen 32 kněží z celého Poslka. O několika z přítomných však nebylo ani možno zjistit, z které jsou diecese, tedy jsou to individua zcela pochybná. Ostatní, malý zbytek, jsou kněží svedení a chránění vládou, která je zahrnuje tituly vlasteneckých pokrovových kněží.

V Maďarsku podle všech známek se pronásledování katolické Církve přiostřuje. Nepomohl svod, nepomohlo zatčení herců maďarské Církve kardinála mindzetyho, nepomohly hrozby. Zdá se že se přejde opět k násilí. Denník katolické italské akce Il Quotidiano vybízí katoliky, aby se semkli v jeden šík modliteb a obětí za pronásledování spolubratry v tolka zemích.

Zastavme se na několik okamžiků u situace u nás:

Světový kongres partysánského míru a Mezinárodní sdružení studentů v Praze vyzvalo mezinárodní hnutí katolických studentů Pax Romana, aby podepsalo stockholmské mírové provolání. Pax Romana však odmítla podepsat! Generální sekretář Pax romana odůvodnil toto rozhodnutím poukazem, že prohlášení je v mnohých zemích zneužito pro cíle politiky komunistické strany. Pravil doslova, že prohlášení neznamená žádný pokrok v mírovém hnutí, s druhé strany může snadno svést myšlenku míru na vedlejší koleje a učinit z něho nástroj pro boj třídních-sájmářů sovětských zájmů. Touha po pravém míru je příliš hlučně zakořeněna v naší duši, než abychom dopustili, aby bylo míru zneužito podobným způsobem!

Myšlenku o zneužití míru -- propagátory stejně hledíkého -- prohlášení -- vyjádřily také někteří francouzští biskupové vyslovili veřejně obavu o zneužití míru o možnosti a o nebezpečí zneužití podpisu stockholmského prohlášení. katalické

Je si těžko představit bezbožecé pozadí k těmto schismatickým akcím u nás. Tím že je dítkem komunistických činitelů, a že tímž slouží bezbožníkům jako zcela oddaný nástroj k trhání jednoty katolické Církve u nás je spekulativně podají i na ni všechny zločiny a svatokrádeže proti Círi páchané na Církvi a na jejích svátostech. Zastavme se dnes u několika ohavných, pustých znesvěcení z doby vyvážení klášterů. Seskupujeme zprávy zahraniční informační služby.

Československá policie si počínala při obsazování klášterů opravdu barbarsky. Vyrabovala vše, co se jen dalo. Jejich hrabivá ruka se však nezastavila ani před svatostánkem. Z mnoha míst dešly správy, když mnoha místech vnikli pustí rouhači, čelenové SNB i do svatostánku, vybrali kalichy, ciboria a monstrance, svaté Hostie pohodili po zemi, a bohoslužebné nádoby ukradli. Někde dokonce popíjeli při svých orgích z bohoslužebních kalichů, a vedli při tom rouhavé řeči.

V Praze na Václavském náměstí je obchod Darex, kde za cizí valuty, ovšem jedině západní, nebo za zlato lze obdržet exportní zboží. Bylo zjištěno, že jeden člen SNB, oblečený v Uniformě, měnil v tomto obchodě monstranci za exportní zboží.

Tak stát prostřednictvím členů SNB chrání církevní majetek. Mene, Tekel, Fares

Stalo se nahnělikamistech, že orgány lidové správy "aby zajistily církevní majetek" odnesli monstrance a ciboria i se svatými hostiemi do skříní nebo do tresoru Místního národního výboru! ~~Napospolněný kněze, se takové počínání je nepřípustné, orgány lidové správy odsuděly, že se sice chápou, pokud jde o všechno všechno. Oni přijmou nevěřci, a proto se níže zláho nedopusť.~~

Policie si při obsazování klášterů počínala všechno stejně. Asi podle příkazu. V jednom dnu byly provedeny určitá eptap, a to v jednu hodinu, ovšem noční. Policie shromáždila řeholníky na jednom místě, a pak volně prohlížela rabovala. Největší zájem měla o víno a o zlaté předměty. Pravděpodobně bylo všeobecným rozkazem, neboť se tak stalo na všech místech aby členové SNB vypili co nejvíce mešního vína. Asi dostali i příkaz, že v revoluci lze pokračovat jen v podnapilém stavu! ~~Všechny české policie nejsou hekená bez Což shad česká policie a čelnové SNB konají něco bez příkazu?~~

Jsme před svátkem Božího Těla. Svátek Krista Pána Svátostného. Jakého se mu dostalo u nás v posledních měsících zhanobení rukama nelidských bezbožníků! Zdoby se měl každý kněz ~~z~~ myslit, a zastavit! Hlavně kněží, kteří podali ruku nepříteli Krista-Pána náboženství. Není strašné jít s těmi, kteří tak nakládají s Kristem Pánem svátostným? Kněží, hlavně vy svedení, neotvírají se Vám oči? Proč myslíte, že Kristus Pán dopustil takové zločiny, svatokrádeže a hanobení svátosti své lásky, svých svoatostánku, svých monstrancí a ciborií, a svých kostelů? Proč? Abyste, až uvidíte toto ohavné spuštění na místě Božího otevřeli konečně oči, a uvidíte ty, s nimiž byste se chtěli bratříkovat, jako nejnestejdňajší svatokrádce a rouhače, a odtrhli se od nich, i když by vás to mělo stát život! Nalezli byste Krista, a tím byste nalezli tisíce životů!

~~nepochybují ani na oknažík, že Kristus Pán dopustil tuto potupu našobě v Nejsvětější svátosti, aby otevřel oči těm, kdož dosud nepodkopili, aby otřásl zlou vůli a zomil ji u těch, které od Něho otrhla špatnost a vásen, aby konečně v tomto svém zneuctění a zhanobení řekl těm, kteří podali ruku schismu a komunismu pro lesk titulů, jimiž jim lichotí bezbožci, aby ~~tak~~ řekl: stojí tvůj titul, tvá čest, jíž jsi dosáhl u mých nepřátel za to, abych já byl tak tupený a ~~abys~~ ty měl natomto potupení Účast!~~

Draží důstojná pánové,

nedivte se, že jsme mluvili v posledních dnech tolikrát proti t. z. katolické akci. Víme dobré, že dnes po roce od jejího založení není žádoucí výraz "schismatické hnutí", a kde je to možné, že je to schismatické hnutí, rozředění náboženského života a výry a cesta k bezbožectví. Snad jediné člověk s úplně staženým hledím a otrou výšně nebo zlé výle v ní může vidět něco křesťanského. Jediné ten, kdo se rozhlodl zničit Církev, nebo komu běží o výbití svého kněževství proti biskupům a Vatikánu, může v tak zvané katolické akci vidět něco dobrého, hodného spolupráce.

Bližíme se k neblahému výročí jejího založení. Je třeba udělat bilanci za minulý rok. Je třeba znova posílit všechny věřící a kněze, aby toto schismatické hnutí nebrali na lehkou váhu. Samo v sobě sice toto hnutí ztroskotalo pro své lži, potvody, pro své mravní i fysické násilí, pro svá tolikrát fiktívka. Je však v rukou mocných tohoto světa, kteří se stále budou pokoušet "pod novými hesly" a svody upravovat pomocí katolické akce k cestu k bezbožectví v našem národě.

~~mružnictvo~~ Udělejme krátkou bilanci. Zdá se až prozřetelnostní, že také vysoké procento kněží, kteří zabředli v sítivu tohoto hnutí, jsou kněží ~~odputujíci k zhatení~~. Ví to i lid dobře, není třeba jmenovat. Ví to i ~~celá~~ cizina, a jmenuje jména a hříchy těchto kněží. Při nedávné schůzce těchto falešných proroků se lid vyhýbal domu, kde bydlili, jako ~~vyloučenému~~ domu. Jednomu z nich bylo vážně vytýkáno, že jeho veřejná pohoršení jsou příčinou, proč katolická akce nemůže zabrat. Pokusení přidat se k těmto kněžím by se mohlo zrodit jen v tom, kdo ztratil čest.

Mluvili jsme tolikrát o velkých věroučných nevědomostech těchto kněží. Jejich frázovitost, vypužčená z bezhlavého komunistického tisku, je celou jejich moudrostí. Vypráví se, až v cizině, o jednom z prvních inspirátorů této akce, že je to člověk strašně rozumově líny, který proto, aby nemusil uvažovat, se chopí každého slovní podobnosti, aby dokázal souvislost mezi komunismem a křesťanstvím. Tak na př. řekl, že křesťanství přišlo z Východu, komunismus také, proto křesťanství je totéž co komunismus. Nebo z toho, že se mluví o provokřesťanských komunitách, usuzoval, že komunismus není než obnova těchto provokřesťanských komunit.

Jiný cituje, že všechna vrchnost pochází od Boha. Zapomene však na znamější větu z Písma svatého, že sluší poslouchat Boha více než lidí, kdykoliv ti, to lidé, i když jsou představeni vrchnost, se stavějí proti Bohu a proti Božským právům, daným Církvi Božským Základatelem.

Kromě toho, jaká nevyrovnanost charakteru: o několika je známo, že by za poklonkování a za tituly, ještě jimiž je okouřují komunisté, dali i nesmrtnou duši. Je zjištěno, že ~~v mno~~ tyto tituly jim právně ~~agni~~ nepatří: a snad právě proto, že k nim lacino přišli, dali za ně i Krista Pána i Církev.

Nebudeme mluvit bez konkrétních dokladů, aťkoliv vše, co jsme řekli, bychom mohli doložit. Dnes jeden příklad mravního a lidského úpadku těchto kněží: ~~například~~ ~~zpráv~~ z domova:

V kostele svatého Ignáce při klášteře Otců jesuitů v Praze bývalo vždy mnoho lidí. ~~klášter~~. Zvláště při mši svaté. Naposledy se tam sešli v opravdové manifestačním množství o vzkříšení a pak o velikonocích. Když byl klášter obsazen a jesuité ovezeni, tím dnem nastala náhlá změna. V kostele je dosud lidí během dne, kdy si sem zaskočí ke krátké modlitbě. Při mši svaté však je téměř prázdro. V kostele totiž od obsazení celebroují exkomunikovaní kněží jako rozmařilý a uměle rozjařený Monáš, který je zároveň správcem kostela, a Mára, který vedle toho spravuje klášter redemptoristů a je národním správceem t.zv. České katolické charity a k tomu ještě kaplanem křížovnické fan

v Hloubětíně

Draží můstekle,

již jste mě několik z vašich posláních u radiorádia využívali pro přenos slavnostního papírkového průvodu Božího Těla v Římě, když se pod hodinou konal. (který je pro mnoho a mnoho lidí a mnoho let) protože jen několik ~~pro~~ krátký čas novinky záberů dozvídají sledovali vysílání.

Průvod vysel z baziliky v 6 hodin večer Katedrály a římského nebo malého Konca. ~~Fejné~~ před za katedrálou ~~čestná~~ hostia byla vyzvednutá z baziliky Karolinské a Karolinského v doprovodě svěceného kněze gardy pěti v nejvyšších uniformách. Následovala ~~hostia~~ arcibiskupský zábranec Karlova a pak svatý Otec - neseny nad davem, kleče před Nejsvětější svatostí s obnovenou hlavou. Mary věnčeli, kterým procházel průvod, byly neproklouzne od vchodů baziliky se dálky prospíše obrazem na věsti a dlouhou řadou konflicti della Conciliazione až po Tibenu. Nelze mluvit o hřeckém, neboť o latinských mniších. Průvod ~~je~~ probíhal pod kolonádami Berniniho - obřejel toho celého města. Pak se vrátil ke vchodu, kde byl postaven oltář. Od něj udělil tv. Otec eucharistické požehnání.

Poslechnete mě zvukom! Zde je posl. části průvodu.

• RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Při tom obstarává ještě mnoho vlasteneckých a pokrokových, lidově demokratických projevů. Konáš, dříve farář v Hopšovicích u Slaného, je trochu smutný nad tím, že tak málo lidí je přítomno jeho celebrování. Snaží se proto apoštolovat, jak jen to jde. Když ho členové SNB, kteří jsou dosud v klášteře, pošlou pro pivo, on ochotně se džbánkem jde do restaurace, zastavuje kde koho a zve jej na mše svatou. Tak jistý kolemjdoucí zaslechl, jak Konáš pavil zcela neznámému chodci: Prijďte k nám na mše svatou, pak vám dáme polévku. Dnes je dobrá, i s nudlemi! - I tento apoštola však je marný. Pražští katolíci jsou k němu hluší!

Jak musí být líto tohoto kněze! Jsme hotovi nsadit vše, i třeba život, kdyby bylo nutno, abychom jej vrátili lidské a kněžské cti, a tím Bohu a Církvi. Připomínáme-li veřejně jeho jméno, je to v jeho zájmu: tak alespoň svým vyrovnným příkladem je výstražným znamením, a podporuje jednotu kleru a věřících.

Věra-jeme-se-zmínilí Jaká naprotiv tomu velikost věrných kněží. Vzpomeňte na pražské dominikány, kteří před svým vyvezením do Prahy si vyžádali moci jít ještě jednou do choru a zapět Raduj se nebes Královna. A za zpěvu Žalmu Miserere n stupovali do aut.

Z věrohodného pramene se dovidáme, že ~~u-těchto-dnech~~ před nedávnem zemřel P. Blesík, když byl odsouzen pražským soudem v procese s řeholníky na 10 let. Není pochyby, že nespravedlivé utrpení posledních měsíců otřáslo jeho zdraví. Zemřel na křížové cestě za Kristem. V závěrečném přelíčení bylo ~~uvedeno~~, že vyzával kněžstvo aby stálo při hierarchii a při svatém Otci, přečetl pastýřský list a exkomunikační dekret proti bezbožce katolické akci, měl ~~práv-nasvěcení-ilegální-leták-y-a-pebařující-kázání~~, ~~víme,-ee-že-že~~ Opravdu velký kněz, když byl ve svých dnech podepřel dům Boží, Církev svatou, a než by ji mohl ponechal nájezdům bezbožných hor, bránil její vchod svým životem. Padl, na jeho místo však nastupujeme všichni my, a slibujeme bez záští a nenávisti ke svému nepříteli, ~~a~~ bez ducha pomsty, ~~na~~ slibujeme, že jen přes naše mravy je cesta do Domu Božího. Drahý spolubratče, ~~ty~~ jsi velkou slávou českého kleru, velkou slávou své kongregace, slibujeme ti, že v těch které-vítězství, rodi námž jsi zápasil, nebudeme nikdy vidět než svůdce e zárádce, i když se kryjí pod hesly mírových manifestací, nebo dohody a-spolu bez kupu. ~~Začín co celý svět klečí před Bohem. Společenstvím katolickým, muži, jsme mluvíte veře~~

Věra jsme se zmínilí o svatokrádežích a zneuctěních svatostánků, a svatých hostií, monstrancí a ciborí ~~chavně~~ hříšnýma rukama bezbožeké české a slovenské policie. Řekli jsme, že toto své znesevěcení dopustil Kristus Pán svátostný, aby otevřel oči těm, kdož ještě nevidí, co je katolická akce ~~procesu a falešnou~~ ~~aneb aby upozornit kolotoč vlastenecký~~ a ~~zneuctit své slabosti nebo vybijet svou zdatu~~ proti Předsveným tím, že spolčováním se s nepřáteli Církve, jejich představitelů a v nich a Ježíše Krista.

Zítra a pozítří ~~bude pokračovat~~: připomeneme důležité dokumenty z loňského roku. Sledujte i vysílání příštího týdne, ~~bude dalečitá~~.

Dnes ~~jde~~ končíme připomínkou ~~uvedenou~~ z listu vašich druhých panů biskupů z 17. listopadu 1949: Nelze nastoupit jakékoli církevní místo bez předem udělené kanonické mise. Jak nikdo nemůže platně sloužit mše svatou, nebyl-li vysvěcen ~~někdy~~, tak nemůže vykonávat duchovní pravomoc, nebyla-li mu udělena tím, kdo duchovní moc má. Kdo by třeba jen provisorně přijal bez svolení svého ordinária ~~nějaký duchovní úřad~~, byl by ipso facto Jure inhabilis na to místo, a kromě toho by byl potrestán suspensi/c.2394/.

Bůh vás sil, zachovajte si klid v Bohu, Bůh Vám bude blíž, čím více se Vám bude zdát boj satanský.

Radio vaticana.Trasm.per la Cecoslov.inl.CECA 9.VI.1950. 180/1.

Draží přátele,

Dne 15 června minulého roku vydali vaši páni biskupové po založení schismatické katolické akce společný pastýřský list.

Dnes ulysyšte jeho pravou polovinu. Kéž Vás slova vašich drahých pastýřů posílí, a kéž jsou vám novým světlem.

Kéž jsou pádnou odpovědí na oživající námitky v tisku, jakoby byla vinna Církve a biskupové, že nedošlo k dohodě mezi Církví a státem.

Z pastýřského listu také uvidíte, jak daleko pokročil vyhlazovací boj proti Církvi zarok. ~~Budeťte nový doklad~~ Je to nový doklad zlávule namířené proti Církvi.-

Druhou polovinu tétož listu uslyšte ve zříknutí vysílač

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Draží přátelé,

slyšeli jste včera první část pastýřského listu vašich panů biskupů proti
katolické akci z 15. června, minulého roku.

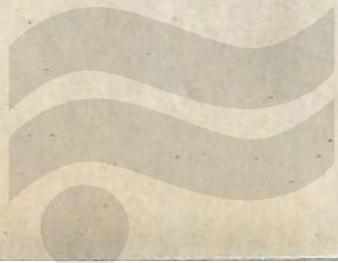
Víte sami, hlavně důstojné pánové, jak je tento list aktuální i pro dnešní
dobu: víte že t.zv katolická akce zvyšuje své úsilí: Kněží dostávali v minulých
dnech pozvánky na kresní schůze, na nichž měli být
zvoleni delegáti pro generální shromáždění. ~~Zde se, že nesmíto shromáždění~~
~~nají být sesazeni biskupové a zvolení noví. Je to nový pokus o plný~~
~~rozklad církevní organizace! Vytrvejte, semkněte se opět v jednotu, varujete~~
své spolubratry. Pamatujte si, že historie půjde dál, že Církev nezahyne, že
však ten, kdo by podlehl by byl všem budoucím staletím Jidášem, zrádcem, slá-
bochem; nezapomeňte, že je lépe ztratit všem ~~jen~~ Krista, neboť a Církev: neboť
zrádci patří jen několi let, Kristu a Církvi a těm kdož jim zůstanou věrní.
-Věčnost.

Slyšte slova svých věrných pastýřů, na něž je hrdý celý svět, slyšte a ne
slyšte, hlavně dnes! aplikujte je na sebe dnes a na dnešní situaci!

Na konec upozorňujeme, že ~~zde~~ zde můžete sledovat příslušný
průnos ze slavnostního Vánoce Marie Hraběti v české řeči:
na kr. vlnách 50, 26m, 25, 55m, 31, 10m, 19, 87m a střední
vlně 202 metry. Začátek vysílání v 8.30 ráno

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Draží přátelé,

na počátku ~~ma~~ několik slov k dnešním svatořečení v bazilice svatého Petra. Pak se vrátíme opět k náboženské situaci u nás, kterou ke zprávám od nás.

~~Dnešní svatořečení~~ Jelikož jistě většina našich posluchačů sledovala přímý přenos dnes ráno přímý přenos ze svatořečení, ~~z baziliky svatého Petra~~, omezíme se na několik významných ~~záznamů~~ ze života nového světce.

Bůh povýšil právě v této době svatého Vincence Marii Strambi, na - oltář - Církve právě v dneš biskupa z Kongregace Passionistů, na oltář Církve, právě v této době, - jelikož - jeho - život - může - nám -, aby nám Jeho život byl světlem a povzbuzením.

Žil ve velmi těžké době pro Církev svatou. Narodil se roku 1745, a jeho činnost padla do doby, kdy Církev trpěla francouzskými nájezdy do Itálie a zpupností Napoleonovou. Ve všeobecném zmatku, vzpourách, malomyslnosti byl Vincenc Maria Strambi oporou svaté Papeže Pia VI a Pia VII, v jejich obraně práv Církve. Jeho kázání udržovala ve věřících italském lidu víru, naději a lásku, a věroslavu a oddanost ke svatému Otci. Po smrti Pia VI, volili Vincence Strambi některí kardinálové zapapeže. Ke své velké radosti unikl papežské hodnosti, neunikl však přes všechny své prosby biskupství. Stal se biskupem v Macerata a v Toletino.

Jeho biskup Jako biskup hájil neohrozené práva Církve svaté:

Napoleon, na vrcholu své slávy, začal sahat na ~~svatého~~ Církve. Ke svatému Vincenci se dostavil maceratský vládce a žádal ho, aby vybídl kněze své diecéze, aby vyhlašovali od oltáře vládní francouzská nařízení.

Nač má vláda své agenty, odpověděl mu svatý Vincenc.

Žádali ho o seznam občanů, kteří by mohli být ovedeni k vojsku.

To není mým úkolem, odpověděl jim.

Dejte si pozor, skončíte vyhnanstvím! - vyhrkli podrážděni.

Hle, jsem hotov, pravil jim statečný obránc svobody svaté Církve.

Pak ho chtěli donutit k přísaze, která chtěla zavazovat proti právům Církve.

Na prvním místě je třeba poslouchat Boha, odpověděl jim pevně.

Upravili přísahu, zmítnili ji. Pius VII však ani tuto formuli nemohl přijat a proto vybídl biskupy, aby dali přednost potupě kříže před radostí.

Tato slova byla pro svatého Strambi svatým rozkazem. Přišli k němu opět. Bylo to 26. září 1808.

Vejménu Jeho Eličenstva Císaře Napoleona, podepišete, a to na místě! ~~přísahu~~

Nemohu podepsat!

Neučiníte tak, budete vám konfiskován všechn majetek.

Z ~~veru~~ si jej!

Upozornjuji vás, že do 24. hodin budete dovezeni do Milána, a tam se dovíte co vás čeká.

Jsme hotov ~~na~~ ke všemu..

Jste tedy zatčen.

Deo gratias, Bohu díky, odpoveděl s úsměvem svatý Vincenc.

S křížem a breviářem v jedné ruce, v druhé ruce hůl, odcházel do výmans-tví.

Se slzami se ho tázali přátele: Uvidíme se Monsignore?

Proč pak ne!?

"Evidíte, jak se vyvíjí situace, a je stále hořší," ^{namítl} pravili!

Oh, nestarejte se, neuplyne ani pět let, a všemu bude konec!

Ano, neuplynulo ani pět let, Napoleon zmizel, a Církev zde zůstala...

Svou věrnost svatému Otci ukázal heroickým způsobem i při své smrti.

Pius VII onemovněl. Vážně. Svatý Vincenc pochopil, že ~~bý-byle-pre Církve-wel ho~~
mi- Církve svatá nemohla zůstat v té době bez Papeže. ~~Svatý Strambi~~ Navštívil
~~vít Papeža~~. U lože papežova mu vnukl Bůh myšlenku...

Dovolte svatý Otče, abych šel sloužit mše svatou za nemocného. ~~pravil po chvíli~~

Odešel. Při mše svaté nabídlo svůj život za Pia VII.

Již během mše svaté se nemocnému nepocitelně polehčilo.

Svatý Vincenc se to po mše svaté dověděl.

"Buď Bůh veleben, žepříjal tuto obět," ~~pravil~~

Na druhý den když se zdravotní stav nemocného velmi zlepšil, pravil Svatý Strambi: Papež se uzdraví, neboť jistá osoba nabídla svůj život za Papeže, a Bůh přijal tuto nabídku.

Bl. Taigi, která žila tehdy v Římě, prozradila, že touto osobou byl ~~Svatý Strambi~~.

Dne 28 prosince 1824 byl Vincenc raněn mrtvici, ztratil vědomí. Po třech dnech je zase nabyl. Prvou jeho otázkou bylo:

Jak se daří svatému Otci?

Lépe, Monsignore.

Po děkuji za to Bohu. ~~Přijal-viaticum~~ Vyzpovídal se znova, přijal viaticum, a při třetím počítce kříže dokonal.

Jak je Vám blízko, draží přátelé, svatý Vincenc Maria Strambi. Potkáváte jeho podobu v jednání tolikyňských věrných kněží a biskupů. Ale, to jsou opravdoví vyznavači Kristovi, a bojovníci za práva Církve. Těch se držte! Po takovém statečném jednání, které je hotovo platit svou věrnost Kristu Pánu, Jeho Církvi a jeho viditelnému Náměstku na zemi i ztrátou svobody, poznáte pravé apoštoly a učedníky Kristovy! Jen tam, kde jsou oni, jen tam je Církev! Jen tam je Kristus, jen tam je spásu, jen tam je jehaděje.

Včera a předevčírem jste slyšeli hlavní části z pastýřského listu vašich drahých pastýřů proti schismatickému hnutí katolické akce v těchto dnech před rokem.

Slyšeli jste, hlavně z prvej části, jak byla již před rokem zbavena Církev u nás vši své svobody a všech svých práv: ~~exercitní domy, semináře, tisk, tiskárny, nakladatelství, pastoracní a spolková organizace, semináře byly ohroženy~~ materialismem, rodinná výchova vzata rodičům, svatost rodiny podkopána. Byla uvedena v činnost ~~rozkladná~~ a rozkočná katolická akce se svým tiskem, církev byla zbabavena svého majetku, zmizeli reholníci ze svých působisht a stali se vězni v koncentračních konvechtech. ~~Byla zbabavena, většina kněžek~~ kněz je ve vězení nebo v pracovních táborech, všechnu správu Církve převzal stát, Církev tím byla vlastně postavena mimo zákon a vyřazena ze všeho věřejného života, tím se má oslavit i její vnitřní činnost, do cestel byli dosazeni svědci, a připravuje se plán dosadit v celém československu schismatickou hierarchii, která by převzala celé vedení Církve a strhla násilně věřící a kněze k rozkolu, zradě víry a Krista, a

Vypočítali jsme jen některé křiklavé činy násilí proti Církvi! Slyšíte v dnešní době v tisku, radiu a v projevech, že biskupové neměli před rokem všechnu vůle dohodnout se, a že ze zlé vůle zmařili dohodu. Po vypočítaných násilnostech, ~~násilnostech~~ se tažme! Kdo spáchal? Biskupové? Řevedeli-těchto-činů! Vy víte dobré, kdo! Kdo měl tedy zlou vůli? Připomeňte si tedy slova "rista Pána": Po ovoci poznáte je!

Mějte ~~snrot~~ naprostou důvěru ve své biskupy. ~~Edvěřujte~~ jiným, kdykoliv podnikají něco proti nebo mino vaše biskupy! ~~Biskupové~~ Žíme, že ~~nyž~~ již nemohou mluvit. Svým postojem však Vám jasně ukázali, a naznačili cestu, po niž třeba jít.

Kněží nepřijímejte církevních úřadů z rukou vládních činitelů.

Kněžím opět při pomíname hlasem panu biskupu, aby nenastupovali žádne místo bez předem udělené kanonické mise. Víte, že nikdo nemůže vykonávat duchovní pravomoc, nebyla-li mu udělena tím, kdo ji má. ^{Státní} Církevní úřad ji nemá. ~~Jak~~
J když má nového šéfa! Pamatujte na církevní tresty suspense a inabilitu pro ty, kdož nastoupí církevní úřad bez svolení Ordinária, byt provisorně.

Není třeba připomínat, aby se včichni, kdo chtejí zachovat věrnost Církvi a Kristu, drželi nahony od katolické akce, i když organizuje schisma pod heslem míru a dohody! "Jejte se napozoru ~~X~~ před falešnými proroky! Po ovoci je poznáte!

Abyste je snáze poznali, několik příkladů jejich činnosti:

Celý svět s hrůzou četl v minulých dnech o hrozných zněsvěceních kostelů, svatostánků, bohoslužebných nádob ~~u~~, o pohozených svatých hostiích, o pustých ^{kravíných} pitkách z mešních kalichů, o bujném rozjaření police mešním víinem, o krádeži ze svatostánků nebo sakristií, o únosu mrtvoly generálního vikáře v českých budějovicích, aby byl zamezen jeho pohřeb za účasti lidu a kněží.

Přeslechněte si další scény bezbožeckého řádění proti Církvi:

Československý lid velmi rád a opravdu vroucně se modlil modlitbu ~~za~~ Milostivého léta složenou svatým Otcem Piem XII. Téměř denně zaznávala ze všech kostelů prosbu ~~a~~ za mír, za návrat vězňů a uprchlíků. To se však nelíbilo komunisitickým předákům. Těžce nesli škoda modlitby: dej uprchlíkům a vězňům domov. Bál se však zakázati modlitbu tak milou všem čsl. katolíkům, neboť jistě ještě není čas, aby si proti sobě poštvali lid, přímo v kostele. A tak si našli jiný prostředek. Profilášili její výtisky za illegální, ačkoliv loňského roku je sami povolili. Poslali členy SNB, aby je odstranili z kostelů. Čsl. katolíkům to však nevadí. Výtisky modlitby mají, nebo si text opsali, a dále se ji ještě vroucněji modlí, ne-li veřejně, tedy a spon. soukromně.

Milostivý rok, s duchem odpuštění, smíru a lásky, ~~se~~ nám je reakcí těm, kdo mají hlavním heslem třídní boj a nenávist. A přece láska vždy nakonec vítězí nad nenávistí a záští.

Jiný doklad nenávisti ke všemu, co je lidu drahé:

Známé poutní moravské místo svatý Hostýn bylo po vypuzení ~~esuitů~~ spárovováno vyobcováním knězem Buchtou, který byl vyslán v poslední době ~~jejakého bládogového slezského vikáře~~ do českých Budějovic za zrádného vikáře. Jeho pobyt na svatém Hostýně byl krušný. Koncem ledna dubna žádaly čtyři mladé dvojice aby jim bylo požehnáno před svatohostýnskou Panou Marií. Když přistoupila k oltáři třetí dvojice, ženich nepoklekl, a zcela nebojácně požádal oddávajícího exkomunikovaného kněze, aby zavolal řádného kněze, který by jim požehnal. P. Buchtaby bez hlesu poslechl, neboť cítil, že byl přistižen při zločinu. Nyní je tam nový zrádný kněz, MP/Majar z Prostějova! P. Anna hostýnská, ukaž že jsi matkou svého lidu, a nezapomeň, že ten lid tě ctí již po 7 století z věčnosti za ~~Tatry~~ porátku Tatarů!

Také na svatém Kopečku u Olomouce byl na sazen vyobcován kněz. ~~Přišla stařenka~~ Do kostela připutovala stařenka. Chce jít ke svatézpovědi. Když se přiblížila ke zpovědnici, poznala, že v ní sedí Jidáš. Rychle odstoupil ~~a~~ několik kroků, postavila se tváří ke knězi, a proud její řeči neměl konce. Řekla vše, co si myslila o exkomunikovaných knězích. Vytka mu bez obav jeho zrádnou činnost, a vybídla ho, aby jí přivedl řádného kněze. Správce se nebral. Vstal, ~~a~~ beze slova šel pro starčího premostráta, který jediný zůstal na svatém Kopečku.

Čeští a moravští kněží doufají ve vás dobrý lid. ~~Nosklemte jej.~~ Český lide, máš státeční hrdinné kněze, nezradí je za nájemníky.

Draží přátelé,

přešli jsme neblahé datum založení schismatické katolické akce. Byli jste v ~~v těchto dnech~~
v ~~době~~ svědky nového náporu ~~v těchto dnech~~, a nového rozkladu. Je jasno, že toto
hnutí v uplynulém roce ztroskotalo. Každý pokus o obnovu je prete-
jem. Bylo svobodně odmítnuto kněžími i lidem. Proto každý jeho pokus o nový
rozklad probíhá od té doby ~~co ztroskotal~~, ve znamení násilí pravdy, násilí
práva a násilí svobody.

Zdá se až prozřetelnostní, že kněží, kteří k tomuto hnutí odpadli a zabředli do jeho sítí, jsou kněží odpuzujícího mravního profilu. Není třeba jmenovat a vypočítávat. Lid to dobře ví. Ví to i cizina, a jmenuje jména těchto kněží a jejich hřichy. Tito kněží nikterak nepřispívají k propagandě hnutí. Právě naopak. Jednomu z nich bylo vážně vytýkáno, že jeho pohoršlivý život je příčinou, proč katolická akce nemůže zabrat. Při nedávné schůzce těchto falešných proroků se lid vyhýbal domu, kde bydlili, jako morovému domu. Pokušení přidat se k těmto kněžím, uznat jej za vůdce pokroku, by se mohlo zrodit jen v člověku, který ztratil čest.

Mluvili jsme již několikrát o věroučných slabostech těchto ubohých kněží. Frázovitost se jim stala moudrostí. Až v cizině se vypráví o jednom z prvních iniciátorů tohoto ~~hmute~~ bludného hnutí, že je to člověk strašně rozumově líný, který proto, aby nemusil uvažovat, se chápe každé slovní podobnosti, aby dokázal souvislost mezi křesťanstvím a komunismem. Tak prý na příklad řekl, že křesťanství ^{lze něho} k nám přišlo z Východu: komunismus také: proto křesťanství a komunismus ještě. Nebo z toho, že se mluví o provokřesťanských komunitách, usuzoval, že komunismus není než obnova těchto prvokřesťanských komunit.

Jiný cituje, a to v úvodníku tak zvaného čestníku katolického duchovenstva, že všechna vrchnost pochází od Hoha. Zapomíná však na známější větu z Písma svatého, že sluší poslouchat Boha více než lidí, i kdyby tito lidé byli vrchnost, stavějící se proti Bohu a proti Božským právům, daným Církvi Božským Základatelem.

Kromě toho, jaká nevyrovnanost karakteru: o několika je známo, že by za poklonkování a za tituly, jimiž je okruží komunisté, dali i nesmrtelnou duši. Je zjištěno, že tituly, které některým z nich dávají komunisté, jim právně ani nepatří. Snad právě proto, že k nim tak lacino přišli, dali za ně i Krista Pána, i Církev. Jak je smýšlení těchto kněží nekonečně daleko smýšlení apoštola národů, který sváj hebrejský původ ~~z~~ rodu Benjamina, svou farizejskou učitelksou důstojnost a své vyznamenání se v pronásledování Církve pokládá za škodu ~~proto~~ vznešenosti poznání Ježíše Krista. Pro něho se všeho toho ~~z~~ vzdal a pokládal to za bránu, aby získal Krista.

Není možno, aby když se projevuje najedně straně taková mravní a rozumová slabost, a na druhé straně je tolik, tolik kněží, kteří volili raději ztrátu svobody, jen aby získali Krista, není možno, aby za těchto okolností slabost zvýšeně neodpuzovala, a síla Kristova ve svých vyznavačích nebyla tém více imponující a elektrisující stád k věrnosti a oddanosti ~~zákonu~~, svatému Otcí, biskupům, a v nich Církvi svaté.

Lid dobré ví, kdo je věrný pastýř a kdo je nájemník. Slyšeli jste v několik příkladů v minulých vysíláních, jak nám je sdělil jeden z tolika, kteří prchli v poslední době do ciziny. Během dneška jsme se dověděli jiný příklad: ~~Do Českého kněžstva a kostela~~ byl nasazen exkomunikovaný kněz. ~~Připutoval~~ ~~zpověď~~ ~~do Českého kněžstva~~, kde si vykonat svatou zpověď. Blíží se ke zpovědnici. Sedě v ní Jiděš. Přiznala ho. Dskočila od zpovědnice, jako by hořelo, postavila se proti zpovědnici, a spustila roud, jež řeči neměl konec. Mohl a mu vše co myslí o exkomunikovaných kněžích. Bez obav mu vytáhl jeho zrádnou čibrušot.

Lid dobré ví, kdo je věrný pastýř a kdo je nájemník. Slyšeli jste několik případů příkladů v minulých vysíláních, jak nám je sdělil jeden z tolíka, kteří prchli v poslední době do ciziny. Během dneška jsem se dověděli jiné příklady:

Do jistého pražského kostela byl nasazen exkomunikovaný kněz. Odvážil se dokonce si sednout do zpovědnice. Do kostela vešla paní. Vidí ve zpovědnici kněze. Chce se vyzpovídat. Blíží se ke zpovědnici. V tom ho pozná, ~~Jidáš~~. Odskočí od zpovědnice, jako by hořelo, a kněz ve svých ~~mse~~ rozpacích musil zaslechnout místo pokorného vyznání slova o zradě a ^a ~~jidášství~~.

Lid byl také ochoten bránit na mnoha mísotech řeholníky, když je policie násilně odvážela z klášterů. Tak na jednom místě na Moravě se seběhlo obyvatelstvo ke klášteru, jak se dovědělo, že v něm rudi řádi. Přišli však pozdě ~~povala~~ obvyklým způsobem SNB. Ze zástupu bylo slyšet výkřiky: které je tolikrát možno slyšet v poslední době namnoha místech. "Odvážíte nam kněze! Stydte se! Takto nakládá Čech s Čechem! To nám nedělalo ani Gestapo. - Z oken klášterní budovy se ozvaly opilé divoké hlasy: Dobře se vám křičí, vy..., když vám nevidíme do ksichtu!" V tom vrhl jeden ~~je~~ Es N beák reflektor do tváře zástupu, a kdo se jím zdal nejrozčilenější, sebral ~~ho~~, naložili do nákladního auta a odvezli do nižších pater komunistického ráje. -

O koncentračních klášterech nám bylo vyprávěno následující: život v nich je upraven podle vojenských kasáren. Vstává se v 5 hodin ráno, pracuje se 8 hodin, denně bývá hodina nebo i více ~~hodin~~ tak zvaného pokrokového školení. V některých klášterech se daří řeholníkům velmi špatně: bydlí společně, až 25 v jedné místnosti, spí na pryčnách nad sebou, jako se spávalo v Dachau. Spolu s nimi spává v každé cimře jeden S. Beák.

Jak asi víte, premosntrati byli soustředěni do trumovského kláštera, jiné řády jsou koncentrovány v klášteře v Hejnicích, v Bohosudovém, v Oseku, u Duchcova, a v Králických horách. O dalších koncentračních klášteřích a jejich životě v příštích vysíláních.

Přejděme nyní ke zprávám z katolického světa:

Po několika týdnech relativního klidu, na náboženském poli v Poslku, zahájila Tribuna Ludu novou kampaň proti poslkým biskupům, obžalovávajíc je především biskupy Siedleckého a Tarnovského, že zakázali svým kněžím podepsat Stockholmskou deklaraci. Nepodepsat smíleova prohlášení je považováno jak v Polsku tak v Maďarsku za nezákonny postoj vůči lidově demokratickému režimu. Jsou publikovány sloupce osob, které podepsaly, až-

Mezinárodní úřad dělnické katolické mládeže v Bruselu oznamuje, že sdružení má dnes členy ve 64 národech, z toho v 15 evropských zemích, v 15 afrických teritoriích, v 25 amerických zemích, v 7 asijských zemích a ve dvou státech v Oceánii. -

Japonský episkopát na své výroční schůzi vydal prohlášení, v němž volá po rozvoji křestansko-sociální činnosti. Bylo navrženo, aby byla založena zvláštní sekce sociální akce, která by se věnovala dělnictvu a mezinárodnímu hnutí katolického dělnictva.

V Madridě se skončil guadalupský ibero americký kongres, za velké účasti lidu a zástupců vlády. Slavnosti skončily korunováním Panny Marie Guadalupské, patronky Amerik. Socha Panny Marie guadalupské byla převezena z Jižní Ameriky do Španělska.

Bánská vláda udělila na přání svatého Otce k Milostivému létu 20 vězňům slobodu amnestii.

Radio vaticana. Trasm. perla Cedoslov. int. CECA 12.VI.1950.- 183/3
Bádenská vláda udělila 20 vězňům v duchu milostivého léta amnestii. Podobně president guatemalské republiky schvalil návrh, dle něhož mají být v milostivém létě prominuty všechny politické tresty, a dle hěhož má být dovoleno vrátit se do vlasti všem politickým výhincům. Týž je návrh stanoví, že mají být prominuty tresty za obyčejné přečiny do dvou let vězení. Ostatní tresty budou sníženy o jednu třetinu.

V Rímě se nachází v této chvíli poutní vyprava sedmi set australských poutníků. Druhá zvláštní bude poutní loď. Krámen odznaku Milostivého léta nosí odznak, s z něhož zřetelně vystupuje podoba Austrálie.

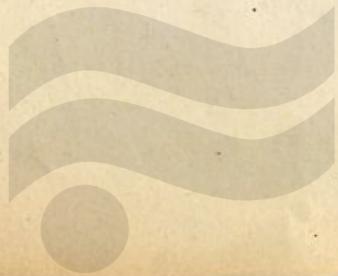
~~Dívce než budeme rozhazovat mezi návštěvami~~
~~Dívce než předeme ke zpravidla z Katol. světa upozorníme -~~
nepřehlechněte:

od 15. června budou změny vlny ~~Vatikánského~~ našeho večerního vysílání:

budete je moci sledovat na krátké vlnách 50, 26 m,
31, 10 m

opakujueme: od 15. června: na krátk. vlnách: a 25, 55

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vatikánské město.- Shrňme krátce zprávy s-peslačných-dná - z Milostivého léta v Římě z posledních dnů.

Na svátek Božího Těla se konal ve Vatikánu na náměstí svatého Petra papežský průvod s Nejsvětější svátostí. Byl to jediný Božitělový průvod v Římě. roto se sešly statisíce věřících. Bylo zaplněno náměstí před bazilikou, a-ale kolonádní ulice přiléhající ke Kolonádám Berniniho, a dlouhá široká ulice della Conciliazione vedoucí z náměstí k Tibere. Na druhý den psal jednoznačně římský a italský tisk o půl milionu účastníků.

Vlastní průvod vyšel z basiliky svatého Petra v šest hodin odpoledne. Řady světského a řeholního kleru a zástupců jednotlivých basilik nebraly konce. Teprve asi po hodině se začaly rýsovat před-ešp na esplanádě před basilikou prvé počátky vlastního papežského průvodu: nebož objevili se biskupové, a kardinálové v doprovodu švacarských gard ve slavnostních uniformách. Pak nadšený potlesk oznamoval, že se blíží svatý Otec. Objevil se před plným náměstím kleče před Nejsvětější svátostí, nesený nad hlavami statisíci. Za svatým Otcem šly jen slavnostní papežské gardy. Epřehledné řady kněží, které postupovaly zvolna před svatým Otcem se svicemi v rukou, slavnostní roucha biskupů a kardinálů, papežské gardy v nejslavnejších uniformách a svatý Otec na koleno před mlčelivou nehybnou mostranci. Cínilo opravdu dojem královského průvodu. Hlavně usebranost svatého Otce, před který trval v nehybné pokorné adoraci před Nejsvětější svátostí, nutila na kolena, a rozplaměnovala víru a lásku k tomu, který byl nešen v podobě chleba a v podobě svého viditelného mřstka na zemi nad zástupy.

Průvod sestoupil s esplanády před basilikou, zabočil do pravého křídla nazvané Berniniho kolonád, prošel jimi, bral se na pomezí Vatikánského státu a města Říma při ústí via della Conciliazione na svatopetrské náměstí, a vešel do levého křídla berniniho kolonád. Pak

Jak se průvod blížil k jednotlivým úsekům zástupů, věřící poklekali. Byly to okamžiky plné víry a úcty. Všem těmto skloněným staticicům Kristus Pán svátostní chlebem života: o všech těchto měj platilo slova: "do jí mé tělo a piye mou krev, přebyvá v mém těle" ja ho vzkřísim v den poslední. V těchto okamžicích, kdy byl člověk zdracen množstvím přítomných davů, se chápalo, že tatoto slova mohl pronést jen Boh, ba že námě mohl přijít jen Boh. Chtít zaručovat život v sobě, a tím nesmrtelnost statisíci, stamilionů, ba všem generacím je tak odvážná myšlenka, že na ni mohl přijít jen ten, kdo byl Boh!

Průvod se skončil svátostním požehnáním před basilikou, kde byl postaven provisorní oltář.

Při průvodu byl nesen pěsně před svatým Otcem orvietský korporál, který byl den před tím převezen z Orvietu v Itálii přes sto kilometrů vzdáleného od Říma do Věčného města. Při původu jej nesli také bohoslovci z českého řádu: nebož zázrak krvácející hostie po prozměňování, a prosakování této krve korporálem a oltářními rouchy se událo pražskému knězi Petru, který putoval v roce 1263 do Prahy pěšky do Říma a zastavil se cestou v Bolzano u Orvietu. V Orvietu byla postavena z úcty k tomuto korporálu skvostná gotická katedrála.

V sobotu na to byl korporál přenesen slavnostním způsobem z Říma do Orvietu. Od basiliky svatého Petra až na milvijský most jej doprovázela městská policie v uniformách nařízených.

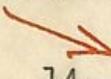
Cestou bylo památnováno několik zastávek, kam se sešly velké zástupy lidu, aby uctily zázračný korporál. Je uchováván ve velmi umělecké a drobnější skřínce. - V neděli na to se konal v Orvietu Božitělový průvod, opět s korporálem, za doprovodu pochodní, které dodávaly eucharistickému průvodu ze nocí pravokřesťanské ovzduší. -

Na návrh apoštolského nuncia v Libanonu Msgra Mariny konal se začátkem května v Bejrutě katechetický sjezd, kde se sešly všechny katolické rity Libanu a Sýrie. Po tří dny studovaly katechetické problémy kněží, vychovatelé a zástupci rodičů. Večer byly veřejné přednášky v řeči francouzské a arabské, které se snažily seznamit veřejnost s různými díly a podniky, které již byly v zemi organizovány pro prohloubení náboženského vzdělání, zvláště na venkově a mezi chudým obyvatelstvem. - Závěrem bylo rozhodnuto podporovat ještě více výpomoc laiků v katechesi a zřídit pro ně ústavy a kurzy, kde by se jim dostalo speciální přípravy pro tento apoštolát. - Dále má být vypracován společný program náboženského vyučování ve školách, má být upraven jednothý text nejužívanějších modliteb v různých ritech, usnadněna žákům účast na farním životě, uvedení do vyučování náboženství moderních pedagogických metod. - Konečně má být též soustavně pamatováno na prohloubení náboženského vědění u dospělých, především vydáváním náboženských spisů, zvláště evangelia a papežských encyklik, v arabské řeči a zřizováním studijních kroužků v jednotlivých farnostech. - Aby se jistěji mohlo dosáhnout uskutečnění těchto předsevzetí, byl zřízen stálý sekretariát pro náboženské vzdělání a výchovu, který bude zároveň informačním a dokumentárním střediskem.

X

Z Gabonu z rovníkové francouzské Afriky došlo několik radostních zpráv: Nová stanice Koulamoutau mezi příslušníky kmene Bendjabis má již 2.500 katolíků a na 2.000 katechumenů. Celé vesnice se daly zapsat do katechumenátu katolického ačkoliv v nejbližším sousedství je protestantská misie. Nově obrácení jsou velmi horliví, jediná starost a obava leží nad celým krásným dílem: nedostatek kněží-misionářů - na to vše jsou tam pouze dva kněží! - V téže misii v Libreville byla otevřena střední škola. Zatím má ve dvou třídách 52 žáků. V blízkosti školy se buduje malý seminář pro sto žáků - seminaristů. - Méně radostné však je, že mezi ovedenými domorodými vojáky, kteří jsou posíláni do Indočíny, je mnoho katolických otců rodin, a země, která již trpěla vylidňováním, tímto způsobem je připravována o své nejlepší naděje do budoucna.

X

 14. května přijal katolický křest z rukou Apoštolského vikáře Msgra Pavla Ro v Seoulské katedrále ^{na korejsky} methodistický pastor, pan Han-Koan-Son. Nový obrácený přijal jméno Jan a jeho kmotrem byl bývalý metodistický biskup, pan Tjyeng Tchoun-son, který byl pokřtěn loni v listopadu. Při obřadu bylo přítomno mnoho protestanských pastorů - přátelého pana Hana. Obřad na mnohé zapůsobil velmi hlučně. - Pan Han působil velmi horlivě jako metodistický misionář po 30 let a nedostatek jednoty metodistické církve ho přivedl k důkladnějšímu studiu katolické jednoty. Příklad ^{vlastního} jeho biskupa, který našel cestu do Čínské Kristovy, ho povzbudil, aby ze svého poznání vývodil praktické důsledky a stal se katolíkem-

Msgr Pavel Ro, apoštolský vikář v Seoulu v Koreji - je prvním korejským biskupem - a dvacátého května přijel do Říma k oficiální návštěvě Svatého Otce. Zároveň s ním přiletěla skupina korejských katolíků na pouť do Říma, aby mezi ostatními národy zastupovaly svou rodnou Koreu, která napsala tolik krásných straníků církevních dějin.

adio vaticyna.Trasm.per la Čecoslov.inl.CECA

13.VI.1950

184/2.

V neděli bylo v bazilice svatého Petra svatořečení blahoslaveného Vincence Marie Strambi z Kongregace Passionistů, biskupa Maceratského a toletinského v Itálii. Sešly se opět velké zástupy poutníků. Byly zastoupeny početně diece se Toletinská a Maceratská, kde býval nový světec biskupem. Kromě toho připutovali poutníci z Itálie, různých krajů Italie, z Francie, Korsiky, Belgie, Irska, Mexika, Anglie, Spojených Států, Portugalska, Německa, Rakouska, Švýcarska, Kolumbie, Argentiny, a z četných jiných zemí.

V apsidě baziliky byli přítomní kongre představení kongregace z mnoha ze mí, a četní členové kongregace na tribuně mezi postulátory klečela také záze račně uzdravená paní Assunta d' Agosta z Itálie, který byla v roce 1931 náhle zázračně uzdravena z těžké nemoci na noze. Druhá osoba, která byla zázračně uzdravena na přímluvu svatého Strambi zemřela v roce 1937 ve věku 80 let, pět let po svém zázračném uzdravení.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Misiologické týdny v Lévani v Belgii se staly světoznámými. Letošní XXtý Misiol gický týden se bude konat 16.-19. srpna ve velké rotondě Koleje Marie Terezie. Hlavní téma letošního kongresu bude :Úkol ženy v misích."

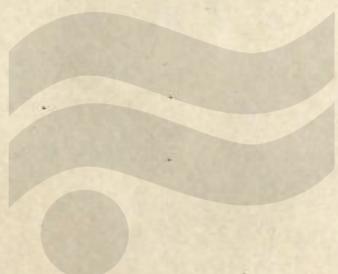
Na Madagaskaru dosáhl velikého úspěchu křesťanský syndikát zemělců me Fianarantsoa. Byl založen roku 1946 a dnes má 11.000 členů. Koná služby nesmírně užitečné pro celý kraj: kupuje zemělské výrobky, dodává zemědělcům za výhodné ceny stroje, chemická hnojiva atd. V nedávné době začal budovat druh zemědělské školy spojené s hospodářstvím. Má k disposici 18 hektarů půdy. Budouctam místo pro třicet žáků, kteří dopoledne budou pracovat v hospodářství a odpoledne a ve večerních hodinách budou dostávat teoretické vyučování o zemědělství, dobytkářství atd. Výnos hospodářství umožní, že tam budou moci bydlet a být vydržováni zdarma.

→ Katolická misie v Siamu věnovala siamským královským novomanželům jako svatební dar vzácný exemplář známého slovníku Thai-latinsko-anglicko-francouzského. Exemplář byl nádherně vázán. A ačkoliv byl vytiskněn již roku 1854, má dnes pro všechny Siamisty velikou i praktickou cenu. Proto král měl z daru velikou radost. - V delegaci katolíků, kterou přijali královští manželé před svou korunovací, byla též provinciální představená sester svatého Pavla Chartreuského, v jejichž ústavě nynější královna několik let studovala.

Zemědělská škola pro domorodce, ~~založená~~ Paterem de Lamina T.J. pro kraj Kwango se velice osvědčila, takže vláda chce zřídit podobné školy za pomocí misionářů ve všech krajích. Tak zvaní zemědělští poradci - vychovaní v této škole - konají výborné služby u zemědělského obyvatelstva.

X

Jako misijní úmysl členům apoštolátu modlitby na červen je doporučena modlitba za posvěcení domorodého klérku - všude - v Evropě i v misích - může velké dílo obrácení mas k náboženství vykonat jen svatý kněz. Kněz, který také to, co věří a káže, dovede žít do posledních důsledků a prakticky ukazuje svým křesťanům, jak náboženství dovede člověka dělat opravdu velikým a šťastným! Nezapomeňme ve svých modlitbách na posvěcení domorodého klérku, abychom též i tím to činem křesťanské lásky vyprosili co nejvíce milosti našim statečným kněžím, aby zůstali věrní Církvi, Svatému Otci, pánum biskupům a svému lidu, neboť jenom tak budou mu moci zprostředkovat pravdu a život, které jsou jen v Církvi Kristově založené na Petrovi!

ústav pro studium
totalitních režimů

Několik zpráv ze světa katolických misií:

184/4

Řím viděl v posledních týdnech mnoho černých poutníků a s nimi přišla i řada Bílých Otců, kněží misijní kongregace založene kardinálem Lavigerie-m výhradně pro africké misie. Jejich řeholní roucho je přizpůsobené obleku muslimských kménů, obývajících Saharské končiny, a budilo pozornost evropských poutníků. Bylo tu spolu s generálním Superiorem kongregace biskupem Durrieu šest biskupů apoštolských vikářů z kongregace Bílých Otců z Ugandy, Tanganiky a ze Severní Rhodesie a všichni s sebou přivedli několik misionářů a domorodých kněží. Bílí Otcové mají ve svých afrických misích 24 vikariátů, 9 prefektur a 2 misie celkem 35 misijních území v Africe Belgické, Britské, Francouzské i Portugalské. Na tomto území je nyní asi 22 milionů obyvatel, z toho 3,300.000 katolíků a katechumenů. Kdybychom počítali, že by průměrně bylo třeba pro 1000 katolíků a katechumenů jednoho misionáře-kněze, Afrika svěřená Bílým Otcům, by měla mít alespoň 3.300.000 kněží, kteří by se měli věnovat především pastoraci katolíků a zůstalo by tu ještě na 19 milionů pohanů! Zatím však v těchto rozsahlych misích pracuje 1500 Bílých Otců a 360 kněží domorodých - tedy polovina potřebného počtu. Je pravda, že tu je radostná naděje do budoucnosti: 17 malých seminářů kde je 1.360 žáků a 7 velikých seminářů kde studuje filosofii a bohosloví 580 bohoslovů afrického původu. Avšak to znamená čekat alespoň sedm let, než se budou moci doplnit řídké řady duchovních dělníků na africké vinici!

Jak důkladně připravují misionáři kněžský domorodý dorost, možno vidět z tohoto příkladu. Malý seminář Mugera v Urundi byl v poslední době postaven na rovně podobném středním školám s právem veřejnosti. Studium v malém semináři trvá 8 let, dva roky přípravné, šest let humanitních studií; po skončení humanitních studií, žák vstoupí do velkého semináře, kde studuje po tři léta filosofii, po pět roků theologii a jeden rok před subdiakonátem ztráví v praktické duchovní správě, aby se poznalo lépe jeho povolání a jeho pastorační schopnosti. Celých 18 let připravují misionáři své malé africké bratry pro službu oltáři! Malí Afričané přicházejí do malého semináře dvanáctiletí a svěcení na kněze bývají, když jim je kolem třiceti let! Právě tato dlouhá a vážná průprava zajistila Africkým misiím tolik opravdu výborných černých kněží, kteří jediní budou moci dokonale tajemství africké duše!

Spojíme se v tomto měsíci v modlitbě za misie s členy Apoštolátu modlitby Božského Srdce Páně a budeme prosit za posvěcení domorodého klérku! Je to skoro jediné, co můžete vykonat v těchto dobách pro misie - avšak je to to nejdůležitější!

V Dakaru v západní francouzské Africe se konala od 26. května do 12. června Školská výstava, která chtěla v přehledu znázornit dílo vykonané na poli vzdělávání a výchovy na Africké půdě. Při té příležitosti promluvil v Dakaru pan Camerlynk, generální ředitel vyučování, a řekl několik velmi zajímavých slov o prob-

lémech afrického vyučování a o školském programu pro budoucí léta.

Hlavní obtíží africké školy je na jedné straně snaha dát jí co nejvyšší úroveň a přiblížit jí co nejvíce škole evropské, na druhé straně však přizpůsobit ji co nejvíce domácímu prostředí africkému. Francouzská západní Afrika má asi 16 milionů obyvatel, z toho dětí školou povinných asi 2 miliony. Z těch však navštěvuje veřejné nebo soukromé školy pouze 150.000 - bude třeba otevřít v nejbližší době nových 30.000 školních tříd. To však předpokládá především stavbu nových budov. V rozpočtu desetiletého plánu bylo na ně pamatováno částkou 7 miliard. Jedná se o stavbu Universitního ústavu v Dakaru, 28. středních škol, 26 škol technických a řemeslnických, 18 ~~škol~~^{učitelských} ~~pro učitele~~ ústavů, a řady škol obecných. Pro novou Africkou universitu v Dakaru je rezervován nádherný terén na břehu moře v rozloze 44 hektarů. Postupně mohou být vybudovány čtyři fakulty Právnická, lékařská, přírodovědecká a filosofická. Katolické misie v Západní Africe Francouzské vykonaly dosud veliké dílo pro rozšíření vzdělání obyvatelstva a i v budoucnu chtějí usilovně podporovat snahy koloniální správy.

x

V těchto dnech odjela z Říma poutní výprava čínských katolíků z Indonésie. Bylo jich 21. Dva z nich, chlapec a dívče, byli posláni jako delegáti jedné farnosti ze Semarang a přinesli Svatému Otcovi jako duchovní dar 9.000 mší svatých. Tyto duchovní obětiny podali Svatému Otcovi v umělecky pracované skřínce bohatě zdobené stříbrem. Farnost ^{sama} zaplatila svým delegátům cestu do Říma letadlem. Peníze byly sehnány prostřednictví farního bazaru ve prospěch římské pouti. Tento bazar vynesl ohromnou sumu 20.000 holandských zlatých/přes dva miliony franců, franků/ -V Indonésii je asi jeden a půl milionu Číňanů, z nichž je několik ~~deset~~ ^{též} desetitisící katolíků, kteří jsou velmi dobře organizováni. Na sociálním sjezdu, který se konal v Djakartě v květnu, založili katoličtí Číňané v Indonésii Katolickou sociální federaci/Chung Cheng Hui/, která usiluje o hájení náboženských zájmů na poli vyučování, práce, sociálního života a tisku. -Poutní výprava Číňanů z Indonésie byla přijata Svatým Otcem, zúčastnila se průvodu Božího Těla na svatopetrském náměstí a odnesla si z Říma ty nejkrásnější a nejhlušší dojmy.

Jinak situace v Indonésii není stále ještě dostatečně vyjasněna. Ačkoliv vláda Indoné~~skské~~^{sie} Indie potlačila řadu teroristických a loupežnických band v zemi a zjednala tak větší klid, země je daleka situace, která by jí zaručovala možnost klidného vývoje. V zemi se stále více šíří nenávist nejen ke všemu holandskému, nýbrž ke všemu evropskému, a komunisté zneužívají dělnické organizace, které je pod jejich vlivem, k šíření nespokojenosti, nepokoju, kterými je velmi brzděn hospodářský rozvoj země. -Nepokoje, které vznikly v Makassaru při přiležitosti přetvoření indonéské federace v jednotnou indonéskou republiku, ~~přinesly nové překážky pro misijní práci~~ ^{existoval stat východní Indonésie} v zemi. Makassar je hlavním městem bývalého východní Indonésie, který prestal existovat vyhlášením je notně republiky.

Draží přátelé,

slíbili jsme vám, že vám sdělíme další podrobnosti z náboženského pronásledování u nás z poslední doby, jak byly odhaleny ciziněněkolika uprchlíky z Československa.

Již několikrát jsme hlásili, že se projevuje úsilovná snaha odříznout co nejméně biskupy od diecése, kněží a věřících. Tato zpráva byla zcela potvrzena. Tak asi od velikonoc jsou biskupské residence ještě více žaláři. Mnozí biskupové nemohou vyjít ani pro údělení svěcení, ani nebo výkonem biskupské visitace. Ti, kteří ještě mohou opustit rezidenci pro nějakou menší náboženskou funkci jako na příklad pan biskup olomoucky brněnský, jsou všude provázeni tajným agentem. Lid je nad tím velmi rozhořčen.

Jak se zdá, bylo zakázáno všem svatém týdu všem biskupům účastnit se obřadů svatého týdne a o velikonoci v katedrále. Lid soudí, že jim to bylo zakázáno úřady. Neboť bylo vidět policii bdít, aby snad biskup nevyšel z rezidence a nešel do katedrály. V Hradci a v Budějovicích si vynutili věřící na policii účast svých biskupů na průvodu Vzkříšení. V jiných případech bděla policie neúprosně. Věřících bylo při obřadech svatého týdne a hlavně o velikonoci v kostelech jako nikdy! Tajný agent Církvi se vytýká, že shromážděje všechny reakcionáře. Skutečnost je jiná. Do vejde v této době do kostela, chápe hněd, že lid nehledá v kostele reakci, nýbrž Boha, a božskou útěchu. Svaté přijímání se protahuje do nekonečna, kolik lidí přistupuje: mnohdy věřící vidouce toto dívalo nadšení víry u eucharistického stolu propukají v pláč: kostel se promění po svatém přijímání ve hlasité štkání: tolik je nás, co milujem Krista, tolik je nás, jímž je Kristus vším, a tolik je nás, jímž je Kristus Pán brán v každém odvezeném knězi nebo řeholníku, v každému umlčeném biskupu, a v každém pošlapaném právu a spoutané svobodě Církve.

Kněžím byly zakázány prakticky všechna, i čistě duchovní shromáždění.

S průvody Vzkříšení na Bílou sobotu sehrály úřady opatravdovou komedii: nejprve žádostí o tyto náboženské průvody rozhodně zamítali. Obě Věřící byli krajně rozhořčeni. Nálada byla velmi nabité, hlavně také pro soud a rozsudek deseti nevinných řeholníků. Úřady začaly couvat. ČTK přinesla zprávu, že průvody jsou povoleny, budou-li konány jako minulá léta. Táž zpráva obviňovala reakční kruhy, v určitém tisku byli jmenováni i biskupové, že oni řídili poplašné srpnáky lživé zprávy, jako by byly zakázány slavnosti vzkříšení. Všechny tyto zprávy ČTK byly lež, neboť Téměř falešnými zprávami chtěla reakce popudit věřícího lidu proti lidově-demokratiskému režimu. Skutečnost však byla, že skutečnosti však musily když ustoupit před veřejnou nespokojeností lidu nad zákazy průvodů a nad odsouzením třídeseti řeholníků. Z tohoto malého příkladu je vidět, s jakou násilností a lží se postupuje proti Církvi v Československu: když se nemůže prorazit proti vůli věřících, očerní se lží a pomluvou kněží nebo biskupové, úřady si umyjí ruce, udělají velké gesto, povolí průvod vždyť vidíte že jste ochránci náboženství: to jen vaši biskupové to s vami nemíni upřímně!

Dne V první polovině března byli za pomocí ozbrojené policie dosazeni do všech tehdy ještě existujících církevních škol a ústavů dva komisaři: jeden pro hospodářskou správu a jeden pro výchovu. V okolí těchto domů bylo ponecháno několik tajných policejních agentů, kteří měli sloužit jako spojky s policí. Účelem tohot opatření bylo studovat osoby, život v domě a všechny okolnosti, aby mohl být dům jedné noci s úspěchem přepaden.

Proto plány pro vpád byly pečlivě připravovány již před soudem. Je to tedy lží, když psal tisk, že odhalení na pražském soudu byla příčinou přepadu

a vyzáření klatbenu. —

Snad se zdají mnohým posluchačům tyto zprávy příliš známé a snad i zastarale. Víme však, že mnozí z posluchačů je přijali jako nové, a jiným téměř, do něhož jsme je ~~zasadili~~, dal opět přesvědčivější pohled na strastnou posici Církve ~~ku~~ v Československu. Všem jistě byly tyto zprávy útěchou, že cizina ~~ví-e-va~~ je informována o vašem utrpení, a že s vámi sdílí soustrast.

Že je cizina informována o vaší křížové cestě, dříž přátelé, toho dokladem jsou dvě knížky, jež vyšly v poslední době v Itálii. Obě popisují Kristovo utrpení ve vás dříž roku 1945: jedna je určena pro vzdělané vrstvy, druhá pro lid. Větší a propracovanější knížka bude v nejbližší době vydána i v angličtině, ~~nyní se na~~ ~~připravuje se~~ již španělské a holandský překlad. Radostně překvapuje, když i Indie, Nový Zeeeland a Austrálie se dovídají vašem zápase o dědictví Otců. Jení ani třeba připomínat, že se najdou časté zprávy nebo články o Církvi v československu ve francouzském, španělském, portugalském a německém tisku. Nedávno vyšly dva články v Holandsko-flámská revue "et Strevan publikace dva"

Stali jset se divadlem ~~jistě~~ Bohu, Ježíši Kristu, Andělům, a celemu světu! Katolíci celého světa jsou hrdi na váš ^{ou} dosavadní hrdinný ~~peštěj~~ věrnost Ježíši Kristu a Církvi. Vytrvejte. Vždyť nezápasíte za věnec porušený, jak vám chtějí namluvit vaši protivníci, nýbrž za věnec neporušený, věčný, za dědictví Otců, za svatou Církev v našich vlastech, za zrození Krista Pána v duši nové generace! a v duši nového světa!

Přejděme nyní k programu pro laické apoštoly.

Tímto vysíláním začínáme delší úsek práce, jehož středobodem bude rodina. Rozhlédněte se, hlavně vy otcové a matky, kteří nasloucháte, kolem. Zmizeli ~~je~~ řeholníci. Kněží ubývá. Jsou i v této době zatýkáni, a spon někteří. Dříve měla odpovědnost za spásu vašich dětí tolik kněží. Ti kněží dnes zmizeli. Vaše děti přesto nepřestaly být určeny pro věčnost. Kdo je nyní odpovědný z jejich věčné spásy? ~~Když mnosi kněží nemohou přečekat pro jejich spásu neš svým utrpením sestrati své svobody?~~

V mnohých případech celá zodpovědnost za spásu vašich dětí spočívá dnes na vás. Těch několik chvil vyučování náboženství na školách nestačí, aby čelilo záplavě materialistického bezbožecckého ducha, který zaplnil všechny ostatní hodiny, a ~~který~~ duch je vnucovan mládeži a dětem v jednotných bezbožecckých organizacích. Vaše děti jsou násilně ~~zrhané~~ i když zvolně postupně trhány od ducha křesťanství, tím od Církve a ežíše Církve a věčnosti. A přece ~~nestas~~ nepřestávají být určeny pro věčnost! Vý nepřestáváte být zodpovědní za jejich spásu. Proto se musíte stát v rodiče svým dětem knězem, katechetou.

Naše úterní vysílání vám budou narysovávat program této činnosti.

Dnes několik důležitých předběžných pokynů.

Aby ste, ~~rodiče~~, ~~a matky~~ mohli nastoupit s úspěchem místo katechety a k něze ve své rodině, musíte si získat především důvěru v náboženských věcech u svých dětí. Otcové a matky, které vyvolávaly v dětech dojem jisté lhostejnosti vůči náboženství, musejí se obrodit.

Především musejí svým životem ~~ebenevi~~ vzbudit v dětech přesvědčení, že bez rou náboženství a jeho povinnosti věčně. Návštěva kostela a povinnost svatých svátostí by se neměla lehko přejít! ~~Na mluvici~~ by měla být zavedena opět pokud možno společná modlitba. Děti musejí vidět, že se otec a matka modlí. ~~že se~~ nestydí pokřížovat ani před cizími. Ze vstávají s modlitbou, a léhají s modlitbou. ~~že modlitba je jiné věc~~ spolu s jiné ~~komunitou~~ že je jiné ~~komunitní~~ nutnosti.

Snad nejvíce oslabuje v dětech víru nejistota matky nebo otce při modlitbě: je vidět, že se za to jaxsi stydí, že to nedělá z přesvědčení. Pak se ~~se~~ stydí za modlitbu a za vykonávání náboženských povinností bratr před sestrou. Co teprve až se dost neumezi cizí. Ježíš (víra zálne ve studu a ostychu).

~~x~~ že jiné matky žálejí, aby se děti modlily.

Kněž, jehož místo máte ve své rodině zastupovat, je vyznavačem věčnosti a Ježíše Krista. Na něm mají věřící takřka hmatat skutečnost věčnosti, skutečnosti víry, má z něho vyzařovat podmanivě Ježíš Kristus. Jde, vás úkol v této době.

Svatost rodiny, svatost osobního života rodičů. Vaše děti musejí vidět, že motivem vašeho jednání je víra, musejí vidět, že mnohé věci a činy, jež jiní dělají, vy neděláte, protože je to hřich, urážka Boha. Odůvodňujte i svým dětem - a často - své zákazy: je to hřich, nedělej to!

Musíte být před svými dětmi vyznavači víry v Bohu, vyznavači statečnými, nebojácnými. Vaše děti si zachovají dnes víru jen budou-li statečnými vyznavači. Nebudete-li jím příkladem, odkud se naučí tomuto vyznavačství? Statečný příklad otce, hlavně otce, a matky nejen vede děti životem, on je i síla! Nepřipravujte je o tuto sílu příkladu svými ústupky v náboženském životě.

Minulou neděli jsme ukázali, jak je mládež ochuzena lásky, mravně a náboženský v komunistické organizaci. Jak je mravně ohrožena. Jak cítí své ochuzení a svůj mravní rozklad. I vaše děti jej cítí.

Možná se vám již svěřily se svou nespokojeností, a vnitřním neklidem. ~~Udějte tento neklid!~~ Je to neklid člověka, kteří s Bohem, věčnosti a Církví ztrácí vše! Připomene svým dětem velikost poslézí Církve, a Ježíše Krista pro ně, pro jejich duši: ~~neboť jen v Církvi a v Kristu najdou plnost svého zpádu v náboženském životě~~

Aby byla vaše slova přijata jako život, a ne jako nastrojená divadelní hra, musíte mít u svých dětí, hlavně dospelejších, důvěru na nábož. poli. ~~Prostě jsme~~ Hle první požadavek, z něhož jsme dnes vyšli.

Bděte uzkostlivě, ať už vaše děti, hlavně dospelejší, šly pravidelně do kostela.

Za druhé, aby návštěva kostela byla pro ně ne návštěvou kostela/nýbrž Ježíše Krista přítomného ve svatostánku, a čekajícího na ně!

To vše jím musíte vy říct! Knězí mnohde zmizeli! Kolik potřebujete důvěry v náboženských věcech u svých dětí! První požadavek! ~~Bydlete již myt ukrývají~~ Věděte je, at prožívají svou modlitbu jako ml. rozhovor s živou osobou s Bohem, ne s prázdným vzuchem a s hluchým prostorem.

Připomínejte hlavně dospelejším dětem, že život neustí, jak praví komunisté ~~do~~ prázdna smrti, nýbrž věčnosti.

Ctete v rodinách, pokud možno pravidelně, ~~jsme~~ svaté: hlavně podobenství o věčnosti.

A učte se své děti modlit: Ať se modlí tím, že si častěji budou připomínat, že je věčnost, že každá hodina je dalším krokem k ní, že existuje Bůh, Ježíš Kristus, že musejí spasit svou duši, i když stá kolem nich chce duši ztratit. Jak se jím bude stávat modlitba nutností, nejen povinnosti.

Pak také pochopí svátosti ne jako povinnost, nýbrž jako nutnost, životní nutnost pro ně, pro jejich duši, pro svou věčnost. Vedte je ke svatým svátostem. Hlavně svým příkladem, svým poučováním, a vložením slorem. ~~Totylova myslíte by!~~

Příště--- Tyto nahozené myšlenky rozvedeme v dalších vysílačních. Hlavně pak se zastavíme u katechismu v rodině, pro vaše děti povinné školou.

Vznužte se k činu ještě dnes. Běží o Boha v důších vašich dětí a jejich věčnosti.

Každý otec a matka se musí stát apostolem svých

dětí.

Připomínáme je od 15. června už všechny budou známeny všechny naše věci. ~~od 15. června všechny~~ ~~od 15. června všechny~~
začne na krátk. vlnách 10, 26 m, ~~25, 55 m a 49, 8 m~~

Draží přátelé,

ve včerejším vysílání jsme slíbili sdělit vám vyvážení klášterů uprchlíků, kteří se v poslední době dostali za hranice.

Obětmi neblahé noci ze 13^{eho} na 14^ý duben nebyli jen redemptoristé, františkáni, salesiáni, jesuité a premonstráti, nýbrž i salvatoriáni a Těšitelé, a ještě některé jiné kongregace,

Vykonavateli byly všechny druhy policie. Podle velikosti klášterů byly poslány větší nebo menší jednotky. "Kde přijelo ke klášteru až 30 nebo 40 vejenských nákladních policejních aut. Je to nový doklad jak byly kláštery v vylidněné, když bylo - musily být vyslány desítky aut k odvezení liduprázdných klášterů.

Na Slovensku byla prý celá města ve stavu ohležení. Ví se to s jistotou o Trnavě a Zlatých Moravcích z vídeňského tisku.

Vpád do klášterů se udal za noci, aby obyvatelstvo nemohlo kláštery bránit. Někde se zastavila policejní auta před městem nebo vesnicí, policie řla v semknutých řadách s kulomety do města, obsadila sousední domy, a pak teprve vpadla do ústavů nebo klášterů. Na mnoha místech bylo vidělo místní obyvatelstvo kulomety v oknech vyvážených klášterů: policie se obávala, že obyvatelstvo, jak se doví o krutosti, přepadne policií obsazený klášter. Nový doklad, s jakou radostí přijalo obyvatelstvo tuto reformaci klášterů, jak psal (všechn komunistický tiště).

V ústavech, kde byli studenti nebo děti byly postaveny samopaly před postele spících. Hoši zděšení, prchali za noci z ústavů a hledali cestu k rodičům. Panika, hrůza a zděšení v některých mezi žáctvem nebo stě některých ústavů se nejdá popsat.

Jeden z řeholníků prý musil vždy ukádat polici celý dům, všechn inventář a odevzdat klíče. Prý při tom padaly kopance a rány pěstí. Dokonce prý i představení byli leckde týráni a kopáni.

Na Slovensku - jak jsme hlásili - byli téměř všichni řeholní představení soustředeni do Pezinoku, z Čech a Moravy v Želivě.

Mnozí řeholníci byli zatčeni.

Když zmizeli řeholníci z domu, nastalo loupení a rabování: vše bylo převráceno vzhůru nohama, stoly, stříně "byla vytrhávána i podlaha", vše co se našlo bylo se polici hodilo, prádlo, zásoby, novitý majetek, vše se vynášelo a odnášelo. Hlavně páslí po penězích a cenných objektech. Proto byly na mnoha místech vyloupeby posvátné nádoby i ze svatostánků, i se svatými hostiemi, prý je nutno je dát do bezpečí. Němnoha místech byly svaté hostie pohozeny a znesvěceny. Policie, která zůstala v domě dopíjela mešní víno a vybijela slepice pro své hody.

~~(Na to přišli do opuštěných klášterů mechanici a elektrotechnici a podobní zkušení znalci. Jistě se hledaly vysílačky, nebo lépe se do klášterů umisťovaly, aby tam byly objeveny jako zbraně svého času v želivském klášte~~

Jsou to sice velmi kusé správy, to co však vyprávějí, je zaručeno. - Nejdříve potřebí k nim dodat než slova Evangelia: Po svoci poznáte je! —

Průponu máme, je od 15. června večer budou
zvěřejněny vlny našeho več. vysílání: budeme
vysílat na frekv. 50, 26 fm, 31, 10 m a
25, 55 m. —

Dovídáme se, že náš komunistický tisk, jakož i tisk takzvané katolické akce se dovolává pro svou tak zvanou mírovou podpisovou akci autority Msgre Santiniho z Terstu. Msgre Santin vydal v těchto dnech veřejné prohlášení, jež bylo publikováno v italském tisku. Odmitá v něm rozhodně, že by byl podepsal komunistické mírové prohlášení nebo komunistické mírové petice. Praví, že mírové provolání, jež mu předložilo 12 žen, nemohl podepsat, protože jasně vyjadřovalo ruské mírové stanovisko. Pokračuje doslova takto: Text-prohlášení-~~byl~~ Iniciativa-pokud se týká textu-vyšla od několika ~~diecezních~~ žen dieceze. Byla však zřejmě komunistického původu. že Týž komunismus však pronásleduje Církev v Rusku, Polsku, Československu, Maďarsku, Rumunsku, Bulharsku, Albani, Jugoslavii a Číně. Jistě není povolán k tomu, aby mluvil o míru ten, kdo rozpoutává válku dokonce proti svým vlastním občanům. Pracovat o mír a postavit mimo zákon atomovou pumu je vše opravdu lidská a chvályhodná, a je podle ducha Evangelia, je však třeba ukázat při tom vší této snaze upřímnost ducha, a dát nejprve mír a pokoj všem těm, kdož chtějí žít jako lidé svobodní a jako křestané. To bohužel nečiní komunismus. A toho ducha náboženské a občanské snášelivosti my především očekáváme!"

Opět-jeden Tím končí Msgre Santin své prohlášení.

Opět jeden doklad, jak pracuje komunismus o mír! Jak může být někomu svatou věcí a upřímně miněnou věcí mír, když ~~nemá~~ úcty a upřímnosti k pravdě, a když se pomoci lží ~~smířit~~ partyzánský tak zvaného míru.

Dnes přijal svatý Otec v generální audience velké zástupy poutníků, které se sjely nejen z Itali, nýbrž až z Mexika, Argentiny, Malaky, Siamu, Francie, Angliem, Spojených Států, Švýcarska, a jiných zemí.

Audienci byli také přítomni světoznámí cyklisté, kteří se zúčastnili italského okruhu, který včera večer končil v Rímě. Byl mezi nimi i vítěz švýcar Koblet a Ital Bartali. Svatý Otec se zastavil u ~~jeho~~ skupiny cyklistů, a ~~peheřil-si-s-nimuv~~ přátelském rozhovoru. —

Dne 9. července se skončí první cyklus blahořečení a svatořečení svatého ~~marie~~ blahoslavené Marie de Paredes. Další svatořečení a blahořečení budou následovat až v říjnu, listopadu a prosinci; předvírá se, že bude ještě 8 svatořečení a blahořečení.

V Rímě je 750 australských poutníků, kteří vykonali cestu 20.000 kilometrů. Zůstanou až do svatořečení Blahoslavené Marie Goretti, mučednice pro svatou čistotu, jež se bude konat 25. června.

Ke svatořečení blahoslavené Marie Goretti přijede také nekolik významných zahraničních hostů.

Kdežeto bl. Marie Goretti, Latina u Ríma, bude vystavěn první chrám na počest svatého misionáře a mučednice Marie Goretti, která bude za deset dní kanonizována.

Ve Spojených státech byla publikována biblická katolická encyklopédie. Je to první encyklopédie tohoto druhu v angličtině, a první encyklopédie, která se zabývá výlučně otázkami Nového zákona. Práci řídil Mongre John Steinmueller, profesor Písmasvatého v Huningtonu.

Ve všech budapešťských kostelích byl čten minulou neděli pastýřský list biskupů, který je možno považovat jako odpověď na nedávný útek ministra lidové výchovy proti katolické Církvi. Pastýřský list se zastává řeholních řádů, jež byly obviněny, jakoby byly imperialistickými agitátory a šířiteli reakčních zpráv. Ty řády, praví pastýřský list, jsou si nahrům dily velmi mnoha zásluh během století. Biskupové vybízejí věřící, aby se za řeholníky modlili. Je to odpověď na slova ministra "evaje, který se tézal ve svém projevu, zda je možno ještě dnes ~~možné~~ ospravedlit existenci 11.000 řeholníků v Maďarsku. Maďarský episkopát vybídl rodiče, aby opět jako loni požádali o vyučování náboženství n a školách.

Na plenárním sezení UNESCO ve Florencii bylo rozdáváno prvého června dílko, v němž se tvrdí, že UNESCO nemůže rozlišovat nebo srovnávat různá náboženská a filosofie, při vypracovávání základních výchovných zásad pro misijní území. Chce tedy toto nejvyšší kulturní shromáždění spojených národů klást základy výchovy a duchovního a mravního rozvoji, na víře v mravní ideál, a při tom zůstat stranou všech náboženství a filosofii. L'osservatore Romano k tomu poznamenává, že toto stanovisko UNESCO překvapilo velmi katolíky, a to nemile. Není přípustné, aby si laická instituce se svými tak všeobecnými aspiracemi osobouvala právo vymezovat směrnice apoštola misionářů. Každý vidí, že tento směr se v jistém smyslu podobá snahám určitých států a laických institucí, které ve jménu svobody diktují zákony v oboru výchovy, a zavádějí ve jménu svobody školský monopol. Je možno namítat UNESCO, že natomto poli Církev nemá čemu by se od UNESCO přiučila, naopak UNESCO by se mělo mnohem učit od Církve.

Dnes opustila Padovu významná relikie svatého Antonína Paduánského, a je na cestě do Věčného města. Projíždějíc městy a vesnicemi, zastavuje se, aby sta a tisíce cítila svatého Antonína mohla uctít ostaty po lidového italského světce. Ostatky přijedou do Říma v sobotu, a budou vystaveny v bazilice 12 apoštolů. V bazilice se budou konat po osm dní slavnostní bohoslužby, v té době si vykonají k ostatkům pout římské farnosti, církevní ústavy a náboženská sdružení. V procesí budou neseny ostatky do římských nemocnic a šalářů.

V kanadě se velmi rozšířilo Křížové tažení po denní modlitby svatého růžence v rodinách. Organisuje je P. Peayton. Očítá se, že se denně modlí v Kanadě na sto tisíc rodin svatý růženec.

Kardinál kolínský Frings sděluje, že se skončil diecézní informační proces jako příprava pro kanonizaci Pašera Adolfa Kolpinga, který má velké zásluhy o katolické sociální hnutí v dělnictvu, jež se nadějně rozrůstá v jeho směrnících a v jeho duchu nejen v Čechách, nýbrž i ve Spojených Státech.

V Mokpo na Koreji přijalo 147 katechumenů křest svatý. Obřady trvaly 4 hodiny. Ke křtu svatému byli připraveni 4 misionáři svatého Kolumbána.

Většina indických universitních profesorů se vyslovila pro vyučování náboženství na státních vyučovacích ústavech.

V Madridě na městě Armeria byla sloužena mše svatá na počest nedávno blahořečeného Dominika Savio. Bylo přítomno na 12 000 mladíků. 8000 dětí zpívalo mše svatou Laudate Pueri.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Draží přátelé, chtěli bychom dnes nejdříve ještě doplnit několika zprávami včerejší referát o stavu uvězněných a odvlečených řeholníků. Tyto podrobnosti jsou od uprchlíků, kterým se podařilo v poslední době dostat za hranice a nemáme důvědu, abychom jim nedůvěrovali.

V noci ze 13 na 14 dubna nebyly přepadeny všechny kláštery. Několik jich zůstalo ušetřeno. Avšak i na ně došlo. V noci z 27 na 28 dubna byly likvidovány zbyvající mužské kláštery v pražské, brněnské oblasti a v některých jiných krajích a poslední nepatrné řeholní komunity byly zničeny v noci ze 4. na 5 května takže nyní nezůstal na svobodě v celém Československu z řeholních kněží neb bratří leč snad někde nějaký stařec neb těžce nemocný! V téže době byla uvězněna řada kněží z diecésního kleru, kteří se ukázali zvláště věrnými a rozhodnými.

Pokud bylo možno zjistit, řeholníci - mimo představených, o nichž jsme již referovali - byli soustředěni v těchto domech: Na Slovensku františkáni ve Sv. Benediku nad Hronem v ústavě Salesiánů, Salesiáni v Šaštíně, kapucíni ^{byli v} Pezinoku ^{Potom v} Bratislavě, a odtamtud byli odvezeni na jiné místo, někteří slovnští řeholníci byli odvezeni do Čech jiní někam k polským hranicím a tam svěřeni vojskemu dozoru. Řeholníci z českých zemí byli umístěni v klášteřích blízko hranic ruské německé zóny. Mnoho premonstrátů a řada jiných řeholníků, zvláště starých a nemocných, bylo odvezeno do benediktinského kláštera v Broumově. Tam byla též převezena skupina sester svatého Karla Boromejského pod záminkou, že budou ošetřovat nemocné cestou, avšak nevrátily se do kláštera. Redemptoristé jsou v Králikách, jesuité a řad jiných - dohromady ^{přes} 250 osob - v Bohosudově, v Oseku byli soustředěni Salesiáni a jiní řeholníci též v počtu vyšším než 250 osob. Františkáni spolu s jinými jsou v Hejnici - je jich více než sto, možná 200 osob! - Jedné noci v druhé polovině dubna byla přivezena skupina asi 140 řeholních kněží a kleriků do nemoenice v Sémilech, stojící o samotě za městem v blízkosti krematoria. Noviciáti byly vězeni rozpuštěny, domy, kde byli klerici - studenti dány pod dozor policie a mládeže svěřeno nějakému socialistickému knězi, který se tam však zřídka ukáže. Podobnému režimu byly podrobeny též některé ustawy mládeže. Mnohé z nich však jsou prázdné, neboť chlapci pod různými záminkami utekli. V celku se mládež chová dobrě a zůstali věrní!

To co jste čtli v denním tisku! Co ~~všichni~~ opakovaly i Katolické noviny: že se jedná nikoliv o akci protináboženskou, nýbrž že stát dělá to, co nedělala Církev, že se snaží přivést sesvětštělé řeholníky k původnímu jejich dokonalému stavu v duchu jejich řehole - je bohupustý sarkasmus, který může napsat jen duše zločinecká. Tyto nové kláštery jsou koncentrační tábory toho nejmutnějšího ražení! Domy po stránce hospodářské, disciplinární i výchovně-vědecké jsou v rukou ^{SNN} police a tajné policie, za tím učelem zvláště připravené, v čele se zvláštním komisařem. Stráže všude: při vchodu, na chodbách, v okolí budovy. Přístup k uvězněným je naprostě nemožný! Bylo pozorovat, že z kláštera v Pezinoku byly odnášeny tři mrtvoly, z Bosoduva jedna. Ze začátku se spalo na zemi. Morál

Připomínáme ještě jednou, že od ~~včerejšího~~^{15. června} vysílame na ~~večer~~^{noční} krátkých vlnách:
50.26 m, 31.10 m a 25.55 m.- Upozorněte laskavě na změnu vln své známé!
Zítra 17. června bude tomu 450 let, kdy v Římě o svátku Božího Těla zbožně skonal třetí pražský arcibiskup Jan z Jenštejna. Tento veliký nástupce svatého Vojtěcha svým zbožným a odříkavým životem, svou apoštolskou horlivostí, svým mystickým zanícením, svým nesmlouvavým hájením práv Církve patřil k největším osobnostem českého katolicismu XIV. věku. Věnujeme mu vzpomínce v zítřejším večerním vysílání. Jeho duchovní odkaz, příklad jeho života patří nesporně mezi duchovní aktuality, které hýbají dnes srdcem a hlavou českého katolíka.-

Zahraniční tisk přináší zprávu ze spolehlivých pramenů, že dva slovenští biskupové, apoštolský administrátor trnavský, Msgr. Lazík, a apoštolský administrátor košický, Msgr. Čarský, byli uvězněni ve svých biskupských rezidencích. - Zpráva nepřekvapuje. Poslední brněnská řeč ministra Flojhara, v níž útočil na české a slovenské biskupy, že se nepostavili v čele štokholmské akce mírové a nepřidali své podpisy k podpisům ostatních československých občanů. Českoslovenští biskupové, právě jako všichni biskupové celého světa i se Svatým Otcem, nečekali na stranice alespoň pro stranický mír partyzánum útisku a nesvobody, nýbrž byli vždy a zůstanou po ~~její~~ život v řadách stoupenců pravého a spravedlivého míru pro všechny lidi a národy, pro nějž pracují a za nějž se modlí s celou Církví každý den. - Je to začátek nové kapitoly bolestného pronásledování Církve katolické v Československu, je to nové svědectví nesmiřitelné nenávisti komunismu proti katolickému náboženství. - Avšak ani toto, ani žádný další násilný čin komunistických držitelů moci nesmí vás zviklat ve vaší důvěře, nesmí otrást vaši naděj! Právě dnešní svátek Božského Srdce Páně kdy jste tak hojně v ranních neb večerních hodinách přistoupili ke stolu Páně musí ~~svatit~~ do chmur a těžkých starostí ~~našeho~~ života vnést nový paprsek radostného světla! Paprsek, který nás utvrdí znovu v pevném přesvědčení, že za těmi těžkými, černými mraky, které nesou novou bouři, svítí stále Boží slunce - nevyčerpateLNÝ zdروj nezničitelného života...

Když před padesáti léty na rozhraní dvou století papež Lev XIII zavétil svět Božskému Srdci Páně, obloha Církve byla též zahalena těžkými, zlověstnými mraky.. Avšak staříčký velekněz neklesal na mysl. Napsal tehdy v encyklike "Annum sacrum", V prvních těžkých dobách Církve ukázal se mladičkému Césarově Konstantinovi kříž - jako zvěstovatel ~~míru~~ vítězství... Alespoň našemu novému století zazářil nový vítězný znak: Božské Srdce Kristovo ~~zavěšené~~ uprostřed plamenů a korunované křížem. V něj musíme složit všechnu svou naději, od něho musí lidstvo vyprošovat a očekávat veškerou spásu."

K němu pozvedněme dnes své ustarané hlavy, k němu sepněme své upracované ruce, Je to srdce toho, který volal: Pojďte ke mně všichni, kteří se lopotíte a jste obtíženi a já vás občerství!.... MAT 11,28

VENITE AD ME OMNES /62 g A3 - ~~českou~~ 2'30

Pojďte ke mně všichni a/já kteří se lopotíte a jste obtíženi a já vás občerství! Vezměte mé jho na sebe a učte se ode mne, neboť já jsem tichý a pokorný srdcem; a naleznete pokoj pro sebe. Neboť mé jho je sladké a mé břísmě je lehké."

Snad se vám, zdá, drazí přátelé, že ta slova z úst Kristových o pokoji, ~~ta~~ slova o sladkém jhu a lehkém břemenu zní jako ironie! Snad se vám tak často snad drala některým na rty slova učedníků z Kafarnaum, když jste poslouchali hlasatele vatikánského radia a jeho komentáře, když jste čtli výzvy vašich biskupů, kteří jsme znova Vašim věrným kněžím i vám všem připomínali včera. Tvrdá je tato řeč! Kdo to může oslouchat.... Pravda je někdy tvrdá, víra žádá někdy oběti, hrđinné oběti, i oběti života... ale ~~je~~ ^{jin} tato cesta vede k vítězství, k pokoji srdce, k zachraně národa, k věčnému životu! Co prospěje člověku, kdyby celý svět získal a ztratil svou duši! Či myslíte, že těch několik neštastných kněží a svedených katolíků, kteří se dali koupit za několik nejistých výhod, je šťastnějších než jsou ti, kteří něváhali pro jméno Kristovo

ztratit sva tělesnou svobodu, trpět pohamu, snést i smrt! Ne, ne! My všichni drazí přátelé se přidáme k Petrovi a apoštolum, jako se k nim přidali všichni ti hrdinní vyznavači a mučedníci, kteří trpí v československých koncetračních táborech a vězeních pro víru a Církev: "Pane, ke komu půjdeme? -Ty máš slova věčného života a my jsme uvěřili, že jsi Kristus Syn Boží!"

Ano, my jsme uvěřili, a proto uctíváme tvé srdce! Uvěřili jsme tvé lásku! A znovu se dnes hlásíme k tvému programu, chceme jít za tebou, tou cestou, kterou nám ukazují naši biskupové a jejich věrní kněží. Pevně doufáme, že i na nás splníš všechna svá veliká zaslíbení, která jsi dal svaté Markétě Marii Alacque, aby je oznámila světu:

Tím, kdož budou uctívat mé Srdce

- 1.-Dám všechny potřebné milosti pro jejich stav a povolání
- 2.-Jejich rodinám dám pokoj a svornost
- 3.-V jejich útrapách jim budu útěchou.
- 4.-V životě a zvláště ve smrti jim poskytnu bezpečnou ochranu
- 5.-Budu žehnat jejich podnikům
- 6.-Hříšníci najdou v mém Srdci zdroj nevyčerpatelný milosrdenství
- 7.-Vlažní se stanou horlivými
- 8.-Duše horlivé se v krátké době stanou dokonalými
- 9.-Požehnám domům, ve kterých bude zavěšen a uctíván obraz mého Srdce
- 10.-Kněžím dám milost, aby obrátili i nejzatvrzelejší hříšníky.
- 11.-Jména těch, kdo šíří úctu k mému Srdci, budou nesmazatelně zapsána do mého srdce.
- 12.-V nekonečném milosrdenství svého Srdce slibuji, že ti, kdož po de-
vět po sobě násle ujících měsíců v první pátek přijmou svátost ol-
tářní, nezemřou bez mé milosti, bez přijetí svátosti, mé Srdce
jim bude bezpečným útočištěm v hodinu smrti.

x

Ano, Pane, ty máš slova věčného života a my jsme uvěřili! My však víme, že uctívat tvé srdce, neznamená vzbudit několik zbožných citů, nýbrž že že zna-
mená především žít celý křesťanský život. Důsledný křesťanský život! Zachová-
vat nejenom některá, nýbrž všechna přikázání Boží a církevní! Znamená to více!
Znamená to napravovat, usmířovat hřichy druhých! Znamená to podpírat svou mod-
litbou a obětí všechny slabé a koísající, všechny zkoušené, všechny, kteří
mají být vůdci a kormidelníky v našich farnostech...v našich rodinách...

Přátelé! My s vámi cítíme, cítí s vámi starostlivé srdce Svatého Otce, s každým z Vás cítí, i když vás nezná osobně, i když nemůžete přijít k němu vy-
žalovat mu tělu a hořkost své duše. Ale máte srdce bližší, srdce na dosah ruky
Srdce Kristovo, které přijímáte tak často a v tomto srdeci naleznete sílu! To-
to srdce vám pomůže, abyste dovedli dávat sílu i druhým...

Ne ~~srdce~~ žádná farnost, kde by nebyla alespoň jedna duše, která se na-
bídne Božskému Srdci Páně jako smírná oběť za obrácení hříšníků, za obrácení
zbloudilých kněží, za vytrvalost kněží věrných. Koliž je u vás nemocných a
starých lidí, kteří se zdají zbytečnými v tomto světě chvatné práce, které
zachrání mnohou duši, ~~zachráni~~ k Kristu Kristu Krále vellum někoho.

Obrana a ochrana (2')

29

Nejdříve několik zpráv z katoického světa:

Dnes večer o šesté hodině se konala v bazilice Svatého Petra obvyklá generální audience. Bylo přítorno na 15-20.000 ~~pohledů z anglického i z různých~~

Příští týden bude prohlášena za svatou mladičká mučednice blahoslavená Marie Goretti. Poněvadž byl počet žádostí o vstupenky na kanonisaci tak veliký, že prostory svatopetrské basiliky byly naprosto nedostatečné, Svatý Otec rozhodl, že slavnost svatořečení se bude konat již v sobotu 24. června ~~večer o sedmé hodině~~ na náměstí svatého Petra, na estrádě před basilikou; slavnou pontifikální mši svatou bude svatý Otec slavit druhého dne v neděli o 10. hodině v basilice. - Obřad svatořečení se bude konat obvyklým způsobem a bude zahájen slavnostním průvodem, který vyjde ze Sixtinské kaple, kde Svatý Otec intonuje hymnu "Zdráves Hvězdu mořská".

Dnes ~~prinesl~~ Iossevatote Romano jmenování známého profesora dogmatiky na lateránském Atheneu, Msgra Armando Farese, ~~biskupem a osobním~~ arcibiskupem diecéze Squillace a koadjutorem s právem nástupnickým arcibiskupa v Catanzaro.

Ve večerních hodinách byla přinesena do Říma vzácná relikvie svatého Antonína Padovánského. Bude vystavena k uctění věřícím v basilice dvanácti apoštolů po celý týden.

Sovětský tisk útočí velmi ostře na katolické biskupy v zemích východní a střední Evropy, že odepřeli podepsat Stockholmské provolání tak zvaných partyzánu míru proti užívání atomové bomby. Pravda především útočí ~~pro~~ polskému episkopátu a ~~pro~~ Vatikánu, kteří ~~erému je opět připisována vina na stanovisku polských biskupů~~. Varšavský dopisovatel sovětského denníku přináší některé odpovědi které dali některí polští biskupové svěratelům podpisů: Primas polský, arcibiskup Václavský a Hnězdenský. Msgr. Vyszinski řekl: "Nepodepiši stockholmské provolání, poněvadž to není věcí církevního představeného" - Arcibiskup poznaňský prý ~~nech~~: Podpisová akce má ráz politický, proto se jí nemohu zúčastnit." Biskup z Přemyšlu ~~psal~~ vzkázal po svém sekretáři: "Nebudu nic podpisovat já se za mír modlím." - V souvislosti s těmito odpověďmi bylo zakázáno polskému kléru zúčastňovat se politických shromáždění. Pravda jak obyčejně ~~je~~ i v těchto tak jasných a logických odpovědích inspirátora ve Vatikánu. Katoličtí biskupové jednali důsledně v duchu svého duchovního, výhradně náboženského a nepolitického poslání. Katolický episkopát může být jen pro mír všech, který vylučuje jakékoli násilí. - ~~Smíření, osvobození Románu~~ - ~~pojistit~~ ~~bezpečnost~~

~~říkat~~ katolická akce jako jedna z hlavních smíření svého apoštolátu pro ~~polo~~ ~~považuje~~ národní pouti, s kterými jsou letos spojovány mírové manifestace. Domácí tisk psal o velikém úspěchu první pouti na Svatém Hostýně, která se konala 14. května. Psalo se o stotisícových záštupech, o jejich nadšení atd. Skutečnost byla docela jiná: ~~Zpráva z hostýna~~

Sobotní duchovní aktualita: 550té výročí blažené smrti Jana z Jenštejna.

Draží přátelé,
kdybyste mohli přijít na pout do Říma, jistě byste se letos nezapomněli zastavit i v kostele svaté Praxedy, v blízkosti památné basiliky mariánské Santa Maria Maggiore. Váš průvodce by vás nezavedl jen do kaple, kde se uctívá relikie sloupu bičování Páně, ~~jistě by vás přivedl~~ i před náhrobní ~~kámen~~^{mu} vsazeném do kostelní stěny na levo od kaple Nejsvětější svátosti, a přetl by vám i latinský gotický nápis kolem postavy v biskupském ornátu. Dověděli byste se, že v tomto kostele byl pohřben alexandrijský patriarcha, kdysi třetí pražský arcibiskup Jan z Jenštejna a s pohnutím byste vyslechli jeho prosbu, která mluví z kamene po 550 letech: prosbu o modlitbu a o pokání!

Zádný český a slovenský biskup nemohl letos připutovat do Říma, žádný z nich nemohl přivést do otcovského domu všech křesťanů své duchovní syny a dcery aby spolu s celým svobodným katolickým světem se na hrobech mučedníků a apoštólů modlili za Kristův pokoj a za ~~újednocení~~ všech ve spravedlnosti a Kristově lásce! Ale je tu přece jeden český poutník, který konal svou jubilejnou pout roku 1390 a který se vrátil, když se vzdal arcibiskupské hodnosti, do věčného města a tu dokončil svou pout o svátku Božího Těla 17. června roku 1400.

550 let je dlouhá doba! Starý náhrobní kámen, pod nějž uložili jeho mrtvé tělo, vyšlapali mnozí návštěvníci! Jeho podoba byla setřena! A ta, která se dnes traduje českým čtenářům v Jiráskových nehistorických románech, není jeho podobou. ~~Új~~ Český historik, profesor Josef Pekař charakterisuje ho těmito slovy: "Je to muž velmi vzdělaný, jenž v nejednom traktátu řeší palčivé otázky své doby, muž svatého života, asketa, mystik, básník, horlivě oddaný myšlence nápravy mazavů a prohloubení zbožnosti v kleru i lidu, mimochodem řečeno i přítel myšlenky, aby statky selské na statcích církevních staly se plným dědickým majetkem sedláků."/Tři kap. o sv. Janu Nep. 17/

V mládí se mu dostalo nejlepšího vzdělání; jaké mohl tehdy získat: Prošel vysokými školami v Padově, Bologni, Montepellieru a Paříži. Šestadvacetiletý se stal biskupem míšeňským a roku 1379, když se arcibiskup Očko z Vlašimi stal kardinálem, dosedl na stolec svatého Vojtěcha v Praze. První léta věnoval se s nadšením mládí uměleckému ~~prudění~~ proudění doby, shromažďoval kolem sebe básníky a výtvarníky, a snad i zaplatil ~~báhostvou~~ daň dvorskému životu. Avšak těžká nemoc, z níž zázrakem vyvázl, přivedla ho k bezvýhradnému zasvěcení Bohu a Církvi. Odstál v čele obrodného náboženského hnutí v českých zemích, slavil několik důležitých synod, horlil pro čistý kněžský život, vystupoval proti bludařům, potíral lichvu. Z jeho hlubokého náboženského přesvědčení plynula i jeho činnost sociální, jeho ~~aktiv~~ boj za osvobození sedláků; když vystoupil proti starému zemskému zákonu o odůmrtech, podle něhož majetek bezdětného poddaného připadá po jeho smrti jeho pánovi. Zdůrazňoval proti pánum a některým mistrům university, že sedláci nejsou otroky vrchnosti a že mají nárok na plné vlastnictví

svých statků. Jeho reformní snahy byly tedy velmi praktické. Nespokojoval se jenom scholastickou spekulací jako někteří universitní mistři. Nechtěl jenom bourat, jak to činila pozdější bouřlivá reforma, která opustila ~~pevnou~~ ukázněné řečiště přirozeného rozumu osvíceného vírou a nechala se unášet vášnívým fanatismem sektářství a vzpoury, ~~a~~ chtěl odstranit jen to, co bylo ve společnosti prohnité, a zapevnit, co bylo zdravé a dobré, ~~a~~ nechtěl jen slepě bořit, ~~a~~ chtěl především stavět. Ale stavět na pevných základech, které položil Kristus. ~~On~~ chtěl reformovat skutečnou Církev, Církev jak ji Kristus založil, složenou z viditelných a hříšných lidí, ~~Církev~~ založenou na Petrově skále. Proto tak rozhodně vystoupil proti myšlenkám, které se začaly šířit v českém národě zásluhou některých universitních mistrů o Církvi jako neviditelném společenství lidí bez hříšných a napsal vynikající spis De potestate clavium - O moci klíčů - Dílo průkopnické jak svým obsahem tak i jasným a věcným způsobem výkladu, v němž se staví celou svou osobností za primát římského biskupa.

Dnešní jeho nástupci na biskupských stolcích v českých zemích nemluví a nemohou mluvit jinak! I oni - a vy všichni s nimi - víte, že není Církve bez základu, který položil Kristus, že není Církve bez spojení s římským biskupem, bez spojení a Svatým Otcem! Církev je stále stejná! I když se mění poněkud její zevnější tvárnost v nepodstatných věcech, její podstata je též dnes jako před pěti sty léty, jako před tisíciletími! Ale Nemění se ani nenávist pekla proti Kristovu království ve světě, znova a znova chce dokázat, že je Církev přemožitelná, že se Kristus mylil. Ale každý nový boj, každé nové pronásledování potvrzuje znova a znova pravdivost jeho předpovědi: Non pravalebunt Brány pekla ji nepremohou!

Státní moc se tak často v dějinách dávala do služeb pekla. Církev se tolikrát musela utkat s násilnickými režimy, aby proti nim hájila práva Boží a práva svého božského poslání v lidstvu! Arcibiskup Jan z Jenštejna jistě patří do řady ~~všech~~ nejstatečnějších nástupců svatého Vojtěcha, kteří dovedli se vši důsledností hájit nezadatelná práva a dovedl opakovat násilnickému králi Václavovi, že sluší více poslouchat Boha nežli lidí! V jeho boji s násilnickým králem stálo s ním věrně ~~velké~~ duchovenstvo - a jeho generální vikář svatý Jan Nepomucký, jeden z jeho hlavních pomocníků v obrodném náboženském hnutí, zaplatil tuto věrnost svému arcibiskupovi, věrnost církvi a svým nejsvětějším kněžským povinnostem svým životem! Stal se největší a nesmrtnou slávou českého kněžstva a jeho boje za práva Boží a za práva svobodné Církve!

Janu z Jenštejna nebylo dopřáno dokončit své obrodné dílo - překážky, které navršila zlaba i nepochopení, byly tak veliké, že musel opustit Prahu. Přispělo k tomu asi i to, že nenašel dosti věrných a schopných spolupracovníků. Odešel do Říma. Zde ztrávil poslední léta jako patriarcha alexandrijský v modlitbě a pokání za své stádce!

Jan z Jenštejna zemřel v pověsti svatosti. Zdrojem jeho duchovní síly, tamstvím jeho duchovního vzestupu, nevyčerpatelným pramenem jeho apoštolské horlivosti i jeho mystického zanícení, které vyjadřil v tolika krásných latinských hymnech a sequencích, uchovaných v ruko isném iluminovaném sborníku ve vatikánské knihovně - byly dvě veliké lásky jeho života a Láska k Rodiče Boží, pro jejíž úcta v národě tolik ~~generál a. jeho~~ živým pomníkem je roudnická madona a svátek zvěstování Panny Marie a ~~zadost~~ vroucí úcta k Nejsvětější Svátosti oltářní, která ho vedla až k nejuzsímu a oblažujícímu spojení s Bohem.

Marie a eucharistie! To je jeho odkaz českému národu! Úta a důvěra k Matce Boží, časté a hodné přijímání těla Páně - to jsou prameny obrodné síly, to jsou záruky vytrvalosti, to jsou zbraně vítězství! Buďte ctiteli Mariinými, budte dušemi eucharistickými, tak nejlépe uctíte památku Božího služebníka Jana z Jenštejna a pomuzejte k vítěznému dokončení jeho reformního díla v českém národě!

V homilií, kterou proslovil Svatý Otec po svatořečení blah. biskupa Vincence Marie Strambiho poslední neděli, ~~října~~ byla též tato slova: Ze života nového světce, který tolik ~~vytrpěl~~ od násilnického Napoleona, který se zdál nepřemožitelný a chtěl si římského papeže podrobit, plyne jeden závěr: Církev Boží může být sice pronásledována, nemůže však být přemožena, neboť brány pekelné ji ne-premohou. Její zakladatel slíbil apoštolum: Já s vámi jsem pp všechny dny až do ~~do konce světa.~~

Několik zpráv z domova:

Podali jsme vám řadu podrobností o životě uvězněných řeholníků a o způsobu jejich převýchovy. Vedou život opravdových vyznavačů Kristových a vydávají věrné svědeckého Kristově Církvi. Ačkoliv vás oblékli do šatů trestanců, věřte, že Kristus chtěl před vámi být do nich oblečen a jít cestou ponížení a kříže, on sám trpí ve vás, neboť na vás se naplnuje, co zbývá z jeho útrap pro jeho tajemné tělo - Církev. Vám platila slova dnešní nedělní epištoly: "Pokorťte se pod mocnou rukou Boží, aby vás povyšil v čas navštívění, a složte veškeru svou starost na něj, vždyť on pečeje o vás.... Víte přede mnou, že se stejně utrpení děje Vašim bratřím ve světě. Bůh vší milosti, jenž vás povolal skrze Krista Ježíše k své věčné slávě, po krátkém utrpení vás zdokonalí, utvrdí a upevní. Jemu moc a sláva na věky věkův."/I Petri 5,6ss.

Jaký je osud řeholních kostelů? - Referovali jsme vám o některých. Na příkladu o kostele svatého Ignáce v Praze, který patřil k nejvíce navštěvovaným kostelům. Dnes je v době bohoslužeb prázdný, jen mezi dnem se tam zastaví zbožná duše, aby svou modlitbou usmířovali svatokrádeže, které tam tropí suspendovaní a exkomunikovaní kněží. U kostela se usadili známí kněží aktivisté, kteří se netěší nikterak dobré pověsti, exkomunikovaný správce Charity Mára a pověstný alkoholik Konáš. Věřící, jakmile se to dověděli, opustili kostel a veliká část návštěvníků kostela svatého Ignáce chodí na bohoslužby do blízkého farního kostela svatého Štěpána. - To co bylo pozorovat v Praze v jesuitském kostele, to se děje všude jinde. Kde se ukáže exkomunikovaný kněz u oltáře, lid začne prchat z kostela. Dovede rozeznat vlka v beránčím rouše! Kde však je kněz věrný biskupům a Svatému Otci, tam se věřící hrnou v nebyvalém počtu, tam je u stolu Páně plno. V některých kostelích právě ve chvílích svatého přijímání se odehrávají scény živé víry, dojemné až k slzám. Někde ~~jsou~~ hlasitě vzlykal a plakal celý kostel! - Na některých místech policie donutila některého kněze - aktivistu nebo nějakého nerozhodného slabocha, aby celebrovali v opuštěných kostelích. Žádný z nich neměl oprávnění od svého biskupa. Policie ve dnech po 14. dubnu dubnu si mohla uběhat nohy, aby sehnala nějakého kněze, který by sloužil mše svatou o Bílé neděli, a tak se utajilo lidu, co se stalo v poslední noci. Dobří kněží se někdy museli schovávat, aby se vyhnuli nátlaku se strany policie. Někteří byli přinuceni násilím a přivezeni v automobile do opuštěného řeholního kostela. V Praze dokonce policie nutila i uvězněné kněze, aby celebrovali, a po odsloužené mši svaté je zase odvezla do vězení.

Zdá se to neuvěřitelné. Avšak tato fakta jsou naprostě zaručena. Věc samozřejmá a při tom tak dříve směšná! Žádný z pronásledovatelů církve si neuchinil svůj úkol tak těžký, jako komunistický režim v Československu - chtít zničit Církev a při tom stále se snažit dokazovat, že Církev je zcela svobodná a požívá největších výhod se strany státu, výhod, jakých jí nedal dosud žádný kapitalistický stát! Jedná se tu druh jakéhosi kolektivního šílenství - "hanebná zkáza na místě svatém".

V Tomto jednání je znovu vidět, že režim nezachovává ani své vlastní proticírkevní zákony, a že jedná zcela podle tyranské libovůle. Podle zákona o obnovování církevních obročí, se žádá, aby ~~byl~~ 30 dní před jmenováním na nějaký církevní úřad jméno kandidáta je předloženo státním úřadům k schválení. Stát v tomto případě o své vůli určil ke kostelům, které byly zbaveny svých právoplatných správců, kněze a žádá od biskupů, aby tato ustanovení dodatečně schválili a udělili těmto kněžím juridikci. Což přirozeně biskupové nemohou učinit, poněvadž by to bylo v přímém rozporu s kanonickým právem a odporuje to i samotnému státnímu zákonu, který si páni dali odhlasovat! A proto jsou biskupové obvinováni, že nechtějí včas obsazovat uvolněná beneficia! ~~jsou~~ Státní policie, aniž by se tázala některého biskupa, odvede ustanovené kněze do koncentračních táborů, pošle na jejich místo, koho právě najde, a žádá jako samozřejmou věc, aby to biskup všechno schválil jako věc svatou, k dobru Církve, aby biskup sám svěřil své stádce ~~své~~ olupené o dobrého pastýře prodejným nájemníkům, kteří by je nechali na pospas dravým vlkům!

Pražský proces s řeholníky celou svou protiprávní formou byl tak křiklavý, že si tam pozvali profesora Hobzu z pražské university, aby měl přednášku o platnosti tak zvaného kanonického práva, a celému procesu dodal alespoň zdání rádného soudu a postavil jej na vědecký základ, jak s oblibou komunističtí držitelé moci často mluví. - Podobně vědecky chtějí ospravedlňovat všechny ostatní nespravedlnosti, kterých se denně dopouštějí proti katolické Církvi a jejím představitelům. Proto dnešní nedělní uvaha vám chce ukázat tuto tak zvanou komunistickou právní vědu v jasné světle, jak ji vidí skutečná právní věda.

x

Po všech těch politických procesech ve východní a střední Evropě, které naplňují celý svět odporem a pohoršením pro nesmyslnost obvinění a pro krutost nálezu, nemůže se žádný vzdělaný právník světa ubránit otázce, jak je to vůbec možné, aby marxistický politický systém vládní, který o sobě tvrdí, že organi-suje společnost lidskou vědecky, tak málo dbal světové právní kultury, kultury která je výsledkem nepřetržitého vývoje půltřetího tisíce let naplněných inten-sivní prací geniálních myslitelů, vědců i praktických právníků celého tohoto dlouhého údobí.

Odpověď na tuto otázku je jasná: Moskevské a satelitní bolševictví, zde jako i v ostatních oborech své praxe a činnosti, nemá s vědou nic společného. Slovo a jen pouhé slovo "věda" mu má sloužit jako jeden z demagogických prostřeků agitace. Ve skutečnosti toto bolševictví slouží překonané pavědě, založené na falešných myšlenkových předsudcích a pověrách.

Hlavním takovým předsudkem je filosofická pověra t.zv. marxistického ma-terialismu. Tento materialismus tvrdí, že podstatou všeho jsoucna je pouhá hmota. Marxistickými politickými vůdci hájené tak zv. zákony hmoty chce apli-kovat i na mravní a právní oblast lidské společnosti. Základním zákonem hmoty podle marxistického materialismu, je důsledný determinismus, který v oblasti mravní a právní znamená, že každý lidský skutek, myšlenka i rozhodnutí, je přís-ně podmíněn a předurčen okolnostmi. Lidská vůle podle téhoto názorů, není svo-bodna, lidská bytost není ničím jiným nežli určitou částí hmoty v stálém pasiv-ním pohybu.

Nuže, toto pojetí je naprosto nesmyslné s hlediska nazírání prvněvěde-čího. Ústředním pojmem právně vědeckého pohnávání je pojem povinnosti a zodpo-vědnosti. Povinnost až zodpovědnost, jak mravní tak právní, povinnost k Bohu, k bližnímu i k státu, je myslitelná jenom za těch předpokladů, že lidská vůle je svobodna. Pasivní pohyb hmoty v pojetí marxistického materialismu nemůže být ničím povinen ani za nic zodpověden. Ve světě materialistického determinismu není místa pro pojem povinnosti a zodpovědnosti /i když o nich komunisté mluví/. Proto žádné právně vědecké myšlení nemůže popírat svět svobody, právě jeho vlastním úkolem je zkoumati zákony tohoto světa svobody.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

T. zv. právní věda v zbosňovacích zemích.

Po všech těch politických procesech v Sovětském Svatku a v satelitních zemích, procesech, které naplnují celý svět odporem a pohoršením pro nesmyslnost obvinění a pro krutost nalezu, nemůže se žádny vzdělaný právník světa ubránit otázce, jak je to vůbec možné, aby marxistický politický systém vládní, který o sobě tvrdí, že organizuje společnost lidskou vědecky, tak málo dbal světové vědecké právni kultury, kultury, která je výsledkem nepřetržitého vývoje půl-třetího tisíce let naplněných intenzivní prací geniálních myslitelů, vědců i praktických právníků celého tohoto dlouhého údobi.

Odpověď na tuto otázku je jasná: Moskevské a satelitní bolševictví, zde jako i v ostatních oborech své praxe a činnosti, nemá s vědou nic společného. Slovo a jen pouhé slovo "věda" mu ma sloužit jako jeden z demagogických prostředků agitace. Ve skutečnosti toto bolševictví slouží překonané pavěde založené na falešných myšlenkových předsudcích a pověrách.

Hlavním takovým předsudkem je filosofická pověra t. zv. marxistického materialismu. Tento materialismus tvrdí, že podstatou všeho jsoucná je hmota. Marxickými politickými vůdci hájene též zákony hmoty chce aplikovat i na mravní a právní oblast lidské společnosti. Základním zákonem hmoty, podle marxistického materialismu, je důsledný determinismus, který v oblasti mravní a právní, znamená, že každý lidský skutek, myšlenka i rozhodnutí, je přísně podminěn a předurčen okolnostmi. Lidská vůle, podle téhoto názoru, není svobodna, lidská bytost není ničím jiným nežli určitou částí hmoty v ^{pasivním} stále pohybu.

Nuže, toto pojetí je naprosto nesmyslné s hlediska nazírání právně-vědeckého. Ústředním pojmem právně-vědeckého poznavání je pojem povinnosti a zodpovědnosti. Povinnost a zodpovědnost, jak mravní tak právní,

povinnost k Bohu, k blížnímu i k státu, je myslitelna jenom za těch předpokladů, že lidská vůle je svobodna. Pasivní pohyb hmoty v pojetí marxistického materialismu nemůže být ničím povinen ani za nic zodpověden. Ve světě materialistického determinismu není místa pro pojmenování povinnosti ani zodpovědnosti. Proto žádné právně-vědecké myšlení nemůže popírat svět svobody, právě jeho úkolem je zkoumati zakony tohoto světa svobody.

Předpoklad existence tohoto světa svobody není naprosto v rozporu s výsledky věd přírodních, jak by se někdo domníval. Právě naopak, nejnovější výsledky výzkumu o atomické struktuře hmoty dokazují, že i svět neživé hmoty se vymyká naprostému příčinnému předurčení a že i v něm je, v jednotlivých prvcích jeho složení a pohybu, dán předpoklad svobody akce těchto prvků. To formuloval na IX. mezinárodním filosofickém kongresu v Paříži v r. 1937 slavný francouzský atomový badatel De Broglie a tvrdí to důsledně i slavný fysik Einstein, oba veřejně v Bohu a nikoli v zastarale, vědecky překonané marxistické pojetí hmoty.

Je tedy zřejmé, že právní věda předpokládající svobodu lidské vůle, je na dobrých cestách. Právě česká právně-vědecká tradice dosáhla vynikajících výsledků na poli právních dějin, právní theorie i správní a soudní praxe. Tato právní věda vytvořila v letech poslední generace již v celém světe známou školu, která hájí a rozvíjí soustavnou myšlenkovou vědeckou prací pojem světa svobody v právním poznání. Římské právo, které souvisí úzce s právem kanonickým a z řad jehož pěstitelů vysel nedávno i jeden světec - jest jím italský badatel Contardo Ferrini - mělo v českém národě vždy zdatné pracovníky, z nichž jeden zmřel za doby nacismu jako národní mučedník. Za to je toto právo, které je historickým podkladem celé právní kultury dneska, vyloučeno z dnešních právnických fakult československých, které mají k úrovni vysokých škol tak daleko jako každé myšlenkové diletantství omezené poli-

~~tiecké sekty.~~

Nedávno řekl jeden z pražských tak zvaných státníků: „Udeřila poslední hodina starého světa založeného na právu římském a na právu kanonickém!“ – Je dojemná shoda všech tyranů odstranit všecku pravou právní kulturu i s kořeny, jak bylo dávným zvykem všech barbarů východních zemí, kteří při plenění dobyté země ničili i kořeny výkácených stromů a užitkových rostlin. Tentyž odpór vůči římskoprávní kulturní evropské a světové tradici měli totiž také nacisté a prach dějin, který rozvířili, zavál na věky neúprosně všecky jejich ubohé nápadů a směšné konstrukce zotročených duší t.zv. oficiálních vědců nacismu. Tentyž osud čeká i ~~vás~~, profesory falešných nauk a hodnostáře t.zv. „lidového“ soudnictví, které budi hruš lidu a urazí nejvyšší ideály lidstva. Kam až je možno se dostat na scestí bludných nauk, o tom svědčí jeden z výroku ~~Jakubka~~ lidovědemokratického ministra spravedlnosti, který prohlásil za ~~právní~~ hledisko určovat trestnost činů podle vnitřních pohnutek pachatelových a prohlásil ~~za jediné~~ správné pesonevat – jediné určovat a měřit provinění ~~ještěnka~~ podle faktických vysledků jednání pachatelova, bez ohledu na úmysl. Nuže, tím se dostal tento t.zv. pokrokový právník v dějinách lidstva daleko do temného pravéku, neboť již na nejrannějším úsvitě lidské kultury se bojevalo o překonání tohoto stanoviska barbarského a nepravedlivého.

Vy, kteří jste nuceni poslouchat výklady marxistického školení, můžete již sami posoudit, kam zařadit historicky současný československý lidovědemokratický stát: Podle jeho organizace práce dooby ~~otročí~~, ~~hádky~~ podle právního citení a právní kultury jeho vládců dooby primitivní čili prvobytne.

xxxxxx

ústav pro studium
totalitních režimů

17/6. 191

Poznamky k případu v Cihosti.

Koncem ledna se zacali komuniste zajimati o případ v Cihosti a nadela li v cele republice mnoho povyku. Vsem bylo hned jasno, ze budou chtit celeho případu co nejvíce vytezit pro svuj protinabozensky boj. Nikdo neví presne, co se vlastne v Cihosti stalo ci nestalo. Jedno je vsak jiste, ze komuniste bojuji proti prizraku a ze nikoliv katolici, nybrz komuniste potrebuji pro sve cile vykonstruovat cihostsky zazrak. Nikdo z cirkevnich predstavitelu pred cihostskou udalosti nic o nejakych pripravach nevedel pres vsechny opetovne namahy komunistu nelze sjistiti zadny vztah zodpovedne cirkevni autority k Cihosti. Ani aparatne inscenovany soudni proces s deseti reholniky, jak je vsem znamo, nic nedokazal. Jedno je jisto, ze pri slusny Ordinar, nejdoustojnejsi pan biskup kralovehradecky, který vsechny zpravy prijimal s nejvetsi kritickou zdrzenlivosti, se vubec nevyjadril, a ani se vyjadriti nemohl. Poslal sice prislusnou komisi na misto, jak byl jeho povinnosti, avsak vsechni clenove komise i mnozi ze svedku, byli zatceni a uvezneni a kazde dalsi kanonicke setreni znemozneno. Cirkev za tohoto stavu se o Cihosti vyjadrovat nemuze a nebude, i kdyby slo o odsouzeni faktu, protoze Cirkev ma k prozkoumani mimoradnych ukazu sve prisne predpisy. Postupovat dle nich, bylo ji znemozneno. Civilni soud predesel soud cirkevni, nebot komunismu na zazraku opravdu zalezelo, zatim co katolici se dovidali o veci z komunistickeho tisku. A tak je verejnosc od kazana toliko na komunisticky tisk, komunistické soudy, komunisticky film. Katolicka Cirkev pro dukaz sveho Bozskeho puvodu a poslani novych zazraku nepotrebuje. Potrebuji je, jak videt, komuniste, nebot oni udelali Cihost nejvice propagandy a oni sami kanonisovali cihostsky zazrak. Oni sami také obratili cihostsky krizek k zapadu, protoze se jim to hodilo pro jejic politické cile. Lze snad o Cihosti rici jen toto: Stalo-li se tam noco mimoradneho, Buh najde jiste zpusob, aby to zpusobem mnohem presvedcivejsim potvrdil. Dala-li podnet k povestem vypocitavost lidu, pak je to odsouzeni hodne a to predevsim se strany Cirkve, i kdyz slo o farare Toufara. Avsak jeste vice odsouzeni hodne a nanejvys podezrele je vsechno to, co komuniste kolem Cihoste podnikali a inscenovali. Je dobre, i kdyz i o tom bu de nase verejnosc informovana.

Po zatceni mistniho farare v Cihosti vdp Toufara a zatceni cirkevni k mise a svedku, bylo okoli Cihoste silne obsazeno cleny SNB a tajne polici a huzdy, kdo se chtel do Cihoste podivativ, byl vracen. Kostel byl trvale uzavren, jen v nedeli byl otevren na dve hodiny pro böhosluzby, pri cemz police sama jmenovala celebranta. Mezitim se pripravovalo filmovani venku i v uzamcenem kostele. Komuniste meli v umyslu vytvoriti reportaz, ktera by se zdala co nejvice presvedcivou. Nepovedeny film o Cihosti vsak zcela zkalamal a naplnil divaky odporem. Verejnosc prijimala bez zajmu a apaticky toto dilo lidove demokraticke produkce, do nehoz se snazila tato vloziti vsechno sve umeni. Cesky lid neztratil ani v teto dobe teroru a mystifikace svou soudnost. Neni jeste tak zhluply, jak by si to prala komunisticka elita. Nemohl uveriti a neuveril, ze jeho spoluobcane - obyvatele Cihoste - dlici v kostele, by si nevsimli silneho lana, ktere tak dobre a jasne bylo ve filme videti. Ze by si nevsimli tlusteho misalu, který prece pan farar na kazatelnu nebral a ze jin by je nezarazil trhavy, komicky pohyb krizku. Zrejme pri nejmensim to provedl pan farar Toufar mnohem prorozeneji a dovedneji, nezli cely stat odbornych ci filmovych techniku.

Na zacatku cihostske kampane bylo v novinach uverejmeno,ze vdp Toufar pohyboval strunou,na ktore prý byl krizek prievnen.Proc najednou tak silne lano ve filmu?Ci nemohli jiz komuniste v tretim roku petiletky sehnat v CSR skutechnou strunu?Tuto otazku zodpovedeli ociti svedkove, kteři byli filmovani.Komuniste se snazili totiz krizek primontovati ke strune a tim jim pohybovat.Struna se vsak vzdy pri nejmensim pohybu pretrhla.Bylo proto nutno,mel-li komunisticky zazrak dopadnout dobre, pouzit uz silnejsiho lana,ktere by na vetsi vzdalenost neslo namahani tahu.I cele filmovani bylo velmi zajimave.Sjelo se mnoho filmaru,privezli podle zprav ocitych svedku mnoho aut,kterym nejprve zcela verejne na navsi predelovali znacky a cisla.Tak pridelali nekterym znacku CD a ziskali auta diplomaticka.Ucitele musili pustit deti ze skoly,nebot bylo urceno,ze musi delati dav.Nad to stesti jim nesmirne pralo,nebot byl ten den prave pohreb.Seslo se mnoho lidi z okoli.Nebylo nic jednodussiho nez zfilmovat pohrebni pruvod,vyjmout pasaze s rakvi a smutennimi hosty;a jiz tu byly hotovy potrebne zastupy,ktere se sly podivat na cihostsky zazrak i spatricnou vaznou tvari.Avsak ani tento podvod nezustal pres vsechnu pozornost se strany komunistu dlouho utajen.A proto film o Cihosti nebyl dovolen v okoli Cihoste promitati.Nekolik cihostskych obcanu a lidi z okoli si vsak zajelo do jinych mest.Jake bylo jejich prekvapeni kdyz spatrili ve filmu sami sebe,jak se jdou podivat na zazrak v po-hrebnim pruvodu.Proto byl film o Cihosti po ctnactidennim promitani vza nahle z programu.Zklamal,neprinesl to ovoce,ktere se tak touzebne ocekalovo.Naopak potvrdil ceskemu cloveku to,o cem byl jiz davno presvedcen, ze totiz komuniste stavi svou propagandu tøliko na lzi a podvodu.A hlavne bylo vsem jasno,ze tu nejde tolík o demaskovani nejakeho podvodu,ny-brz o znaucteni a zesmesneni Svatého Krize,nejvýssiho a nejposvatnejsiho symbolu vsech vericich krestanu.Kazdy ucastnik,který není zcela otrly a naplneny zlobou proti Bohu,odchazel s hlubokym smutkem v dusi,s trpkym rozcarovaním a bolnou otazkou v dusi;Jaka priserna mura duchovního sadismu a satanismu to dolehla na ubohy český narod?Mnozi si ulevovali poznamkou:a na to potrebovali cele dva mesice,aby nam to mohli predvest?

A jak vypada Cihost dnes?Zajede-li kdo do okoli Cihoste,snazi se promluviti s nekterym z obcanu,mnoho se nedozvi.Vsichni se pravem boji.Vzdy za kazde promluveni o zjevu v Cihosti dostanou od ONV v Ledci nejmene tri dni vezeni.Kostel je pres cely tyden uzavren.V nedeli jsou v nem si ce bohosluzby,ovsem pokazde jine.Kazdou nedeli celebrije duchovni jine Cirkve,temer pred prazdnymi lavicemi.Jednou za ctyri tydny jsou i katalogické bohosluzby,ktere vsak tam slouzi jedine exkomunikovany knez,jako Mara,Komas a podobne.

Jednou jel z Ledce k Praze nejaky delnik ve vlaku s 'musilkem'(komunisticky odznak).Nahodny cestujici rovnez soudruh si dodal odvahy a zepatal se:"Tak soudruhu,povez mi po pravde,jak je to vlastne s tou Cihosti?" "Hm,to vis,kamarade,ten president,kdyz o tom mluvil,se stejne urekl... Ale lepe o tom nemluvit." Pri procesu s nestastnymi deseti reholniky se ocekávalo vseobecne,ze vystoupi osobne P.Toufar.Byla tam vsak ctena jen jakasi jeho protokalarni vypoved.

Tak skoncila komunisticka slava Cihoste.Nevzkrisi ji jiz ani alegoricke vozy s krizem a naznaky o zazraku,ktere o prvnim maji tolík zneutralizovaly komunistické pruvody,a poskvrnily vzpominku na osvobozeni naroda.

Dnešní večer, věnujeme, drazí přátelé, zprávám z katolického světa i z drahého domova, který je nyní často pro mnohé z vás také neznámým světem.

Začneme zprávami z Vatikánského města a z Říma. - V sobotu večer, jak jsme již oznárnili, dával Svatý Otec v bazilice svatého Petra všeobecnou audienci. Jak obyčejně celá střední loď a okolí oltáře nad hrobou Svatého Petra byly plné/zaplneny poutníky z Italie i z daleké ciziny. Z ciziny byli tam poutníci z Francie, Holandska, Anglie, Irska, ze Spojených států severoamerických, z Filipin, z Německa, z Číle a z Brazílie. Mezi italskými poutníky budila pozornost poutní skupina 650 dělníků ze Sesto san Giovanni. - Svatý Otec však přijal řadu dalších poutníků i včera i neděli. Mezi nimi bylo 1500 zaměstnanců Římské banky - Banco di Roma, kteří čekali na Svatého Otce v Klementinském sále. Na nádvoří svatého Damasa se shromáždilo jiných tři tisíce poutníků, mezi nimi 1200 dělníků zaměstnaných u firmy Pirelli. Deputace dělníků vystoupila na balkon a tam oděvzdala Svatému Otci darem několik svých výrobků - gumová kola pro motocykly. Mezi poutníky byla též poutní výprava z blízké osady Grottaferrata se starobylým klášterem východního obradu, a přinesla Svatému Otci obraz malovaný v umělecké škole opatství. Svatý Otec jim posvětil mariánský prapor. ~~xx~~

Některé tiskové kanceláře začaly rozšířovat zprávu, že milostivé léto bude prodlouženo až do velikonoc příštího roku 1951. Tiskový odbor Ústředního výboru pro oslavy milostivého roku oznamuje, že tyto zprávy nemají žádného věcného podkladu, neboť se nikdy neuvažovalo o této možnosti.

Od 1. do 5. září se bude v Římě konat světový kongres katolických umělců. Pořádá jej organizační výbor Pax Romana spolu s Italskou Jednotou katolických umělců /Unione Italiana artisti cattolici/. Zástupce Státního sekretariátu Msgr. Montini poslal předsedovi Italské Jednoty katolických umělců list, v němž zdůraznuje důležitost a aktuálnost tohoto sjezdu. "Tento projev," praví monsignor Montini, "je v nynější době, kdy síly zla nejrůznějších směrů se snaží získat zbabitelnost veškeru kultury a všechno umění křesťanských principů a nadpřirozené inspirace, velmi vhodná.... Odgovídá plně i přání Svatého Otce, který sleduje s otcovským zájmem činnost i v těchto oborech tak delikátních a při tom tak široce ovlivňujících lidskou spoecnost."

Italská mezinárodní komise pro Milostivý rok rozhodla před dvěma dny, že uspořádá v Římě koncem srpna a začátkem září dvě veliké lidové slavnosti: Při první má být předvedeno utrpení Páně podle Sezzia Romana. Velké velkopáteční procesí v historických krojích se má rozvinout na Via sacra a na široké třídě Fori imperiali. - Při druhé chtějí pořadatelé v okolí Kolosea předvést skupinové a masové scény z dějin milostivých roků od roku 1300 až do dnešní doby.

Ojinud jenom několik drobností, abychom se dostali na domácí půdu. President Truman jmenoval arcibiskupa ze S. Antonio Msgra Lucey-a členem komise pro pristěhovaleckou otázku. Arcibiskup byl v posledních letech velmi činným při řešení palčivého problému mexických dělníků ve Spojených státech. ~~dříve~~

Britský důstojník, který při poslední válce první překročil Rýn, John Bragley, byl v těchto dnech vysvěcen na kněze. Po válce, v níž se zúčastnil mnoha těžkých bitev ve Francii, Belgii, Holandsku a Německu, vrátil se roku 1945 do Kanady a vstoupil do kněžského semináře v Montréalu. Dnes již dosáhl štastně cíle, aby po bolestných zkoušenostech války, složil obětavě skutečnému míru, jako kněz Krále Pokoje.

Walt Disney v dopise k delegátům Světového filmového kongresu, který se nedávno konal v Římě, vyjádřil též svůj obdiv pro osobnost Pia XII, pro jeho neohrozenost, s níž hájí svobodu náboženství a svobodu národů a dodal, že film se může stát vhodným prostředkem pro křížovou výpravu proti silám, které chtějí zničit veškeru duchovní a lidskou svobodu.

V New Yorku bylo slouženo rekviem za slavného čínského vychovatele, zakladatele a prvního rektora Cantonské univerzity Dra Chi Yuan Wanga. Čínský pedagog zemřel jako katolík ve věku 56 let. ~~který byl na kněžském předvídáním zemřel~~

~~Jako katolík.~~

/Z Vatikánu -dodatky k první zprávě na str.1/

* Svatý Otec promluvil k uředníkům a zaměstnancům velikého peněžního ústavu, který organisoval společnou jubilejnou pout všeho personálu a chtěl ji ukončit slavností svatého Štěpána společnou návštěvou Otce všech křesťanů. Svatý Otec ve svém proslibu se zmínil o velikém významu peněžnictví v národnohospodářství. Nažívali se peníze krví organismu národnohospodářského tělesa, pak možno peněžní ústavy přirovnat k srdci, které má reguloval správnou oběh plativa v celém národním organismu k dobru jedinců, rodin, sociálních skupin, celého národního společenství. Z toho vyplývá vliv a užitek peněžní soustavy, ale zároveň též veliká zodpovědnost prodejce, kdož ji vytvářejí a vedou. - Ačkoliv jsou s tímto zaměstnáním spojená nebezpečí zneužití, jak to dokazují dostatečné fakta, je přece možno, aby i toto zaměstnání bylo prodchnuto duchem evangelia, duchem křesťanským, který může člověku uchránit svobodu srdce, když vnitřně nepřilnul k penězům, které spravuje a k hodnotám, s kterými hospodaří, a uznává tentokrát jen jediného Pána, Boha, kterému slouží v poslušnosti, a zachovává jeho přikázání a zůstává věrným Kristu.

* Včera v neděli večer ve 3/4 5 přijal Svatý Otec účastníky mezinárodního kongresu pro Ultraakustiku, který se právě skončil. Byli přítomni světoznámí odborníci z všeobecného v tomto oboru, z Italie, Francie, Švýcarska, Anglie, Rakouska, Belgického, Holandska, Dánska, Španělska a ze Spojených států severoamerických. Svatý Otec ve své francouzské stručné promluvě zdůraznil zvláště příkladnou spolupráci učených badatelů a odborníků tolka různých národů, kteří dávají s takovou nezíštností výsledky svého osobního badání v jednotlivých oborech k disposici všem ostatním, aby mohlo být dosaženo tím obsáhlějších záverů. Právě tím se stal učený kongres specialistů velmi praktickým pro celou řadu oborů lidské činnosti. Po proslovu udělil Svatý Otec všem přítomným apoštolské požehnání a strval dluho v rozhovoru s jednotlivými učenci.

* Dnešní L'Osservatore Romano přináší úvahu nadepsanou "Pro mír" - Pisatel poukazuje v článku, že mírová kampaň pravděpodobně vyvrcholí, až Nejvyšší Sovět socialistických Sovětských republik jednomyslně se vysloví pro štokholmské provolání partyzánu míru proti atomové bombě. Tato propagace míru však je zároveň provázena zvýšeným pronásledováním katolíků v Československu, Polsku a Maďarsku a soustavným potlačováním nejzákladnějších lidských svobod. A při tom se volá že vysoká hierarchie a Vatikán propagují válku, poněvadž jsou přívrženci imperialistické politiky americké. - Pisatel upozorňuje, že komunističtí partyzáni míru potřebují těchto mírových manávrů, aby zakryli své pravé úmysly, poněvadž neznají jiné morálky než morálku okamžitého prospěchu pro jednu třídu lidstva která je dovedla v minulosti k německo-sovětskému paktu a která dovedla nečinně přihlížet, když atomová bomba v Hirošimě zabila tisíce bezbranných obětí....

Církev, Svatý Otec, biskupové nepotřebují takové okáte propagandy: Všichni vědí, že pro každého katolíka je to svatou povinností pro mír pracovat a za mír se modlit, zvláště v tomto milostivém roce, který Pius XII vyhlásil především za tímto účelem. Pius XII. řekl své mínění o válce i o atomických zbraních velmi jasně: Řekl je před druhou válkou, když upozorňoval celé lidstvo: "Nic není ztraceno mírem, válkou však může být všechno ztraceno" - "Válečný meč může sice diktovat mírové podmínky, nemůže však vytvořit mír." - Jeho slova odsonzení o zneužívání atomové energie při promluvě k papežským akademikům i k účastníkům lékařského kongresu v Římě loňského roku, jsou ještě v paměti. - Katolíci věděli dobře, že hlavním původcem válek je egoismus jednotlivců i egoismus kolektivní - potlačovat tento egoismus, hájit právo proti násilí, to znamená pracovat pro opravdový mír celé lidské rodiny.

A co vám má dnes říci z domova? - O činnosti lžikatolické akce? - O smutně bolestné bilance kněží kolaborantů? - O obavách řeholních sester, že jim přinesou budecnost? - O tragedii řeckokatolické Církve v Československu? - Vratme se k ještě jenou k případu v Číhošti, který byl bolestným začátkem křížové cesty mužských řeholí, který se měl stát vítězným trumfem v boji proti Církvi a který skončil novým velkým fiaskem komunistické režie, která dovede vítězit jen hrubým násilím. Ačkoli důležitou funkci měl k. Otec. Bylo všechno pro vše

Notovský syn z mimořádného věta

29 **TRUDI**

Nejdříve Jan Fischer, sekretář Společnosti
Luthera a Misi Scobrova v Kenuši
přijel do Japonska, až tam aproboval
v Norimci Nagasaka.

Roku 1902 odjel do Číny. Po 25 letech
apostolského života návrat po mimořádném
Společenství v Kenuši, až tuto ^{misi} ^{činu} ne
máme považovat za osobníky. Tato rok 1918 zemřel
Tomek původně Společnosti Luthera a Misi
z Scobrova. Takového dal své Společnosti
před 25 lety, návrat už Číny, kde obnovil
létá pokračoval ve své mimořádné misi. Cíl
zde bylo zdejší na Filipínách. Povídalo se
misi množství vrátit se do své místnosti
Číny - dal si ve Šangai Slobodnou školu Ja-
ponců a učil je hany Japonské
misionáře Nagasaka. —

Doslovy jde o svého kalvínského řeckého
z Japonska. Řeckého bratra okolo osm
letu v Nagasaki, v jižním Japonsku.
K řeckému bylo možné pro 400 důkou. — Dávno
dávno misionáře Nagasaki sice přišel

Nicē, vni's ūshlāmē, 2̄i akysolastis kēs -
Thay je ūtāshū, 2̄i hule mit h'šlāw uwan'
Tukshāw hatus, 2̄i gicht ūdelyogis' sys t'ce
Zelām' ne hōlām'is Thā' jī ūtō dīmē
A ūtām' ūtō dīw. — Kelle ūtātis ūtām'.
Tholyp' d' hulus artnu hub si ūtō ūtām' i ūtām'
Ustām': Voni'kky ūtām' nom Tholp' a nom
Kolj, ūtām' ūtām' P. Hesse ūtām' ūtām'
nom kolj, kles' hule ūtām' ūtām' ūtām'
Umer ūtām' ūtām' ūtām' ūtām' ūtām' ūtām'
Tholyp' ūtām' ūtām' ūtām' ūtām' ūtām' ūtām'

Tato muzikální Taneční mohutnost' zrovna také
budeho Tchaikovského v Japonsku, když se nemá
rozložit Japonským lidem, když se neopakují
je jiným kdo už všechny tympahány.

X
V rogesake slavitsa olfamn zpravidla
slavíci: pa m' kdy neslyšel křičet a vyslo-
výl uženit se proslulohu pravího lesního
čirku v Japonsku v letech 1863-1873.

Slovensko je v ní i sestavilo 15 původních kabinetů. Mohlo
Slovensko být vlastně Károly I. uznáno za krále. Pi.

Stavlo se knoto proení s myk. do'z. obnoví
kam nech spoluž oblast v Japonsku
bez Finistere. Proení mykto ~~all~~ on

3

prvek když nejvíceho kritického ohledu v Japa-
nách a v Americe - nejdřív v Americe
také — a když se když Moritomo řek
v roce 1587 do křesťanstva jenž 26
Mučedníků Japonsk. — Příběh V. ře-
čení se nárokuje k této historické poslannosti
povídání.

X

Tak je doloženo, Japonci když se přemysleli
vlastní rozhodnutí proti antikrescenckým propagandám,
denního dloží městě říši prohlášení jehožménem
Japonsko. Velký důležitý „Mešiwa“ ozn
Jiroku Iwamura důkazy o této ohlášce až m' -
nou Širokyho ustanovení — obecně z 20. století,
z Japonců mohou všechny důkazy všechny
zahraniční a japonské kandidáty mít všechny
je prohlášení o svobody, když jich všech mnoho
stolců a členů.

x

V dnu nejčasnějšího T. kritického
obecného Japoncům jení kandidáti nemají a
jenž Dominikánků Brádkyho Semlíčka z Ameriky.
Nemají žádoucí ŽD kritické, nejmladšího je
šírení a využívání, v němž byly pochy-
bky o věštivém znamení.

Ovč 3.-7. července už byl konat ve Vídni
mezinárodní misijní festival — tří dny pětadvacátý
velce. Pojďte jej R. Vídnijskou misijní organizaci vydal
spolu s Vídnijskou katolickou akademii a
poprvé misijního sliby. — Manifestem
je: světná káze a mítce. —

R. Vídnijský misijního misijního kongres, když se
bude konat 01.5.-8. 20'15 — bude první
v římském : 1.) Ani missio nra a dies - 2.) Je české
pravoslaví v misijních hode 3. Výdne
českých studentů 4. Studentů v misijním dle
5. Horolezec a horolezec misijní 6. Felicitaci
7. a komuní lílek. —

Při pětadvacátém misijním kongresu v Brně
bude uvedeno 07. 20'15 dle slavného duchovního :
Tato slavnost se bude konat na hradě sv. Jana
ve Valšském a bude jí připraven dle duchovní,
proslavil dle duchovního. Ité při té pětadvacáté
misijní slavnosti dle slavného duchovního —
bude v Brně coles — o významu duchovního
misijního písma. —

Draží přátelé, jistě všichni čekáte na nějaké novinky. Začneme tedy stručnými zprávami z katolického světa.

Italští skauti katoličtí uspořádají v druhé polovině srpna dvě veliké národní pouti do Říma. První pouť vykonají různé skupiny ze všech krajů Italie pěšky a každá skupina věnuje denník svého putování Svatému Otci. - Druhou pouť o něco později vykonají skauti-cyklisté.

Ze statistiky, kterou uveřejnil Ústřední výbor pro Milostivý rok 1950, vyplývá, jak velikou činnost vyvinul během půl roku. Za tu dobu bylo rozděleno na 4 tuny propagacního materiálu: z toho bylo půldruhého milionu průvodců po Římě, dalšího půldruhého milionu modlitebních knížek pro poutníky, půldruhého milionu poutních legitimací a týž počet ~~modlitby~~ exemplářů Milostivého léta v deseti řezech, vyšel též český překlad modlitby Svatého Otce. - Expedice Ústředního výboru pro milostivé léto vypravila v posledních šesti měsících 10.000 balíků, 100.000 dopisů a 833.332 tak zvaných "buste del pelegrino" - pouzdro s příručkami pro poutníky. Byl razit 3 miliony odznaků a medajlek, dal připravit 12 velkých středisek pro ubytování poutníků, které spolu s některými ústavy a řeholními domy mohou poskytnout 15.600 lůžek. Týž výbor dojednal a dal k dispozici pouzníkům 25 vlastní a tisíce autobusů. - Deset národů uznává legitimaci Milostivého roku jako cestní pas a 25 národností států při příležitosti milostivého roku uděllo rozsáhlou amnestie, v ústřední kanceláři Komitétu pro milostivé léto bylo dosud vidováno na 600.000 železničních jízdenek. Mimo to do Říma přijelo půl milionu poutníků vlastními prostředky.

~~míru~~ Stálá komise francouzského episkopátu při příležitosti výzvy pro podpis mírové akce pro mír poslal francouzskému klérku dopis. V listu praví biskupové, že může oklamat mnoho šlechetných a obětavých duší, které se bojí o osud člověka pro nebezpečí moderních válečných zbraní. Upozorňuje však zároveň, že tato výzva je vlastně urážkou pro opravdového křesťana, kteří již dávno z nejhlbšího pře svědčení se postavili proti užívání takových zbraní. Neboť zneužít vždy ke zlu, ačkoliv by mohla a měla sloužit jen k dobru člověka, znamenalo by hanbit v člověku to nejvyšší, co mu Bůh dal - jeho rozumové poznání.

Komunistický režim se velmi pohoršil nad svornou odpovědí polského, maďarského i československého episkopátu vzhledem k této neupřímné mírové akci, avšak je jen jeden pravý mír, který je založený na spravedlnosti a úctě k lidské důstojnosti a lidské svobodě, na hodnotách, které soustavně potlačují partyzánského míru.

V Anglii se bude slavit 25. září sté výročí obnovení katolické hierarchie ve Velké Británii. Arcibiskup Westminsterský, kardinál Griffin, připomíná při této příležitosti ve svém pastýřském listě, že za posledních 100 let vzrostl počet katolíků ve Velké Británii z jednoho milionu na tři miliony, kněží bylo před 100 lety tisíc, dnes 6.000, kaplí a kostelů 694 dnes 2900, katolických škol 200 dnes 2.000. Počet mužských klášterů ze sedmi vzrostl na 472, a ženské kláštery dostoupily počtu 1075 z 53 roku 1850.

Z toho je vidět, že i katolická menšina, je-li uvědomělá, praktikuje-li důsledně své náboženství, může se nejen udržet proti moci násilí a nesvobody, nýbrž může i mohutně a růst, má-li k tomu alespoň ty nejnuttnejší podmínky.

A nyní si poslechněte úvahu, která se dotýká problému mnohem ještě životnějšího než je problém atomové bomby, neboť národy mohou hynout nejen násilím ze zevnějšku nýbrž mohou hynout i sebevraždou. A bude záležet především na vás, čestí otcové a české matky, na vaší rodinné výchově, dokážete-li zachránit nás národ... ~~Když~~ před nebezpečím mnohem aktuelnějším, které ohrožuje jeho existenci, ~~násada nížc atomé bomby~~.

ústav pro studium
totalitních režimů

Drazí přátele,

žijeme v době atomové bomby. V novinách, v rozhlasu, na foru mezinárodním, všude se o ní mluví. Každá mocnost chtela by znát její tajemství, každý stát chtel by ji vlastnit, každý chce vyřvat její užití z rukou svého odpůrce. Za zavřenými dvermi laboratorí se pilně pracuje, u zelených stolů diplomatů ~~má~~, se čes-dlouhým ~~discusem~~ ~~discusem~~. A potom jednou - ~~a~~ potom, až by se z laboratorí vyšlo ven, až by se zelené stoly proměnily v hlavní ~~hmoty~~ stany generálních štábů - potom težko domyslit. Soumrak stahuje se nad lidstvem. Člověku podarilo se proniknout až k tajemství hmoty, a když je objevil, stojí pred ním úbohý a nízký, nebezpečný sám sobe. Jako dítě, které našlo v pouzdru britvu svého otce, a chtíc napodobit tatínka, prikládá ji na hebké tepny svého hrudla.

Tajemství hmoty a energie. Jaké nebezpečí, dostane-li se do rukou nešlechetných. A na druhé straně jaké požehnání, bude-li ho využito ~~wukou~~ skutečne liskou. Rozmach budování anebo poušt zániku na tom závisí. Může být ještě neco většího? -

Může, drazí přátele. Může být ještě neco většího. Neco, co je ještě důležitejší, neco, jehož zneuzití může být ještě osudnejší: a tímto hravným darem, který má lidstvo, je tajemství života.

Spusťte atomové bomby. Vyhladte trebas tři čtvrtiny tyhé zeme: Zbude-li na svete jeden muž a jedna žena, zůstane-li na svete jeden otec a je dna matka, lidstvo jeste nevyhynulo. Na troskách spouste z této jedné rodiny vyroste lidstvo nové, snad ušlechtilejší než byli jeho dědové-samovrazi. - Rozbijete-li však rodinu, vezmete-li nenarzeným otcem a rodícím se matku, učinite-li z muže nenasytnou šelmu a z ženy obět pasoucí se na vlastním pošlapání, pak jste zničili vše. Více národů zahynulo vlastní nemravností než ohnem litice všechné. A chce-li někdo podlomit sílu svého nepřítele, pak není učinnejší prostředek než tento. Dejiny západní Evropy posledních 25 let jsou toho výmluvným svedectvím. --

Jak strašná je, drazí posluchači, zodpovědnost těch, kdo vládnou nad atomovou energií: rozmach budování anebo chladná poušt zkázy je v jejich rukou. Nemely by se tyto ruce chveti pod tak velkou tíhou? Jsou však statky ještě vyšší: energie života, jež klíčí v každém člověku: budoucnost národa, jeho život nebo smutné skomírání; nemá i zde heboznou zodpovědnost ten, kdo toto bohatství spravuje?

Ano, drazí přátele, zde není dobre si delat iluse: Věci týkající se života nejsou jen záležitostí soukromou. Schopnost spolupůsobit s. Tvorcem pri vzniku nového člověka není nikomu dána pro vlastní potechu. Otec a matka jsou tu pro dítě, a kdo si osobuje jejich práva, nemůže se zříkat jejich zodpovědnosti.

A tu je na místě, ~~hmoty~~ slov, - Vy víte, drazí posluchači, jaká je u vás doma situace. Válečná léta, nasazení v říši, celkový pokles mravní citlivosti, který přináší každá válka, to všechno vážne ohrozilo veřejnou mravnost. Jení treba hledat mnoho důkazů. Všichni vidíte jak věci stojí. A moudrejším jistě neujde hrozící nebezpečí. V dobe, kdy ještě bylo lze promluvit svobodné slovo, vareval pred ním naléhavě sám preident Beneš: Energie života - životní míza, to nejcennější v ráde prirozeném, co národ má, vezí částečne v rukou nezodpovedných. V rukou sobců, hledajících jen sebe, v rukou egoistů, marících bezohledne národní statky. A co ~~hmoty~~ je horší, tote hýrení a tato zpronevera se stále šíří. Chtěla by zachvátit vrstvy stále širší, prodrat se až k detem zcela nevinným. Snížení mravnosti stalo se dokonce jedním z nenápadných prostředků ~~hmoty~~ postupující socialisace. Nebot - jaká mravnost, není-li bůh? A jaká mravní čistota, nemí-li než hmota? Zde neplatí už: Blahoslavení čistého srdece, nebot oni Boha videti budou. Mašinerie socialistického státu nepotrebuje lidí čistých: potrebuje jen točících se koleček. Nepotre-

buje starostlivých otců a nežných matek: stačí jen dojvavatelé lidského materiálu. Stát sám už bude umět vše zpracovat a prizpůsobit. Nemá-li lidskou důstojnost člověk jako jedinec, nemůže ji mít ani nakolik je otcem či matkou. Ba víc: Čistota je prímo v rozporu s materialistickou ideologií. Neboť člověk není zvíře. Člověka nerídí pud, který by se probudil ještě v období, vhojném dosažení cíle. Člověk se musí rídit rozumem. A rídí-li se člověk rozumem, je-li v něm něco, čím dovede opanovat slepé vášně své prirozenosti, není tato "něco" snad vyšší než hmota? Nežije snad takový člověk životem vyšším, než jaký předpisuje státní glajchšalt? Neprokazuje tím snad svou osobnost, která se nedala potopit pod společnou hladinu?

Ano, drazí přátelé, žít čiste znamená žít životem vyšším. To znamená žít životem vpravde lidským. Životem člověka stvořeného k obrazu Božímu. Životem člověka svobodného.

A práve to se nemůže líbit zastáncům materialistického totalitarismu. Proto ten skrytý utok na čistotu. Proto ta výchova hněd od dětských let. Knihy, filmy, uvolněný styk chlapců a devčat, společné táborání a koupání, to vše jsou osidla rafinované nalíčená na svobodu mladých. To vše je má spoutat pouty vášní, aby se z nich sháze stali otroci hmoty, lidé bez sily osobnosti a charakteru.

~~(český)~~ A tu je na vás, čeští rodiče, abyste své děti bránily. Tu je na vás, abyste jim začhovaly mravní sílu, abyste je vychováli k hrdinství odolat i před výsmech zbábelých zmekčilců. Nebojte se dat jim znova vizer sv. Alcise. I on žil v rafinovaných nástrahách světa. I jeho lákala nízkost. Ale on zvělil ducha. Církev nazvala jej jinochem andelským: a být podoben andelu znamená být svoboden. - -

Příští sobotu večer bude náměstí svatopetrské ve Vatikáne naplněno poutníky z celého světa. Ticíce, desetitisíce, statisíce křesťanů přijdou na svatorečení mladičké Marie Goretti, přijdou uctít tento vzor křesťanské čistoty a křesťanského hrdinství. A mezi nimi - víte, kdo bude mezi nimi nejvzácnější? Stařičká, prací seděná žena, maminka nové světice. Bude to podruhé v dejinách Církve, že matka bude přítomna svatorečení svého dítete; první zažila toto šesté práve matka svatého Alcise. - Hle, drazí posluchači: křesťanská výchova, čistota, síla vedoucí až k hrdinství - 3 veci, jež spolu uzce souvisejí. Spolehláme na vás, že jim nedáte vyhnout ani v našem národe. S.v. Alcisi, blah. Marie Goretti, proste za naši mládež.

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnešní večer, draží přátelé, věnujeme nejdříve několik chvil náboženskou církev-
ní situaci v Československu.

V poslední době jsme často mluvili o situaci likvidovaných mužských řeholí
a v duchu jsme je provázeli ~~zejm. křízové cestou~~. Mohli bychom ještě ledacos
dodat, ale dnes se spokojíme jen těmito několika drobnostmi, týkajících se zru-
šených klášterů.

ČTK 18. dubna ohlašovala, že zrušením mužských klášterů a soustředěním je-
jich členů do několika ~~souborů~~, byla znemožněna další nepřátelská činnost těch-
to pomocníků Vatikánu, a řeholím byla dána možnost, aby se věnovaly ryze ná-
boženskému poslání podle ~~zvláštních~~ předpisů vlastní řehole. Uprázdněné klá-
šterní budovy - které byly prý spolejvíce prázdné - budou sloužit potřebám kato-
lické charity a sociálním zdravotním účelům. Některé prý bude možno přeměnit i
na byty, jichž obyvatelstvo v okolí klášterů tak cítelně postrádá."

Z téhož oficiálního pramene se dovíráme, jak bylo v duchu charity a sociální
ního cítění pro chudý lid použito rozsáhlých budov břevnovského kláštera v Pra-
ze. V rámci mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro 1950 byla tam insta-
lována výstava: "České hudební nástroje minulosti" - Při otevření výstavy zdů-
raznil zástupce ředitele Národního muzea dr. Denkstein, že výstava je instalována v prostorách kláštera, kde se dříve oddávalo kontemplaci několik jedinců.
Nyní tyto krásné budovy slouží lidu a ukazují mu všechny krásy, jež mu nebyly
přístupny... atd. - Stačí-li lidu, aby se díval na všecky tyto krásy, k rozre-
~~ní bytové krize~~ pak je to opravdu šťastný lid! - V břevnovském klášteře se oddá-
valo kontemplaci několik jedinců.... V mnoha jiných klášteřích, z nichž byli
řeholníci vyhnáni, se oddává dnes také několik jedinců - členů SNB se svými ženami
~~a o jejichž definitivním použití dosud nebylo rozhodnuto~~ až
namí pítkám a výtržnostem. To všechno slouží lidu a pomáhá v nejširších vrstvách
~~katolického~~ lidu utvrzovat víru v socialismus a budi oprávněna
vděčnost, že režim tak pečlivě dává střežit církevní majetek.

Oficiální tisk vyprávěl - ~~počet~~ v jak ideálních pomě-
rech žijí řeholníci v nových centralisačních klášterech, jak jsou šťastní a
spokojeni, jak všichni, i poslední bratří používají všechn výhod moderní hygie-
ny, které ~~prý~~ v klášteřech byly vyhrazeny jen představeným atd. - Ve skutečnosti
to vypadá takto. Nemůžeme jmenovat klášter, o který se jedná, abychom neztížili
ještě situaci tamních řeholníků, avšak jedná se o zcela konkrétní případ. Klá-
šterní budova může pojmout asi 30 osob; tam bylo svezeno 190 řeholních kněží
a 60 řeholních bratří laiků. K tomu třeba připočít několik desítek policejní
stráže, která se jistě ~~neopatřila~~ s nějakým skromným koutem! - Neří divu, že
tam musejí spát i napůdě! A nemožno se divit, že za takových okolností v tom
klášteře vznikla uplavice a pět nemocných muselo být převezeno do jedné okres-
ní nemocnice. ~~Rikolni v centralizačních kostelech se nýmka věnuje~~

Věnují se ~~riekolni~~ ryze náboženskému poslání podle zvláštních předpisů
vlastní řehole: Denní pořádek, který ve většině těchto centralisačních kláše-
trů musejí zachovávat pod přísným policejním dozorem, se spíše podobá pořádku
v nějakém vězení neb koncentračním táboře s hlášením a apely a rejstříky tress-
tů. ~~než životu v klášteře~~ Je zmírněn jen tím, že v mnoha komunitách
mohou sloužit mni svatou a nekněží se mohou mni svaté zúčastnit a večer po pr-
ci mají trochu času na modlitbu a studium.

Zatím řeholní kostely, kde tak blahodárně řeholníci působili podle před-
pisů vlastní řehole, podle přání Církve a biskupů, jsou dnes prázdné, a ještě-
že režim se stará prostřednictvím Státního úřadu pro církevní věci o zajiště-
ní výkonu bohoslužeb, kterých prý se ujali ochotně a obětavě někteří katoličtí
kněží - ~~v těchto opuštěných kostelích~~ - je to služba velmi podezřelá: neboť
ti kněží, kteří se tam o své újmě usadili, nejsou již katolickými kněžími, ný-
brž kněžími schismatickými, kněžími vyloučenými ze společenství Církve, kteří
nemají žádných práv na Kristovo stádce věřícího katolického lidu a před nimiž
katolický lid plným právem prchá jako před Jidáši a zrádci!

Jiná je však situace řeholních sester! Ty má Státní úřad pro věci církev-
ní ve veliké uctě a lásce! Řekl jim to tak pěkně ~~říká~~ odborový přednosta ~~Borský~~
již 17. dubna na schůzi v ~~budově~~ Státního úřadu církevního, bývalého Mariana
v Praze v Máchově ulici, č. 7. - Přišlo ~~tam~~ na velmi uctivé ale zároveň důklad-
né pozvání na 60 řeholních přestavených různých ženských řeholí z Čech i z

i z Moravy. Pan odborový přednosta je nejříve všechny pochválil zvláště za jejich službu charitativní a ošetřovatelskou a dlouze jim vysvětloval svůj názor na svět a na spolupráci sester se socialistickým režimem, který má jedinou budoucnost. Starý řád je odsouzený k zániku. Jen to zůstane, co se kladně zapojí do nového řádu. Stát chtěl spolupracovat s církví, stát není proti náboženství ale vlnou ordinářů nedošlo k dohodě. A dokonce se musel stát bránit proti zneužívání náboženství a ~~pro~~ protistátním piklům mužských řádů, kterými chtěly rozvrátit lidově demokratický řád, a které prakticky svůj úkol již skončily a jsou jenom přežitkem zpátečnického středověku. Ženské řády však mají i dnes svůj význam, ženské řády jsou vítány v české charitě, v oborech zdravotnictví a sociální péče. Stát potřebuje alespoň tisíc sester do nemocnic. Všude budou mít sestry řádné bydlení, všude budou mít kapli, všude budou moci žít podle svých pravidel atd. -

Vzpomínám na podobnou schůzi v Praze skoro před rokem. Byli tam povoláni představení mužských řádů z Čech a Moravy. Mluvilo se jim tehdy též podobně nedově, slibovali jim, že stát bude podporovat i řeholní klerus, který tak učinně pomáhá v pastoraci a zaslouží si, aby byl odměněn za svou obětavou práci. atd. Jak se změnila situace za necelý rok! Co všechno bylo vychreleno po mluvě a lží proti řeholníkům v tisku, radiu, na schůzích, v pověstném pankráckém procesu proti deseti z nejlepších a nejhorlivějších českých kněží! A co následovalo po velikonocích! - 14. duben... a další smutné noci, které vylooupily všechny mužské kláštery v celém Československu! Timeo Danaos et dona ferentes! - Obávám se Danau, i když přináší dary! >

10. května byly ctihodné sestry zavolány na Státní církevní úřad podruhé. Tentokrát je tam přivítal velebný pán, exkomunikovaný národní správce charity, Pater Mára. - Je to jistější a bezpečnější, když k sestřičkám mluví velebný pán, pro laika, i když je odborovým přednostou Státního církevního úřadu, může být někdy těžké odpovědět na všeobecné otázky zbožných sestřiček! - Schůze se konala opět v bývalé kapli Mariane, přemezené na sál! Její stěny jistě nikdy neslyšely takové exhorty! - P. Mára vyzval sestry, aby se všechny zapojily do charity, ujistil je, že mohou pohlížet s naprostou důvěrou vstříc své budoucnosti - a možná, že jim vyložil též své oblíbené téma: že socialismus je nejdokonalejší formou křesťanství, že socialismus a křesťanství mají tolik styčných bodů, oba hlásají lásku k bližnímu atd.

Rozhodně ctihodné sestry v Československu mohou a musejí hledět s celou důvěrou vstříc budoucnosti, i když se i nad jejich hlavami začnou stahovat mračna! Vždyť Dobře vědí, že je i nyní v mnoha nemocnicích skutečnost docela jiná, než jak jim ji líčili ve Státním úřadě církevním! Mohou hledět s důvěrou vstříc budoucnosti, nikoliv že jim to řekl Pater Mára, nýbrž proto něco jiného! Pro to, co nedávno připomíнал Svatý Otec celému světu v homilií při svatořečení ~~svatého~~ biskupa Strambiho:

...ne veden blík - jako nad výškou spravedlosti v Rumunsku a jinde..

, Oče Bože můžu tiče jen vlastenece, nemůžu však být příkaze. Brzy pekelní fi nepřítele. Její záležitost sítit apolitikům: Ja všemu jsem za všechny dary až do skončení světa".

Řím se připravuje na slavné svatořečení blahoslavené Marie Goretti. Zítra bude posvěcen v nové kapli věnované mladičké mučednici svaté čistoty v kostele s Rocha nový oltář k její oslavě. - Dnešní Losservatore Romano uveřejňuje projekt rozšíření původního kostela Panny Marie Matky milosti v Nettuno, kde se chovají ostatky světice po prozatímním oltářem v epištorní lodi. Vedle původního mariánského kostela má být postavena prostorná kaple, v jejímž středu bude umístěn bělostný oltář, kde bude uložena urna s ostatky blahoslavené Marie Goretti, tak aby byla pohodlně viditelná všen návštěvníkům. - Kanonizace blahoslavené Goretti v sobotních večerních hodinách na obrouském náměstí svatého Petra stane se největší lidovou slavností římskou v tomto roce. Obřad svatořečení koná Svatý Otec v sobotu večer v 7 hodin na rozsáhlém schodišti před bazilikou. Vstup na náměstí svatého Petra je volný a nebudou vydávány vstupenky. Hóde dne o 10. hodině dopoledne bude sloužit svatý Otec pontifikální mše svatou k poctě nové světice v basilice, kde ovšem nebude možno umístit všechny poutníky a ctitele nové světice a budou se moci zúčastnit jen ti, kdož dostaly vstupenky. - Jak sobotní slavnost svatořečení tak i pontifikální mše svatého Petra v neděli budou vysílány vatikánským rozhlasem. V sobotu 24. června Vatikánský rozhlas zahájí své vysílání z náměstí svatého Petra v 18.45 hod. na krátkých vlnách 31.10, 25.25 a 19.87 m. - V neděli 25. června začneme vysílat z basiliky svatého Petra v 9.45 hod. na krátkých vlnách 50.26, 31.10, 25.55 a 19.87 m. - V našem obvyklém sobotním vysílání v 9.15 hod. večer se vrátíme k postavě moderní křesťanské hrdinky z řad dělnické třídy a přineseme některé záběry z kanonisační slavnosti. -

V kostele svatého Ignáce, kde je pochován patron mládeže svatý Alois Gonzaga, a v místnostech římské koleje, kde pržil poslední léta a kde též ukončil svůj život jako oběť křesťanské lásky, bylo dnes od časných hodin ráno. Mládež, studenti, seminaristé nejrůznějších národů, poutníci, jichž je římě plno, se střídali u hrobu mladého světce, který po tolik století je katolické mládeži celého světa stálé živým vzorem mravní čistoty, hrdinství, obětavosti, mužného charakteru. Zastavili se tam též návštěvníci z českých zemí a modlili se v rouchně za českou mládež, aby našla cestu k oživujícímu prameni sil - k nejsvětější eucharistii, aby dovedla své kořeny zapustit do živné pudy katolické víry a mariánského kultu - neboť pak všechny bouře, místo až já vyvrátily neb zlomily, učiní ji jen silnější, odolnější a stmelí její kořeny tím nerozlučnější s mateřskou půdu katolické Církve, Církve Cyrilovy, Metodějovy, Václavovy... Při příležitosti svátku svatého Aloise věnoval římský arcibiskup kostelu svatého Ignáce votivní kalich.

Byl uveřejněn katalog Výstavy posvátného umění v misijních zemích, která byla uspořádána s pomocí katolických misionářů a za spo upráce vlády belgické francouzské a vietnamské. Je to poprvé, kdy je možno shlédnout tak úplné panorama posvátného umění v misijních zemích. Výstava ukazuje, jak katolická církev dovede šetřit originalitu a svéráz domácího obyvatelstva a kterak katolické náboženství dovede plodně obohatit domácí umělce, aniž by umenšilo nebo zničovalo jejich svérázné původní hodnoty. Výstava je rozdělena do dvou velikých sekcí: První obsahuje země Východu a Nejzasssího Východu, kde vynikají zvláště oddělení Indie, Číny, Japonska, Indočíny a Filipín. Druhá sekce je věnována Africe, Oceanii, obyvatelstvu severní Kanady a primivní latinské Ameriky. Zvláště bohatá je dokumentováno oddělení věnované Belgickému Kongu. -

Ostatky blahoslavené Marie Goretti budou přeneseny z Nettuna do Říma do kostela sv. Jana a Pavla na Celio, kde se bude konat po kanonisační slavnosti třídenní pobožnost k poctě nové světice. 3. července bude tělo blah. Goretti přeneseno do basiliky Panny Marie Andělské, kde uctí svou patronku delegace dívčí mládeže katolické akce z celé Italie.

1. a 2. červenec oslaví své výročí svého založení vatikánská Palatienská garda. Večerní slavnost se bude konat na nádvoří Belvedere, ráno pak shromáždí se gardisté v basilice svatého Petra na mši svaté, kterou budou sloužit zástupci státního sekretariátu Msgr. Montini.

Veledůstojní pánové, drazí spolubratří,
 prožíváte podobně těžké chvíle jako před rokem, ba mnohem těžší. Tehdy k vám
 mohli promluvit ještě vaši biskupové, tehy vás bylo více, tehdy po vašem boku
 stál desítky a stovky řeholních spolubratří a pomáhalý vám udržovat v srdci
 ohně svaté lásky a obětavosti pro společnou věc Boží, Církve a národa. - Vaši
 biskupové jsou internováni ve svých rezidencích - nechejí jim dovolit ani udělo-
 vat svátost biřmování - vaši řeholní spolubratří jsou tak zvaných centralisač-
 ních klášterech, které jsou koncentračními kláštery, neb v různých vězeních
 spolu se stovkami jiných kněží z řad diecésního klérku. - U opuštěných řeholních
 kostelů a na poutních místech se usadili samozvanci - kteří se nazývají vlaste-
 neckými kněžími - lžikatolická akce po svém výročním sjezdu v Praze na rozkaz
 rudých pánů přes naprostý neúspěch za první rok svého trvání chce se alespoň
 několika držími jedinci vetřít do každé farnosti, aby mohla brzdit veškeru ná-
 boženskou činnost kněze a špehovat jeho jednání - volají vás na okresní a krajské
 porady - žádají od vás podpisy pro různé mírové akce - každoub chvíli dostanete
 návštěvu náboženského referenta s novými dotazy, s novými požadavky, s no-
 vými sliby a hrozbami - přijdou novináři, kteří mají spadeno zvláště na různé
 preláty a žádají inerwiev o aktuálních náboženských otázkách - docela nevinně
 a druhý den, když dostanete do rukou noviny, s hrůzou poznáte, co vše je tam
 vytištěno a podepsáno Vaším jménem.... a k tomu ty všechny starosti pastorační,
 jak je dnes těžko kázat, jak se dnes těžko zpovídá, jak se těžko vyučuje mládež náboženství... A při tom denně slyšíte, že stát chce spolupráci s Církví,
 že stát není proti náboženství, že to je vina biskupů a Vatikánu a protistátních řeholních kněží.... Jste unaveni, jste vyčerpáni, nemáte možnost ujet z toho
 věčného pronásledování a tlaku na příklad do samoty duchovních cvičení - místo
 nich vás zvou do kněžských rekreačních středisk, aby do vás mohli hučet
 ještě intenzivněji, aby si vás mohli zavázat třebas malou vděčností... Cítíme
 s vámi, rozumíme vám! Velebili vám v poslední době polský episkopát, který u-
 činil dohodu mezi Církví a státem a zajistil tak klidnou spolupráci ... Víte
 však, jakmile biskupové jen trochu pozvedli svůj hlas a provědili své svobodné
 mínění, k čemuž má právo každý svobodný občan, hned se ozvala bouře protestu
 a mluví se již o nedodržování dohody se strany Církve, připravuje se možnost
 jejího vypovědění - samozřejmě vinou Vatikánu a vysoké hierarchie... Možná, že
 československý komunistický tisk v těchto dnech mluví podobně jako italský o
 navázání jednání mezi episkopátem maďarským a maďarskou vládou, ale to vám asi
 zatím neprozradí, o čem píše zahraniční tisk, že zároveň začali s bezohledným
 pronásledováním klášterů mužských i ženských v mnohých krajích maďarských...
 Drazí bratří, pro vás je jen jedna cesta - cesta s vašimi biskupy! A kdyby to
 byla cesta, která by měla vyústit v koncentráku, v žaláři a i na popravišti!
 Vy nemůžete jít jinou cestou. Směrnice, které daly o schismatice katolické akci
 platí i dnes v plném rozsahu a "Katoličtí biskupové" pro budoucnost upozorňují,
 že každý pokus o založení dicesních, krajských, okresních nebo farních t.
 zv. katolických akcí" - napsali v pastýřském listu z 15. června min. roku -" je
 církevně zakázáno a duchovní i laici, kteří se zakládání takových akcí osobně
 zúčastní, nebo vstoupí do jejich výborů, či příjmu nějaké funkce, budou tím
 samým vyobcováni z katolické Církve. Také tak zv. Katolické noviny, vydávané
 výborem katolické akce, postrádají samozřejmě schválení biskupů a nelze je
 považovat za katolické. Je tedy jejich četba, přechovávání a rozšiřování církevně
 zakázáno." -

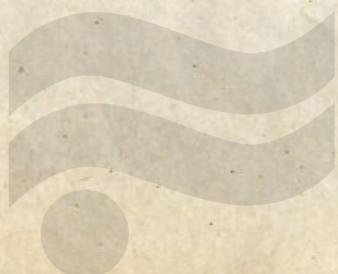
Vy sami dobrě víte, jaké biskupy Vám dal Svatý Otec, vy znáte jejich obětavý život, jejich lásku k národu. Víte, že v zájmu dohody šli tak daleko, že někteří jim dokonce některé ustupky pokládali za slabost, avšak nemohli ustoupit ani o krok, kde se jednalo o věci podstatné, kde se jednalo o nejživotnější zájmy Církve samotné. Dohoda, kterou chtěli, musela by být taková, na jejímž podkladě by mohla Církev rozvinout veškerou svou bohatou činnost a uplatnit celý svůj mravní vliv ve prospěch státu a jeho lidu. Chtějí, aby katolíci mohli uplatnit svobodně svůj světový názor a dle něho zařídit i svůj život, neboť náboženství má ovládat veškeré jednání člověka - Nemohli si však přát - jak napsali v též listě - aby se Církev stala pouhou služkou státu, čili nositelkou jiného světového názoru - bezbožeckého materialistického světového názoru - pod křesťanskou rouškou. Mohli si přát dohodu nikoliv však diktát...

Služku chce udělat z Církve stát, otrokyni, která by sama bourala svůj vlastní dům. Státní úřad pro církevní věci by spíše měl mít název Státní úřad pro likvidaci církve, pro její zničení. - Bez jeho povolení se nemůže tiskonout a rozmnožovat ani pastýřský list, ani oběžník, ani instrukce, ani svatý obrázek ani modlitbička... I modlitba svatého Otce vytrysklá ze srdce milujícího dnešní trpící lidstvo, modlitba za meštový mír - překážela těmto patentovaným partyzánum míru! - Nejsou dovoleny žádné schůzky kněží, žádné rekolekce, exercicie, kněz nemůže k svému biskupovi a při tom vás stále znova a znova zvou na porady a schůze kde je nějaký referent Státního úřadu pro církevní věci - jednou prý se bude jednat o věcech hospodářských, opravách kostelů atd, jindy se má připravovat státní sjezd katolické akce, jinde mírová manifestace, jinde národní počut velehradská... Drazí bratří budete rozhodní a pevní! Víte, jak se těžko dostává z osidel ten, kdo jim podal třebas jen prst! ~~Prý si všichni~~ / Katoličtí kněží půjdou na schůze, kde bude jejich biskup, neb jeho právoplatný zástupce, a kde bude moci jejich biskup svobodně mluvit. Jemu slibovali poslušnost, od Církve mají své svěcení a své duchovní posláni, - Znáte život těch nešťastných Jidášů, kteří se dali koupit... Je to opravdu smutná galerie kněžských trosečníků! Alkohol, nemravnost, slabost charakteru, uražená ctižádost a ještětnost, kolaborantství... A to vše zakrývají lesklým pozlátkem vlasteneckých kněží! - Vaše místo nemůže být vedle těchto nešťastníků, kteří se dočkají brzo odměny od svých chlebodárců a potom se jim snad otevrou oči a najdou starou víru a lásku! - Na Slovensku byl jeden, který již léta a tak obětavě sloužil rudému režimu a chtěl reformovat biskupy a celou církev na Slovensku - známý všeobecný Dr Straka, bývalý Salesián ... dnes přišel do nemilosti a dokonce snad je ve vězení! Znáte příslušníků: Čin čertu dobře, peklem se ti odmění! - Až mouření dokoná své dílo, bude moci jít...

Na Slovensku také zvali, moc naléhavě a uctivě zvali všecko kněžstvo na kněžskou poradu do Rájeckých Teplic při příležitosti výročí založení Katolické akce. Sám povereník Lukačovič poslal všem kněžím dlouhé telegramy, dostali mimo to několik listů, bylo jim slíbeno, že jim budou hradit cestovné, ubytování i stravu, ale nikdo se nehlásil... Na konec přišli tři vlastenečtí kněží! - Musíme číst i zprávy o poradách kněží na Moravě a v Čechách velmi kriticky, často jsou psány velmi všeobecně, čteme jen známá jména kněžských vlastenců a aby jich bylo více přicházejí vypomáhat i vlastenci slovenští! Ze by se v neděli, kdy kněží mají tolik práce, mohlo sejít 92 kněží k vlastenecké besedě, e tomu ~~je~~ / nevěříme!

~~Státní úřad a elita jeho~~, si pozvala na pomoc universitní vědu. 5. číslo Věstníku katolického duchovenstva přináší přednášku profesora Hobzy kterou měl při procesu s deseti řeholníky na Pankráci. Té bychom chtěli dnes věnovat trochu pozornosti v této uvaze- napsané ~~přednášce~~ pro vás: - CO JE VÍC NEŽ ŽAKON. - I. - anůmavlo

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Včera večer byla obvyklá všeobecná audience ve velechrámu svatého Petra. Kolem SVatého Otce shromáždilo se opět na 15.000 -20.000 poutníků z Italie, z Bavor-ska, z Belgie, ze Skotska, ze Švýcarska, ze Spojených států severoamerických ze Španělska, Irska, Finska, z Brazílie a ze Syrie. S mnohými poutními výpravami byli i nejdůstojnější páni biskupové. Svatý Otec byl živě pozdravován po celou cestu až konfesie oltáři konfese. Potom vystoupil na trůn a promluvil k mezinárodnímu shromáždění o velikém daru Milostivého láta italsky, francouzsky, anglicky, německy, španělsky a portugalsky.

Dnešní L Osservatore Romano přináší článek o vyhnání řeholníků z jejich klášterů v Československu a končí jej takto: "Podali tolik příkladů věrnosti a hrdenství, že můžeme učinit závěr, že řeholníci v Československu měrně zvítězili ve svém zápase." *Národní memorandum*

Takže dnes v Litvě i Litvě
Mezi 14 a 19 červnem shromažďují se svobodní Litevci v Rímě v Koleji svatého Kazimíra, aby vzpomněli devátého výročí masové deportace jejich soukmenovců. V těchto dnech bylo deportováno z Litvy 40 tisíc osob, tolikéž z Letonska a 60 tisíc z Estonska. Při mši svaté ve spojení s ostatními litevskými vystěhovalci v Americe a v Anglii prosili za své pronásle ované bratry a za svou těžce zkoušenou vlast. Po pobožnosti se sešli v saloně koleje, kde byla uspořádána vzpomínková akademie. *Acta Apostolicae Sedis* uverejňují v posledním svazku list, kterým svatý Otec potvrzuje svatého Kazimíra jako zvláštního patrona veškeré litevské mládeže. —

O Vatikánské krypty pod basikou svatého Petra během posledních let, kdy se tam konaly rozsáhlé archeologické výzkumy, byly upraveny tak, že jedna část, která má být otevřena veřejnosti již o letošním svátku svatého Petra a Pavla, bude tvořit spodní baziliku. Je tam sedm nových oltářů, z nichž jeden posvětil sám Svatý Otec. Bude to místo, které bude svým posvátným tichem huboce působit na poutníky. Archeologická část starých vatikánských krypt není ještě upravena a bude otevřena později.

Dnešní L Osservatore přináší doslovny překlad pastýřského listu francouzských kardinálů a arcibiskupů o míru, Zdůrazňují tam zvláště, že podobná výzva je vlastně urážkou opravdového křestana, neboť již před dvěma léty pravil Svatý Otec Pius XII. "Kdokoliv má smysl lidskosti - nemusí být tedy ani křestan - musí odsoudit všechny moderní zbraně, které hubí bez rozdílu bojující vojsko a civilní obyvatelstvo a které slepě šíří smrti stále ve větším rozsahu, uměrně k růstu vědeckých znalostí člověka." - Přineseme vám delší úryvky z celého listu - najdete ve slovech episkopátu francouzského Johlas svých vlastních biskupů, právě tak jako biskupů sesterské Polsky.

Upozorňujeme, že Vatikánský rozhlas zařadil do svých pravidelných pořadů latinské vysílání pro klerus. Přináší doslovny latinské texty dokumentů svatého Otce a římských kongregací, po případě i jejich krátké odborné komentáře jak bývají uveřejňány v oficiálním listě Svatého Stolee - Acta Apostolicae Sedis - nebo v Monitore Ecclesiastieus

*Konaní a u. René Grotti se nějakým tím paralel j. zprávly
zajíček*

ústav pro studium
totalitních režimů

Mnozí z vás jistě byli před chvílí u přijímačů a poslouchali s napjetím a pohnutím průběh slavnostní kanonisace blahoslavené Marie Goretti. -Bylo to však tak krásné, tak povzbuzující, že dnešní večer se vrátíme ještě jednou na náměst svatého Petra před ozářenou kupoli a průčelí basiliky na němž je obrovský obraz nové světice- mučednice a prožijeme ještě jednou ty povznášejiiví chvíle.- Dnešní slavnost snad byla největší lidovou náboženskou slavností milostivého roku

Kanonisační formulé z registrovaného žebříku
kem prítomných davů.
Přál bych vám, abyste mohli být zde, abyste mohli s námi prožívat tyto ne-
zapomenutelné chvíle, kdy s papežem všichni zpívali chval zpěv díků za tuto
mladičkou světicí, za její čistotu, za její hrdinství, za její lásku ke Kristu... Svatý Otec po modlitbě k nové světicí měl italskou homilií k celému
obrovskému davu, jeho hlas roznášely ampliony do všech koutů rozlehlého ná-
městí, do přilehlých ulic, do celého světa.... Ukázal v promluvě velikost
této mladičké mučednici, která uchvátila srdce všech, nejen v Itálii, nýbrž
v celém světě, kde ji staví oltáře a kaple... Nebylo ji ani 12 let, ne uměla
ani číst ani psát, ale matka ji dala dobrou náboženskou výchovu, naučila ji
se modlit, naučila ji znát, co je hřích a co je Bůh, naučila ji milovat Ma-
rii a svátostného Krista... Její příklad má mnoho, mnoho říci, právě vám, dra-
zí přátele! To je hřich, to Bůh nechce, ty pujdeš do pekla, Alexandre! Ra-
ději umřít i tou nejhroznější smrtí než hřešit... Drazí přátele i vy stojíte
ted tak často před podobným rozhodnutím... Zradit Boha, zradit Církev, zapřít
Krista... Svatá Maria Goretti, dvanáctileté dítě, je vzorem pro vás, nejen pro
lásky nýbrž i pro kněze... Je to hřich, jít cestou, na níž vás chtějí strhnout
proti biskupům a proti svatému Otci... To je hřich, to je cesta k věčné záhubě
Prosil jsem a prosili mnozí jiní za vás novou světicí, a yste dovedli vytr-
vat zvítězit jako zvítězila ona... raději tisícérát umřít, raději snést největ-
ší pronásledování a potupu než hřich... V Marii, v Eucharistii najdeme sílu jako
ona a zůstaneme věrní Církvi a Svatému Otci... TU ES PETRUS na konec...

Drazí přátelé, ~~je/klasu/ffancouz/~~ tento pastýřský list francouzského episkopátu je věrným ohlasem mýnění i vašich nejdůstojnějších pánů biskupů, ohlasem episkopátu sesterské Polsky a všech ostatních zemí: Vy se budete za mír modlit tak, jak tolikrát a tak důrazně o to prosil Svatý Otec, vy budete žít čistým a důsledně křesťanským životem, aby vaše modlitby byly tím jistěji vyslyšeny, vy se nezúčastníte žádných mírových manifestací, které organisiuje lžíkatalická akce na Děvíně a na Velehradě při příležitosti svátku svatých našich apoštola Cyrila a Metoděje. Ta manifestace, která se připravuje s takým širokým založenou propagandou, k níž jsou zváni a nazvani nejen věřící nýbrž i katoličtí kněží není akcí křesťanského míru, není akcí náboženskou, nýbrž podnikem sektářským, podnikem politickým, podnikem, při němž pod záminkou posvátné cyrilometodějské tradice má být zneužito jmen našich slovanských věrozvěstů kteří celým svým životním dílem připoutali celý národ nerozlučně k římské jednotě, k jednotě ~~nejednému~~ pravému základu, který položil Kristus, a kterým je Petr a jeho nástupci - Proto odmítnete! Nepojedete na Velehrad na tuto schismatickou nekatolickou manifestaci, kde se bude štvát proti vašim ctihodným a hrdinným biskupům, kde se bude bouřit ~~příteli~~ ve jménu míru proti muži, který v posledních létech vykonal pro mír a pro zmírnění hrozných následků války nejvíce ze všech lidí - proti papeži míru svatému Otci Piu XII.

Budete pevní a jednotní! Stůjte jako nerozborná hradba! Neopustíte ~~svých~~ jmén k žádné akci, kterou výslovně neschválí vaši biskupové! Od vaší vytrvalosti od vaší svorné pevnosti z veliké části závisí další vývoj církevněnáboženské situace v Československu - ukažte, že jste poslušní, věrní, velici synové velikých biskupů, které našemu národu dala v těchto těžkých hodinách Boží Prozřetelnost. - Dívá se na vás celý katolický svět, vaše jednání bude posilou bratří, kteří trpí podobně jako vy a vaši kněží! Bůh vás neopustí!

X

Těžká hodina zkoušky dolehla na vaše bratry v Maďarsku. Jak jsme vám oznámili, zároveň se zprávami, které přinesl komunistický tisk o vyjednávání maďarského episkopátu s vládou o spolupráci - byly potvrzeny zprávy o nesmírně krutém pronásledování řeholníků v Maďarsku. Toto pronásledování nepřekvapilo po utocích, které nedávno vyslovil ministr Revai a nedovedlo jej zastavit ani prohlášení biskupů ve prospěch řeholí, jehož obsah jsem vám oznámili před několika dny. - V noci z 9. na 10. červen podobně jako v Československu v dubnu byli deportováni řeholníci ze svých konventů do centralisačních klášterů. Jedná se o Františkány, Paulány, Minority, Servity, Cisterciáky, Milosrdné bratry, Jesuity, Piaristy a Lazaristy. Jedná se celkem o 322 řeholníků, mezi nimiž je jak jesuitů tak františkánů je více než sto. - V téže noci bylo vyhnáno ze svých klášterů a deportováno do různých středisk na 600 řeholníků sester. Kláštery byly přepadeny náhle policií na obranu státu. Policie vypáčila dvéře, jinde vnikla do klášterů okny - ve většině případu neměli však tak těžkou práci, poněvadž bratr vrátný jim pokojně otevřel vchod do kláštera. Řeholníkům byla dána půlhodinka, aby se oblekli a vzali si nejnuttnejší věci. Někde jim nebylo dopřáno ani tolik času. Někde policie jednala slušně, v mnohých případech však jedanali s řeholníky jako se zločinci, a tropili si cynicky žerty ze starých a nemocných. - Řeholníci si nesměli vzít ložní prádlo ani přikrývky, v některých případech byli podrobeni přísné osobní prohlídce, při níž jim odebrali osobní dokumenty a dokonce i svaté obrázky. - Auta ve kterých je převáželi, byla neprodysně přikryta plachtou, mnohdy ve vozech nebylo vůbec žádných sedadel, takže museli stát - natlačeni - po 5-8 hodin. Po celou dobu převozu bylo nařízeno nejpřísnější mlčení. Nesměli si s sebou vzít žádné jídlo a na místě určení nenašli ani jídlo ani kousek skromného lúžka. Museli spát na holé zemi a jejich způsob ubytování je nelidský. - V místech, kde byli soustředěni, byli hned po jejich příjezdu uspořádány tábory lidu, na nichž se snažili řečníci ospravedlnit své násilnické jenání. Čtli jste podobná tvrzení v novinách, když v Československu probíhala kampaň proti řeholím. Všechny totalistické režimy se podobají, mají pro všechno jednotný návod, jednotný recept, jednotný plán! V jednom klášteře objevili mrťvolu, jinde našli vysílačku, v cele řeholníků ženě byl ženský oblek, na stěnách neslušné obrazy, ve skryších srovnaty peněz, jinde zase spousty protistátních letáků, špiónažní záznamy atd. v Československu potrebovali komunisté k ospravedlnění podobného počinání

Francouzský episkopát vydal po poradě Stálé komise francouzských kardinálů a arcibiskupů tento pastýřský list o míru.-

Draží bratří, na podzim minulého roku francouzští kardinálové a arcibiskupové důklivě vybízeli katolíky své země aby mezi svými spoluobčany účinně pracovali pro mír mezi národy. Od té doby - bohužel - studená válka neustala udržovat srdce lidí ve stálé uzkosti, kteří vědí jaké hrozné spouště by způsobil nový světový konflikt. Ničivé prostředky, které současná věda dává k dispozici válčícím stranám : atomové zbraně, raketové, radioaktivní plyny, biologické jedy - jsou pro všechny národy příšernou hrozbou.

Je pochopitelné, že v tomto tíživém ovzduší jaž k zalknutí, Štokholmská výzva proti užívání atomových zbraní, svedla mnoho ušlechtilých duší. Táží se dnes vás, vašich kněží, vašich biskupů a se vší naléhavostí, zda odsuzujeme užívání této atomové zbraně. ~~Tato výzva~~ Tento dotaz adresovaný Kristovým učedníkům právem ~~nás~~ pohoršuje a naplnuje nemolí. Kdokoliv má opravdový smysl lidskosti - jak to pravil Svatý Otec Pius XII již před dvěma roky - nemůže než odsoudit užívání všech moderních zbraní, které hubí bez rozdílu i bojující vojska i civilní obyvatelstvo a které šíří slepě smrt - uměrně k vzrůstu vědeckých znalostí člověka - na rozlohách den ode dne stále rozsáhlějších.

Co se nás týká, my je odsuzujeme ze všech sil, jako jsme neváhali za poslední války odsoudit hromadná bombardování, při nichž, ~~byly~~ byly ~~nedodány~~ vojenští objekty, zároveň však zasahování starci, ženy a děti. Je ~~naše~~ přesvědčení, že lidstvo zneuctívá svou rozumovou schopnost, kterou mu Bůh dal, jestliže zneužívá vědy ke zlému, která by mohla přinést tolikužitku pro dobrého proti zapřísaháme státníky, kteří nesou v této hodině nesmírnou zodpovědnost, aby ~~zdejší~~ se nedali přemoci hrozným pokušením užít těchto ničivých prostředků, naopak aby učinili všechno aby se společně dohodli o absolutním zákazu jejich užívání.

Avšak křesťan při vší hrůze, kterou má před všemi spoustami a bědami, které plodi válka, i když je spravedlivá, musí se povznést ještě výš. On chce aby mezi národy se uskutečnil opravdový duch míru. Chápe, že pro každý národ v rozhodných ~~čase~~ hodinách jeho dějin může nastat okamžik, kdy je třeba ~~učinit~~ ~~některé~~ oběť vlastních zájmů, prestiže i samostatnosti. On ví, že duch pomsty je vždy hoden zavržení, ať se je ná o jednotlivce nebo celé národy, a je to špatný čin chtít z menávání proti sousednímu státu vytvářet pohnutku pro ctnost tak vynesenou a vysokou jak je lásky k vlasti.

Tážete-li se nás tedy, co třeba konat, abyste účinně podpořili mír? doporučujeme vám s obzvláštním důrazem tři věci:

1.-Čtete a meditujte nauku Pia XIII o míru, kterou od svého vstupu na stolec svatého Petra nikdy neustal podávat a jasně formulovat - zvláště ve svých velikých vánočních poselstvích. ~~V tam~~ ~~nenajdete pouze~~ velmi přesvědčivé výzvy ke svornosti a bratrské lásce mezi národy, nýbrž ~~v tam~~ ~~najdete~~ s naprostou jasností vymezeny psychologické, sociální, hospodářské, právní ~~a~~ politické podmínky mezinárodního rádu.

2.-Myslete na to, že odpovědnost křesťanů se ~~nezastavit~~ na hranicích jeho vlastní země, nýbrž že si musí ~~své~~ vytvářet mentalitu nadnárodní. Rekněte si, že nemáte práva, ~~že~~ nezajímat se o úsilí těch, kdož chtějí dát Evropě přes tolik odvěkých i současných protichůdných zájmů, jednotu dostatečně silnou, aby mohla ~~své~~ zaručit její svobodu, bezpečnost a blahožit. ~~Nemáte~~ ~~si~~ ~~na~~ ~~tem~~ úkol, jistě těžký, avšak zároveň naprostě nutné, ~~skoro~~ ~~posměšky~~ a skepsi. Budte spíše lidmi dobré vůle, kteří věří ve Sjednocenou Evropu, poněvadž ji chtějí vybudovat!

3.-Nezapomeňte ani okamžik že jste dětmi všemohoucího Boha, bez jehož pomoci, podle slova Žalmistova, nadarmo pracují lidé při stavbě svého domu! Moudlete se a činite pokání! Očistěte svá srdce! Odpusťte svým nepřátelům! Budujte tu sociální spravedlnost, bez níž nemůže být pokoj mezi občany též země! Uskutečňte/Praktikujte / všechny ctnosti, které zajišťují vyslyšení u Boha! Je snad krásnější a důležitější program pro tento milostivý rok? Budete přesvědčeni, že každý z nás ~~okud~~ se bude snažit uskutečňovat tento program, ~~okud~~ bude opravdovým strůjcem míru mezi lidmi.

Tento pastýřský list byl vydán 15. června t.r., je podepsán čtyřmi francouzskými kardinály a 6 arcibiskupy, členy stálé komise francouzského episkopátu. Dnešní 1 Osservatore Romano /23.6.50/ přináší jeho úplný překlad.

proces s deseti řeholníky a s výkladem pana profesora Hobzy o platnosti kanonického práva - v Maďarsku jím stačili ~~X/2~~ tábory lidu, na nichž vykřikovali své lži do světa. - ~~RP~~ podle zpráv obyčejně dobře zaručených, které přinesl CIP, komunistická strana rozeslala po celé zemi texty telegramů, které mají být poslány do Budapešti a tak působit dojmem, že celá země spontánně žádá aby vláda začala rozhodně jednat proti reakcionářským biskupům. Podobně v závodech a továrnách se sbírají podpisy pro společné žádosti dělnického lidu v nichž protestují proti zločinnému jednání biskupů a žádají, aby dalšímu protilidovému ~~je~~ řádění episkopátu byl rázně učiněn konec.

V Československu se dělá všechno podle starých demokratických tradičí - promyšleněji: Nejdříve se jednomyslně odhlasuje zákon, podle něhož se vyhlásí za trestné i skutky, které ústava prohlašuje za dovolené všem občanům, a potom se jedná podle zákona! - ~~Ale i v Československu - jakojí může se naplnit ne~~

~~konec~~ ~~čas~~: ~~Právo žít!~~! Praha Táhni žít! -

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Draží přátelé,

sříbrné pozouny, které jste právě slyšeli, oznamovaly všemu shromážděnému lidu který plnil rozsáhlé prostory největšího chrámu křesťanstva nejvelebnější okamžik dnešní slavnosti.- proměnování a pozdvihování při papežské mši svaté, která se děla v celé nádhře. Svatý Otec sloužil nad hrobem svatého Petra u oltáře konfese první mše svatou k poctě mlsdičké mučednice čistoty svaté Marie Goretti kterou včera ve večerních hodinách prohlásil slavnostně za svatou. Jak včera ta i dnes byla slavností přítomna ~~ještě~~ stařičká maminka nové světice, její dva bratří a dvě sestry . Bylo to tiché přání maminky Assunty , které včera vyslovila řeholní sestře, která ji ošetruje:Modlete se sestřičko, aby mi Pán Bůh doprál zdraví, abych mohla být na první mše svaté, kterou papež bude sloužit k poctě mého dítěte." -A Pán Bůh ji to přání splnil! Byla v basilice v Aule zvané delle Benedizioni a odtamtud pohodlně mohla sledovat celý nádherný obřad! A včera se jí splnilo ještě jedno přání, za něž se tolik modlila a které se jí nikdy nesplnilo. Dostávala tolik dopisů, v níž jí lidé psali, že se jim ve snu zjevila její Marietta, že jim vyprosila tu a onu milost. Jí se nikdy neukázala, ačkoliv by jí to udělalo tak velikou radost, kdyby mohla vidět, že její dítě, které tolik vytrpělo a které ji mělo tolik rádo za svého krátkého a těžkého života je opravdu v nebi, šťastno u Pána Boha! Včera dělal o tom doštalo ujištění mnohem většího a jistějšího než by jí mohl dát sen nebo nějaké zjevení - sám Kristův viditelný zástupce promluvil a neomylně prohlásil, že její dítě je v nebi, že je svatou mučednicí, a celá Církev se k ní modlí a po všecky věky bude modlit a slavit její svátek v den jejího zrození pro nebe, 6. července...Byli přítomni i římskí zázračně uzdravení na její přímluvu...11 kardinálů, na sto arcibiskupů a biskupů a v prostorách basiliky na 50.000 věřících...A když by jich bylo ještě přišlo rádo, ale nebylo místa...Včera na obrovském svatopetrském náměstí bylo jistě na 300.000 lidí, možná i mnohem více. Včerejší kanonisace byla v určitém smyslu kanonizací lidovou...Byl tam sice zastoupen diplomatický sbor, byl tam sám president republiky italské s chotí, členové vlády, starosta římský, ale byl tam především lid, lid ze širokého římského okolí, lid z římských periferií z jehož středu vyšla svatá Maria Goretti, jak to chtěli též připomenout stanovy, kterou nesli v případu:Na jedné straně ji namalovali jak se vznáší do nebe a hází zemi na pozdrav bílý květ - který vykoupila svou mučednickou smrtí příklad své hrđinské čistoty - ale na druhé straně byla uprostřed svých v chudé světnici, u chudičkého stolu, kde žila svůj těžký život v práci a v modlitbě Byla to lidová kanonisace, poněvadž lid odpovídal papeži, lid se s ním modlil a spolu zpíval Vzývání Duha svatého a s ním děkoval při společném Te Deum.. A nejdojemněji se projevila tato jednota všeho lidu se Svatým Otcem při promluvě...Kdy na papežovu výzvu ~~celého světa~~ prozvěsti svůj Smír...

~~Nášmu Bohu v útěch a přání jeho věci - sněžku vynaložit výraz...~~
 Tožek kardinál se snaží dle svého... Ale mluví ten, kdo je tu zpravidla...
 pánem světa... Když se kardinál - je i Vášněc, jehož jméno je i Vášněc vlastní... Ale ty jsi ještě neznala jeho, v jeho křtu
 přináší dudu - dudu je význam vlastnosti v možnostech a v vlastnostech
 vlastnosti dudu je vlastnostem dudu... Počkáš po svém
 a když se kardinál - myslí nám...

Kardinál dudu byl legendární poselí vratislavského arcibiskupa
 na římskouho papeže... Kardinál - když je římský papež je mu
 mohy - jeho kardinál dudu je kardinál dudu... Kardinál
 kardinál dudu a kardinál dudu je kardinál dudu... a kardinál
 a kardinál dudu kardinál dudu (1646-49) a kardinál
 a kardinál dudu - kardinál dudu je kardinál dudu...
 a kardinál dudu kardinál dudu... a kardinál dudu kardinál dudu...

CO JE VÍC NEŽ ZÁKON.

Už před rokem jsme mluvili na toto thema. Co násprímělo vrátit se znovu k tomuto námětu? Je to posudek o kanonickém právu, který podal v dubnu profesor Hobza při soudu s deseti řeholníky. Věstník katolického duchovenstva ovšem velmi pohotově ten Hobzův názor otiskl.

Jsme si ovšem dobře vědomi, že disputovat o těch věcech s Hobzou je stejně zbytečné, jako mluvit se slepým o barvách: neví, co je podstata věci, o kterou jde. Tahle přednáška je zaměřena spíše do řad katolické inteligence k ujasnění pojmu; snad poslouží i těm z druhého břehu, u nichž komunistická propaganda ještě neubila všechn smysl pro logické myšlení.

Než začneme vlastní rozbor, upozorňujeme ještě na jednu příznačnou věc. Hobzův elaborát není posudek střízlivého vědce; výběr slov a obratů prozrazuje spíše komunistického propagandistu, který papouškuje nabubřelé věty, jak je čítá v Rudém pravu. Stačí uvésti titu ukázku: "Kanonická poslušnost... dnes koná... výborné služby mezinárodní špionáži a umožňuje mezinárodní akce zločinecké."

A teď tedy k Hobzovu posudku. Hlavní jeho zásady bychom mohli shrnout takto: Jediný zdroj práva na území je stát. Žádný cizí funkcionář nesmí a nemůže uplatňovat právo vzniklé mimo vůli lidu. Právní život ve státě není rozdělen na sféru státní a sféru kanonickou, nýbrž jednotně a výhradně upraven právem státním. Proto biskupové, kněží a věřící nejsou podřoveni jurisdikci papežově, nýbrž toliko jurisdikci státních úřadů a soudů. Vatikán je cizí mocnost, a proto vůči němu nemůže být žádné kanonické podřízenosti ani poslušnosti se strany československých biskupů a ostatních církevních funkcionářů. - Čili řečeno vlastními Hobzovými slovy: "Církevní funkcionář československý, který dává přednost kanonické poslušnosti naproti kterémukoli cizinci v rozporu se státními zákony, stává se zrádcem."

To je tedy posudek, který vytvořil universitní profesor Hobza. Podíváme se na ty názory nejdříve pod zorným úhlem víry, a pak ji se stane výska odpůrců, t.j. nynějších držitelů moci v Československu.

Pod zorným úhlem víry víme, že člověk je stvořen Bohem, a proto Bůh je jeho svrchovaný pán a zákonodárce. Když se Boží Syn vtělil a založil na

nej

zemí svou Církev, není už pro nás jiné cesty k Bohu prostřednictvím této Kristovy Církve. V evangeliích se dočítáme, že Kristus dal Církvi a jejím představitelům moc a jurisdikci nad všemi členy. Vzpomeňte si jen na slova Krista Pána: "Kdo neuposlechne Církve, toho pokládej za pohana a celníka." A svatému Petrovi dává Spasitel svrchovanou moc slovy: "Co svážeš na zemi, budesvázáno i na nebi." A když později židovská velerada zakazuje svatému Petrovi a Janovi hlásat Krista, odpovídá jim první papež neohroženě takto: "Suďte sami, je-li spravedlivé před Bohem, abychom poslouchali více vás než Boha."

A v této poslední větě Skutků apoštolů máme jádro celého sporu mezi mocí světskou a duchovní. Církev Božím jménem učí, že všichni lidé jsou ve svědomí zavázáni poslouchat i zákonů státních, ale jen potud, pokud nejsou v rozporu se zákony Božími a církevními. Když stát vydá zákony, které se příčí zák onům Božím nebo církevním, křesťané nejen že poslechnout nemusejí, ale ani nesmějí, protože takové zákony nemají výběc žádnou závaznou moc. Uvedem si příklad. Zákon stanovil, že státní úřad pro církevní věci může zasahovat do života Církve, jmenovat činovníky církevní správy a podobně. Protože však podle ustanovení Zakladatele Církve všechna duchovní moc a jurisdikce vychází z hlavy Církve, papeže, přes biskupy a kněze, je shora uvedený zásah laické moci naprosto nepřípustný. Přijmout proto z laických rukou církevní úřad je neplatné, a takový státní farář nebo státní administrátor diecése jedná proti právu Božímu, a tedy hříšně. Proto také když křesťan bojuje proti nespravedlivým zákonům, je pravý vlastenec, a ne velezrádce. Konečně, to lidé v republice příliš dobře vědí, a ideoví a ideální bojovníci proti cizáckému komunismu jsou zahrnováni láskou a uznáním. Tak na příklad s obdivem, soustrastí, ale i se spravedlivým hněvem byla přijata zpráva o tom, že v komunistickém vězení už podlehl první z těch deseti řeholníků, odsouzených ve Svatém týdnu pod znaleckým posudkem profesora Hobzy, redemptorista P.Blesík.

Pro nás pro katolíky je věc jasná. Uvedené důkazy stačí, abychom poznali charnost vývodů profesora Hobzy. V příští přednášce se však na tu věc podíváme se stanoviska odpůrců.

Dnes-e-půl-dvanácté Drazí přátelé, nejdříve vám dnes sdělíme některé zprávy zdaleka i zblízka a potom si můžete poslechnout krátkou úvahu Co je víc než zákon o otázce, která se netýká pouze kněží nýbrž vás všech, které chtějí vše-mi prostředky svést na cestu bludu a rozkolu, na cestu zradu a hanby!- Začneme dnes Římem, který je stále jako očarován zjevem svaté Marie Goretti. Její tělesné ostatky - vystavené v kostele svatých mučedníků Jana a Pavla - jsou cílem mnohých poutníků: mladých i starých.-Dnes dopoledne o půl dvanácté přijal Svatý Otec v soukromém slyšení ve své soukromé knihovně maminku svaté mučednice , paní Assuntu Goretti.Přeněvadž paní Goretti nemůže chodit - má nemocnou jednu nohu a 84 křížků na svých bedrech -přivzli ji na jejím vozíčku Svatý Otec čekal u vchodu knihovny a uvedl ji do své pracovny jako nějakou královnu. Zustali spolu v rozhovoru celých dvacet minut a dobrá mama Assunta, která tolik trpěla a při tom dovedla tak vzorně vychovat své děti, mohla vyprávět Svatému Otci o své dcerce, o její hrdinné oběti, o její velké milosti, kterou dovedla odpustit i svému vrahovi. Svatý Otec jí na konec rozmluvy dal na památku krásný, jemně provedený a ve stříbře zarámovaný obraz Panny Marie Ustavičné Pomoci. Potom Svatý Otec spolu s paní Goretti přešel do přilehlého sálu, kde čekali dva bratří svaté mučednice: Angelo, který přijel z Ameriky, kde v New Jersey má barvírnu a sedm dětí, a Mariano s ženou a čtyřmi dětmi, a dále sestry řeholní sestry z kongregace Františkánek Misionářek Panny Marie od svatého Alfonse a srsilie se svým manželem a třemi dětmi. Mezi dětmi Bratra Mariana byla také jedna sestřička Maria Aurea z kongregace Oblátek Ježíše a Marie. Dále byli přítomni arcikněz z rodné obce světice, kde nyní matka bydlí starosta a lékař, který ošetruje paní Goretti. Svatý Otec promluvil se jejími, znova připomněl velikost a krásu mladičké světice a význam tohoto svatořečení, jaké neznají celé dějiny Církve, vyjádřil radost nad křesťanským životem příbuzných svaté Marie Goretti a dal se se všemi vyfotografovat.-Na konec je propustil s otcovským požehnáním. -Zítra ve večerním obvyklém vysílání si budete moci poslechnout překlad promluvy Svatého Otce na svatopetrském náměstí po kanonisačním aktu spolu s několika registrovanými záběry.-

Z Maďarska došly další zaručené zprávy o pokračování pronásledování řeholníků. Téměř všichni jesuité - jak z veliké residence v Budapešti, tak z koleje v Kaloci a z jiných domů byli deportováni na dosud neznámé místo. K dřívějším rádům, o nichž jsme podali zprávu již v pátek, přibyli Školští Bratří a Benediktini. Týž osud postihl i další domy ženských kongregací -Sestry svaté Vojtěchy v Soproni, Dominikánky na čtyřech místech.-V biskupském paláci ve Veszprému byli již dříve deportováni některí řeholníci a v posledních dnech bylo uvězněno 150 řeholníků sestier. - Memorandum, které bylo podepsáno více než 40 generálními, provinciálními neb místními představenými různých mužských a ženských řeholí v Maďarsku , a bylo podáno presidentu maďarské republiky a členům vlády 15. dubna nemělo žádného výsledku. 10.000 duší, které se zasvětily službě Boží a službě svých bratří ve školách, v nemocnicích v duchovní správě a které si získaly tolik upřímných sympatií a lásky řeholníků maďarského lidu bez rozdílu stran, nenašly milost v očích tyranského režimu.- Ačkoliv v posledních měsících nespravedlivé zákony a nespráve livé procesy na mnohých místech ztížily, někde i znemožnily náboženskou činnost mnohých, byly ochotni pracovat i za těžších poměrů pro lid , z kterého vyšli - avšak režim pro ně neměl ani ohledu, který žádá již jen pouhý cit lidskosti a nejzákladnější úcta k lidské osobnosti a lidské svobodě. -

Ne lépe se daří katolickým řeholníkům v Československu. V závodech a továrnách má být nejvíce organizována podpisová akce, kterou se schvaluje likvidace mužských řeholí. Důvodem je výjádřil sám vedoucí ministr Státního úřadu pro církevní záležitosti t. j. pro likvidaci církve , je tentokrát pravda pravdivý a je největší slávou katolických řeholníků: Kláštery musely být zlikvidovány, protože jsou s Vatikánem! Kdo je s Vatikánem, je nepřítelem státu S Vatikánem jsou však nutně všichni nejdůstojnější páni biskupové, všichni jim věrní kněží, všichni dobrí a věrní katolíci! Neboť nikdo není tak hloupý, aby i jen okamžik mohl věřit rozlišování ministra Pojhara a všech ostatních přisluhovatelů marxistického bezbožectví - mezi Vatikánem a mezi Svatým Otcem zástupcem Kristovým a hlavou církve katolické Je jen jeden Papež, je jen jeden Petr, kterému dal Kristus moc svazovat a rozvazovat, kterému svěřil klíče

svého království, jako je jen jedna Církev, kterou Kristus založil pro všechny lidí a pro všechny národy! - Z toho můžete jasně vidět, že všechno mluvení vedoucích schismatické katolické akce o práci pro náboženství, o lásce k Církvi je jedinou lží, jak to bylo od počátku založení této akce! Jejím jediným účelem je rozlepat katolický tábor, pod záminkou spolupráce Církve se státem a klidného vývoje náboženského života - zničit Církev, zotročit církve, udělat z ní dočasnou pomocnou organizační komunistické strany pro sestárlé katolíky. Až vymřou ti, pro mládež nebude potřebovat ani kostely ani pouti ani modlení! Nedovedeme pochopit, jak hluboko mohli klesnout někteří lidé, které jsme osobně znali po tolik let, a kteří se tolik let i ve veřejném životě hlásili ke katolické církvi a mohli dát své jméno a své služby katům své vlastní Matky, která jim ve křtu dala účast na Božím životě! A co říci o kněžích! kteří mluví o exkomunikačním dekrétu svatého oficia jako o kusu papíru! Pro něž přikázání církevní znamenají méně než nespravedlivé a rouhavé zákony diktované bezbožec-kým režimem! Bratři vzpamatujte se! Všichni budeme stát před soudnou stolici

16 všemohoucího Krista! Jemu musíme vyfádat počet ze všech svých skutků aslov!

Boj proti řeholníkům je jenom první fázi boje proti církvi. Dnešní režim se již nezastaví, nemůže se zastavit! V první polovici června zesílila kampaň komunistů proti nejdůstojnějšímu panu biskupu českobudějovickému. Dru Josefu Hlouchovi! - CTK ve své úřední zprávě o uvedení v úřad nového generálního vikáře exkomunikovaného kněze Josefa Buchtu uvedla jako důvod, že českobudějovický biskup nechtěl to místo obsadit a že vláda podle zákona byla nucena pro udržení rádného chodu duchovní správy jmenovat sama generálního vikáře. - Ačkoliv biskup podle církevních zákonů si může a nemusí jmenovat generálního vikáře a může mu dát tolik moci, kolik uzná za dobré, poněvadž generální vikář je jeho zástupcem, člověkem jeho důvěry - a tedy vláda nikdy neměla práva do této záležitosti zasahovat. Avšak nejdůst. pan biskup, aby předešel možným obtížím aby ukázal znovu svou nejlepší vůli k spolupráci navrhl hned po smrti Msgre Caise několik kandidátů pro úřad generálního vikáře a podal je vládě ke schválení. Ale vláda na to vůbec nedbalala a svévolně dosadila proti vůli biskupa a proti vůli všeho kněžstva českobudějovické diecése exkomunikovaného kněze Josefa Buchtu. - Ani biskup ani kněží tohoto státního vikáře nepřijali, nikdo z klérku jej nepřivítal. Buchta však svolává kněze a chce si získat jejich náklonnost a poslušnost tím, že každému kdo se nedostaví, slibuje půlroční vězení. Všichni kněží a lid však stojí za svým milovaným biskupem, jehož otcovské srdce jehož apoštoškou horlivost v tak krátké době mohli všichni poznat! - Státní úřady se chtějí biskupovi pomstít tím, že z rezidence biskupské odstranili a vystěhovali celý jeho personál. Pan biskup je uplně isolován. Nemá možnost pohybu volného ani v biskupské rezidenci. Je hlídán policií v jeho místnosti. Teprve na opětovanou žádost, když potřeboval lékařského ošetření, dovolili mu navštívit lékaře za zostřeného policejního dozoru.

Ctěží nejdříve oddělit kněze a lid od biskupů, nepodařilo se jim to! Jen několik padavek spadlo při zadutí vichřice! - Chtějí rozmádat kněžstvo - kněžstvo vla tenecké a pokrokové a kněžstvo vatikánské, reakční, nepřátelské státu. Za Nerona a Diokleciána byli křestané pronásledováni, předhazováni šelmám, stínaní a páleni - jako nepřátelé římského pohanského státu! Zítra římská diecéze slaví památku svých prvnímučedníků! Při jejich svaté krvi při památce svatých českých patronů vytrvejte! Nedejte se oklamat! Co vám pomůže získat nějakou dočasnou zdánlivou výhodu - a ztratit duši, ztratit věžnost! Stůjte při svých věrných kněžích! Nevstupujte do katolické akce, nezúčastňujte se žádných podniků, které pořádá, Velehrad není již starým Velehradem! Dostal se do rukou schismatiků! Chtějí zneužít svaté památky svatých apoštolů k rozkolu, ke zradě! Vaše katolické svědomí, vaše katolická hrドost, vaše lásku k Církvi a k národu vám velí - raději věř obětovat místo, kariéru i život, kdyby bylo třeba, než zradit svatou katolickou Církev, než opustit své biskupy a jejich věrné kněze, než se odloučit od Svatého Otce a jetnat proti jeho příkazům a přáním! -

A nyní si poslechněte úvahu Co je víc než zákon, kterou věnujeme přednášce profesora Hobzy, která měla ospravedlnit kříklavý proces pankrácký a která měla zmást pojmy českých katolíků!

druž
Draží přátelé, začneme několika stručnými zprávami. Příklad

Zítra bude sloužena ve střední lodi nově upravených vatikánských krypt mše svaté u oltáře Krista Krále za přítomnosti Vatikánské kapituly a několika pozvaných hostí. - Ve vatikánských kryptách, které jsou pohřebištěm papežů, se konaly v posledních letech velmi rozsáhlé archeologické ~~prace~~ a při té přiležitosti byla část krypt, která bude přístupna veřejnosti, ~~příprava~~ upravena jako spodní basilika. Firma Wurlitzer z Bufalo darovala vatikánským kryptám nové varhany vlastní soustavy.

Ačkoliv je v Římě již velmi horko a doba není nejvhodnější pro poutní výpravy poutní ruch nejen že neustal, nýbrž poutní výpravy jsou ještě četnější. Dnes přiletěla poutní výprava z Mexika, druhého července se očekává poutní výprava z Brazílie, jsou tu ještě poutníci z Francie a organizace ~~Papežské~~ *Rakouské* připravuje na 8. července velikou jubilejnou pout, jíž se zúčastní 4.000 osob.

Francouzská katolická akce vydala dokumentární film a desky z jubilejní francouzské národní pouti do Říma, které budou k disposici farním skupinám a budou pomáhat udržovat a oživovat smyslení ~~které má v katolických probouzeních~~ *totalitního kultu svatého Františka* podle přání Svatého Otce svatý rok.

Známý francouzský sociální týden bude se letos konat v Nancy od 18-23 července a bude studovat otázku nynějšího venkova v moderní ekonomii.

Koncem srpna se bude konat v Amsterdamu 21 světový kongres Pax Romana. - Organizace katolických intelektuálů a studentů. Hlavní téma kongresu je Spolupráce intelektuálů na díle vykoupení. - Kongres bude zakončen společnou poutí do Říma, k níž se dosud přihlásilo 7.000 osob.

~~Německá~~ lekařská komise prohlásila dvě uzdravení v Lurdech - jedno z roku 1947, druhé z roku 1948 se nedají vysvětlit přirozeným způsobem.

V červenci se sejde v Lurdech na pouti 15.000 bývalých vojáků u Královny míru. Bude pro ~~je~~ postaveno v blízkosti svatyně stanové město.

V Belgii se připravují Jocisté na svůj jubilejní sjezd. Dělnická katolická mládež se sejde začátkem září v Bruselu. Budou tam početné legace ze 40 zemí.

Arcibiskup mnichovský - kardinál Faulhaber zahájil diecézní proces pro blahořečení Patera Rupeleta Maeyra T.J., který zemřel roku 1945 v nazistickém koncentračním táboře po dlouhém utrpení.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

k zrušení k ášterů v Československu došly z kruhů uprchlíků, kterým však možno věnovat plnou důvěru, další zprávy a podrobnosti.

1.-Zrušení všech klášterů se stalo vždy v noci a bylo provedeno ozbrojenou policií. Policejní čety, které byly pověřeny provedením těchto násilných přepadů, byly uvědomeny o přikázaném úkolu jen několik hodin před odjezdem a teprve bezprostředně před odjezdem bylo jim sděleno místo, kam se mají odebrat. Bylo vždy použito policejních skupin z cizích míst. Tak již v noci ze 14. na 15 března byly řeholní koleji a klášterům na celém území dány komisaři, kteří bydleli v domě a částečně převzali jeho správu. Deportace řeholníků se stala ve třech fázích 14/15 dubna byli deportováni jesuité, františkáni, salesiáni, premonstráti a re'emtoristé 27/28 dubna jiné skupiny řeholníků a konečně všichni ostatní v noci 4/5 května. Takže všechny řeholní domy byly zrušeny a zůstal někde nějaký starý nemocný řeholník v nemocnici nebo nějaký řeholník odpadlík již dříve ve službách státní policie. Výjimka byla učiněna pro milosrdné bratry Jejich představení však byli též denortováni a jejich nemocnice a domy sestátněny.

2.-O situaci v jednotlivých pracovních tábozech pro řeholníky jsou tyto zaručené zprávy. V Čechách: Hejnice - 150 - Emauzští Br捏ne iktini, Petřini, mučaristi a Bosí Augustiniáni a nějaké menší skupiny jiných. Františkáni - dříve také tam umístění - převezeni do Bonosudova.

Bonosudov : 250 / 400 / Jesuité, Františkáni a jiné menší skupiny, které tvoří komunity přísně od sebe oddělené.

Osek: Všichni salesiáni / 180 /, Augustiniáni a snad Benediktini břevnovští a část kapucínů - Dohromady více než 250

Semily: V státní nemocnici, oddělení pro vnitřní nemoci a nemoci infekční Tam jsou posíláni nemocní řeholníci z celé republiky, pokud potřebují klinického ošetření. Podle prvních zpráv tam bylo převezeno 140 řeholníků, z nichž však byli mnozí odvezeni do Broumova. Nyní tam je asi 30-40 vážně nemocných řeholníků. Jedná se o TBC reumatismus, zápaly plic a pod. Mezi lidem se však komisaři síří pověsti, že tito řeholníci mají venerické nemoci a vyčkává se, jaký učinek to vyvolá ve veřejnosti. Je nebezpečí, že tito řeholníci budou naočkovány tyto nakažlivé nemoci, jak to bylo v programu celé akce proti řádům. Připravuje se definitivní veřejná akce proti řádům, kterým by se celý zločin ospravedlnil před veřejností, až tajná policie "zpracuje" "zločinný materiál který nalezla v klášterech." - V této nemocnici zemřel premonstrát Dr Metoděj Bohumír Mastný a sice 1.5.1950 ze želivského kláštera /nar. 6.3.1893/. Místní farář nesmíl existovat při pohřbu, zaplombovaná rakev byla odeslána do Třebíče na Moravě.

V litoměřické diecézi je koncentrováno na 700 řeholníků. - V diecézi Královéhradecké jsou dvě hlavní centralizační kláštery - Broumov, Premonstráti, Dominikáni, Kapucíni a Br捏ne iktini - dohromady více než 400. V tomto klášteře je mnoho starých a nemocných řeholníků z různých řádů. Je tam č - 5 sester svatého Karla Boromejského, které mají ošetřovat nemocné. Jedná se o nemocné, které nepotřebují klinického ošetření.

V Želivském opatství byli soustředěni všichni provinciální a místní představení. Presný počet není znám, ale bude jich asi sto. Takže v diecézi hradeckej je deportováno na 500 řeholníků. Tedy na hranicích českých, sousedících s ruskou sovětskou zonou nebo Polskem bylo soustředěno na 1200 řeholníků nejrůznějších řádů. Mezi nimi jsou též studenti theologie, filosofie i novicové. Na některých místech však byli studenti a novici ponecháni na původních místech a svěřeni vedení státních komisařů. Počet těchto se práv však umenšuje den o den, poněvadž odtamtud utíkají a některé domy jsou již úplně prázdné. Když tam zůstali, byli nuceni nastoupit do projektovaných státních seminářů nebo jít do uhelných dolů. - V Hradeckej diecézi je ještě jedno střeisko - Králiky, kde jsou redemptoristé v počtu 230 a pro nedostatek místa musejí spát v ambitech a na chodbách. Je tedy celkem v Čechách koncentrováno skoro 1500 řeholníků.

3.-Na Slovensku nastaly některé změny: Představení místní a provinciální v počtu asi 75 byli převezeni z Pezinoku do Báče u Samoryna na maďarských hraničích. Jenom jí s nimi poměrně dobře a chtějí je získat k spolupráci s režimem. Salesiáni byli ze Štítina převezeni do velikého kláštera redemptoristů v Podolincích.

Registrovaný záběr z řeči Svatého Otce po kanonisaci / dialog s mládeží a rodiči/

Draží přátelé, vžijte se na několik chvil do kouzelného večera svátku svatého Jana Křtitele, alespoň v duchu se připojte k těmto volajícím zástupům a s jejich nadšením, láskou a opraydostí přiměte slova Svatého Otce:

Ctihoní bratři, milovaní synové a dcery, - začal mluvit Svatý Otec za hlubokého ticha. A pokračoval:

Z láskyplného úradku Boží prozřetelnosti slavilo se v tento slunný večer nejvyšší povýšení prostinké dcery lidu, se slávou, jež nemá sobě rovné, způsobem, který je doposud jediný v dějinách Církve: na tomto rozlehlém a podmaňujícím místě ~~tajemství~~, proměněném v posvátný chrám, jehož klenbou je obloha opěvující slávu Nejvyššího; povýšení, po němž jste tolik touzili, ještě dříve, než jsme o něm dali své rozhodnutí; slavnost jedinečná pro nespočetný zástup věřících, jemuž podobný nebylo nikdy viděti při jiných svatořečeních. A což = TO vše jakoby tak vyvoláno oslnujícím jasem a opojnou vůní tohoto květu lilia, haliciho se v purpur, jež jsme právě nyní s hlubokou radostí ~~zapsali~~ do seznamu svatých: malou a ~~sílu~~ mučednici cistoty, Marii Goretti.

Vždyť proč jste, drahé děti, přišli v tak nesmírném počtu na její oslavu? Proč jste při vyprávění, nebo při četbě o jejím krátkém životě, který se tak podobá průzracnému vyprávění Evangelia jednoduchosti svých rysů, zabarvením svého prostředí i prudkosti smrticího násilí = proč jste při tomto životopisu byli ~~s tou~~ dojati ~~se~~ až k slzám? Proč si Marie Goretti získala tak rychle vaše srdce, že se ~~je~~ stala ~~jen~~ miláčkem ~~v hrdisku~~.

Je tedy na tomto světě, zdánlivě vězicím a pohrouženém v poživačnost, je v něm nejenom nějaký nepatrny hlouček vyvolených, prahoucích po nebi a cistém duduška, nýbrž jste tu celé zástupy jen tu nesmírné davu těch, na něž nadpřirozená vůně křestanské cistoty působí ~~neodolatelným~~ kouzlem neodolatelným a slabým; slabým a potěšujícím.

~~Nevadí~~ ~~Na~~ ~~pravdu,~~ ~~z~~ ~~pri~~ mučednictví Marie Goretti zastávala ~~za~~ předeším cistotu, v ní a sní triumfovaly ~~z~~ také ostatní ctnosti, křestanské. V cistotě bylo nejzákladnejší a vymluvně prokazání dokonale vlády duse nad hmotností. V nejvyšším hrdinství, které se neimprovisuje, byla láska nežná a ucelivá, = poslušná a pomáhající ~~zhlédem~~ k rodičům; oséť každodenní tvrdé práce.; chudoba spokojující ~~zhlédem~~ Evangelia a opírající se o důvěru v nebeskou prozřetelnost; zbožnost, již se Marie chopila s houževnatostí, toužíc každodenně vyrůstat v poznání, zbožnost, kterou učinila pokladem ~~na~~ života, živíc ji plamenem modlitby; žhavá touha po Ježíšovi eucharistickém, a na konec, jako koruna lásky, hrdinné odpustění, jež udělila vrahotví. Venkovský prostý, Bohu však tolik milý věneček z polního kvítí, který zdobil bílý závoj jejího prvního svatého Přijímání a brzy poté její mučednictví.

Tak se tento posvátný obrad mané ~~rozvinul~~ v lidovém shromázdění pro cistotu. Jestliže ~~z~~ proti jasu každého mučednictví stojí vždy skvrna nějaké nepravosti jako hořký protiklad, za mučednictvím Marie Goretti, stojí pohoršení, jež na počátku tohoto století se zdá něčím neslyšchaným. Po uplynutí skoro padesáti let, v nichž často obrana dobrých proti zlým byla nepostačující, = spiknutí nemravnosti, jemuž slouží knihy, ~~čtení~~, dívala, přednášky, moda, mořské a říční pláže a různé spolky, snaží se podkopati v nitru společnosti a rodiny - ke škodě předeším dětí i nejúlejsího věku - vše to, co bylo přirozenou ochranou ctnosťí.

O vy madí, předrazí chlapci a dívky, zřitelnice očí Ježíšových i našich, řekněte: jste pevně rozhodnuti rázně odporovat, s pomocí Boží milosti, jakémukoliv útoku, kterým by se druží opovázili napadnout vaši čistotu?

A vy, otcové a matky, před zraky tohoto množství, před obrazem této mladické panny, jež svým neposkvrněným úbělem uchvátila vase srdce, v přítomnosti její matky, která vychovavsi ji k mučednictví, nehorčovala nad její smrtí, i když se stala trýzní jejího života = matky, jež se nyní v dojetí sklání, aby ji vzyvala = rcete, jste ~~z~~ ochotni vzítí na sebe slavnostní závazek bdít, pokud je na vás, nad ~~zavazovat~~ svými syny, nad svými dcerami, abyste je uchránili a ubránili před tolika nebezpečími, jež je obklopují? bdít a stále je uchovat daleko od míst, které jsou školou bezbožnosti a mravní zvrhlosti?

Nuž, vy všichni, kdo posloucháte, vzhůru srdce! Nad nezdravými močaly a bažinami světa klene se nebe plné krásy: je to nebe, jež okouzlo malou Marii, nebe, do něhož ona chtěla vystoupit jedinou cestou jež tam vede: zbožnosti, láskou ke Kristu, hrdinným zachováváním jeho přikázání.

Bud' pozdravena, libesná a milá světice! Mucenice na zemi a mučele v nebi, obrát ze své slávy svůj zrak na tento lila, který tě miluje, který tě uctívá, který tě oslavuje, který tě velebí. Ty neseš na svém cele jasné a zářící vítězné jméno Kris tova (Ap 3,13); na tvé panenské tváři je sína lásky a vytrvalost ve věrnosti k božskému Snoubenci: jsi snoubenkou krve, abys zpodobnila na sobě jeho obraz. Tobě, ty mocná u Beránka Božího, svěrujeme tyto své syny a dcery že de přítomne i všechny ostatní, kdo jsou s námi duciové spojeni. Obdivují tvé hrdinství, avšak i víte: chtějí te následovat v opravdovosti víry a v neporušitelné bezučesnosti mrvavů. K tomu se utíkají otcové a matky, abys jim pomáhala při jejich úkolu výchově dětí. V tobě prostřednictvím našich rukou se načezejí útociste děti a všichni mladí, aby byli uchráněni každého poskytnutí a mohli krájet cestou života s jasem a radostí těch, kdo jsou cistého srdce. Amen.

70

x

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Několik zpráv z katolického světa -

V Římě v bazilice svatého Petra byla dnes ráno sloužena slavná mše svatá ve vatikánských kryptách u oltáře Krista Krále. L'Osservatore Romano přináší dlouhý článek s řadou ilustrací nově upravených posvátných prostor pod vatikán skou bazilikou, kde odpočívá tolik velikých papežů v blízkosti hrobu prvního papeže Svatého Petra. Oltář v kapli svatého Petra byl posvěcen začátkem toho měsíce svatým Otcem Piem XII., za oltářní mensou je bronzová mříž, za níž jsou včetně posvátné kameny, které tvořily nejstarší oltáře postavené na památkém "tropaeum" prvního papeže, o němž mluví kněz Gaius kolem roku 200 p.Kr.

Dnes večer o páté hodině byly zpívány v bazilice svatého Petra první slavné nešpory a po nich Svatý Otec přijal v bazilice ~~poutníků~~ přítomné v Římě. Po všeobecné audienci sestoupil Svatý Otec ~~do stoupání~~ pod oltář konfese aby posvětil arcibiskupská palia, která se chovají ve schránce nad hrobem svatého Petra.

~~Do Říma připutovalo dnes 500 dánských a švédských skautů, jako zástupci veškeré skautské mládeže Dánska a Švédska. Jsou tu též poutníci z Vietnamu.~~

Přijely též některé pouti z Jižní Ameriky a další se ještě čekají ke kanonizaci blahoslavené Marie de Paredes, která se bude konat v neděli 9. července.

~~Mladí francouzští herci pod vedením Marcella Leroya sehráli včera v divadle staré Ostie biblické drama od Jindřicha Ghéona Judith při příležitosti mezinárodní mírové pouti organizované časopisem Le témoignage chrétien.~~

~~Ministr Plojhar ve své řeči na krajské pracovní konferenci kléru v Litoměřicích se neprávem odvolával na polský episkopát proti československému episkopátu. Polští episkopati, jak jsme již dříve sdělili, zaujal k štokhomskému mírovému hnuti kritické stanovisko a proto komunistický polský tisk zahájil v poslední době velmi prudkou kampaň proti polským biskupům, zvláště proti kardinálovi Sapiehovi a arcibiskupu primasovi Wyszynskiemu. Komunistická "Trybuna ludu" - nešetří vyhrůžkami. Zároveň se v ~~výzvou~~ Polsku, které před krátkou dobou ~~odstoupilo~~ český komunistický tisk líčí jako zemi pokojné spolupráce Církve se státem a chtěl z této skutečnosti vyvodit novou obžalobu proti domácímu episkopátu - se však bojuje proti Církvi jako se bojovalo před tím. Vojenský soud v Olsztynu odsoudil k doživotnímu žaláři kněze Josefa Smietanu a osm katolických skautů ~~k~~ dlouholetému vězení, poněvadž ~~prý~~ byli členy protivládních organizací. Tento proces dal tisku příležitost, aby často opakoval, že každé přestoupení dohody mezi církví a státem bude ~~stihán~~ nejpřísnějšími tresty a ohlásil další procesy proti kněžím i biskupům.~~

Příští neděli 2. července se bude ve Vatikánských zahradách konat obvyklý pochodový průvod k poctě římských prvnoučedníků.

~~V Londýně zahájili sbírku na znovuvybudování katolického kostela Panny Marie zv. francouzský. Kostel byl zničen bombardováním roku 1940. Byl památný, poněvadž jej vybudovali z podnětu kardinála Wisemann, autora Fabioly, francouzští katolíci sídlící v Londýně.~~

33

X

aby spolu se svatými apoštoly orodoval za český národ, aby i v této bouři zůstal národem katolickým a vatikánská basilika, v níž otec vlasti vybudoval oltář dědici české země, zůstala navždy i jeho pravým domovem.

~~Na konci si poslechněte úryvek z listu vašich pánu biskupů o Církvi. Byl vydán 17. října 1948. Vidíte z toho, jak vaši biskupové jasně viděli a že vás upozornili včas! Ani dnes, kdy k vám nemohou mluvit zůstanete jim věrní, nezklamete jejich důvěru!~~

* K zrušení k ášterů v Československu došly z kruhů uprchlíků, kterým však možno věnovat plnou důvěru, další zprávy a podrobnosti.

1.-Zrušení všech klášterů se stalo vždy v noci a bylo provedeno ozbrojenou policií. Policejní čety, které byly pověřeny provedením těchto násilných přepadů, byly učiněny o přikázaném úkolu jen několik hodin před odjezdem a teprve bezprostředně před odjezdem bylo jim sděleno místo, kam se mají odebrat. Bylo vždy použito policejních skupin z cizích míst. Tak již v noci ze 14. na 15. března byl řeholním kolejím a klášterům na celém území dání komisaři, kteří bydleli v domě a částečně převzali jeho správu. Deportace řeholníků se stala ve třech fázích 14/15 dubna byli deportováni jesuité, františkáni, salesiáni, premonstráti a reformatisté 27/28 dubna jiné skupiny řeholníků a konečně všichni ostatní v noci 4/5 května. Takže všechny řeholní domy byly zrušeny a zůstal někde nějaký starý nemocný řeholník v nemocnici nebo nějaký řeholník odpadlý již dříve ve službách státní policie. Výjimka byla učiněna pro milosrdné bratři. Jejich představení však byli též deportováni a jejich nemocnice a domy sestáty.

2.-O situaci v jednotlivých pracovních táborech pro řeholníky jsou tyto zaručené zprávy. V Čechách: Hejnice -150 - Emauzští Br捏ne iktini, Petřini, eucharistií a Bosí Augustiniáni a nějaké menší skupiny jiných. Františkáni -dříve také tam umístěni - převezeni do Bohosudova.

Bohosudov: 250 / 400 / Jesuité, Františkáni a jiné menší skupiny, které tvoří komunity přísně od sebe oddělené.

Osek: Všichni salesiáni/180/, Augustiniáni a snad Benediktini břevnovští a část kapucínu -Dohromady více než 250.

Semily: Dvě státní nemocnice, oddělení pro vnitřní nemoci a nemoci infekční jsou posílání nemocní řeholníci z celé republiky, pokud potřebují klinického ošetření. Před prvními zprávami tam bylo převezeno 140 řeholníků, z nichž však byli mnozí odvezeni do Broumova. Nyní tam je asi 30-40 vážně nemocných řeholníků. Jedná se o TBC reumatismus, zápaly plic a pod. Mezi lidem se však komisaři šíří pověsti, že tito řeholníci mají venerické nemoci a vyčkává se, jaký učinek to vyvolá ve veřejnosti. Je nebezpečí, že tito řeholníci budou nakažovány typickou nakažlivou nemocí, jak to bylo v programu celé akce proti řádům. Připravuje se definitivní veřejná akce proti řádům, kterou by se celý zločin ospravedlnil před veřejností, až tajná policie "zpracuje" "zločinný materiál který nalezla v klášterech." V této nemocnici zemřel premonstrát Dr Metoděj Bohumír Mastný a sice 1.5.1950 ze želivského kláštera /nar. 6.3.1893/. Místní farář nesměl asistovat při pohřbu, zaplombovaná rakva byla odeslána do Třebíče na M. rava.

V Litoměřické diecézi je koncentrováno na 700 řeholníků. -V diecézi Královéhradecké jsou dvě hlavní centralizační kláštery. -Broumovští Premonstráti, Dominikáni, Kapucíni a Benediktini -dohromady více než 400. V tomto klášteře je mnoho starých a nemocných řeholníků z různých řádů. Je tam 5 sester svatého Karla Boromejského, které mají ošetřovat nemocné. Jedná se o nemocné, které nepotřebují klinického ošetření.

V Želivském opatství byli soustředěni všichni provinciální a místní představení. Přesný počet není znám, ale bude jich asi sto. Takže v diecézi hradecké je deportováno na 700 řeholníků. Tedy na hranicích českých, sousedících s ruskou sovětskou zonou nebo Polskem bylo soustředěno na 1500 řeholníků nejrůznějších řádů. Mezi nimi jsou též studenti theologie, filosofie i novicové. Na některých místech však byli studenti a novici ponecháni na původních místech a svěřeni vedení státních komisařů. Počet těchto se práv však umenšuje den ode dne, poněvadž odtamtud utíkají a některé domy jsou již úplně prázdné. Když tam zůstali, byli nuceni nastoupit do projektovaných státních seminářů nebo jít do uhelných dolů. - Hradecké diecézi je ještě jedno středisko Králiky, kde jsou redemptoristé v počtu 230 a pro nedostatek místa musejí spát v ambitech a na chodbách. Je tedy celkem v Čechách koncentrováno až 1500 řeholníků.

3.-Na Slovensku nastaly některé změny: Představení místní a provinciální v počtu asi 75 byli převezeni z Pezinoku do Báče u Samoryna na maďarských hranicích. Jenom jí s nimi poměrně dobře a chtějí je získat k spolupráci s režinem. Salesiáni byli ze Štítina převezeni do velikého kláštera redemptoriistů v Podolíne-

Veledůstojní pánové, drazí bratří,

Slavnost knížat apoštolských Petra a Pavla se slavila v Římě zvláště v letošním milostivém roku se zvláštní slávou a též se zvláštní zbožností. Od časných hodin ranních byla bazilika svatého Petra stále plna poutníků, u všech oltářů celé dopoledne byly slouženy mše svaté, slavnou pontifikální mši svatou složil arcikněz baziliky kardinál Tedeschini. Nad vchodem do baziliky je zavěšena tradiční symbolická rybářská síť Petrova - upletená ze zeleného chvojí a vavřínových ratolestí. Konfese nad hrobem svatého Petra je bohatě ozdobena květinami vystrídal se tam dnes mnoho tisíc zbožných poutníků a bylo tam vroucně šepťáno významného zdrávasů a otčenášů i za vás, za československé katolíky a zvláště za českého kněze, aby v této těžké hodině zkoušky zůstali věrni svým hrdinným biskupům, aby zůstali věrni Svatému Otci a tak i samotnému Kristu. Neboť není Krista a jeho Církve bez biskupů a bez papeže, tvoří z vůle Kristovy její podstatnou sestu. Jen ten, kdo s nimi zůstane spojen, zůstane živou ratolestí na zivém kmeni Církve a bude moci též Kristův život sdělovat druhým. List katolické akce italské "Il Quotidiano" věnoval dnes svůj úvodník významu dnešního svátku a smínil se s vzhomána tam zvláště na katolíky za železnou oponou. Tolik se tam mluví o míru a ani jednomu katolíku z těchto zemí nebylo dovoleno, aby mohl pokojně přijetovat ke hrobům svatých apoštolů v milostivém roku, který je podle výslovné vůle Svatého Otce rokem pokoj, rokem sbratření všech národů ... Avšak nevím, kolik z vás, důstojní pánové, mě dnes a v těchto dnech poslouchá, Ačkoliv se u vás totiž mluvilo a psalo o míru, jistě dnes většina z vás s dychtivostí lapá každou zprávu o válce, která se rozrostala nad Korejí, a snad zapomíná - alespoň na chvíli, na ten veliký duchovní zápas, který tak statečně vedete již přes celý dlouhý rok, snad mu začínáte přikládat menší důležitost, snad někteří z vás pokládají za nutné z taktických důvodů, aby se přizpůsobili a zabránili ještě většímu zlu. Pokušení je veliké! Nepřítel užívá všech prostředků - slabů i hrozeb, a přede vším lží a podvodu - aby zlomil vás hrdinný odpor, aby připravil český a slovenský klerus o vítězný vavřín, který si až dosud získal v tomto zápasu o svobodu Církve a náboženství, o svobodu a důstojnost člověka vůbec. Sursum corda! Vzhůru srdce bratří. Tato těžká hodina zkoušky - těžší než byly všechny předcházející, těžší zvláště proto, že vaši biskupové vám nemohou dát nové směrnice, bolestnější, že se vám zdá podle zpráv tisku o různých pracovních konferencích kláru, o projevech servilních projevech některých kněží - a dokonce i nějakého papežského preláta protonotáře, monsignora - jakoby vaše řady byly rozraženy, jakoby se někteří dávali na ustup! Těžká hodina zkoušky - ale právě proto že je tak těžká, bude vaše výítězství tím slavnější! - Nevěřte novinářským zprávám, vzpomeňte si, kolik vašich jmen - a dokonce i jmen zemřelých vašich spolubratří - jste viděli na stránkách novin před rokem; o nichž se tvrdilo, že se přihlásili do schismatické katolické akce a letos ještě po roce měl tu nestydělost veřejně říci exkomunikovaný soudruh Polanský, že se každou katolické akci přidalo 1770 kněží! - CTK na přání slovenského státního úřadu pro církevní záležitosti žádala redakce, aby neuveřejňovaly zprávy o jednotlivých krajských kněžských pracovních konferencích, nýbrž počkaly, až jim dojde oficiální uhrnná zpráva! Dobře rozumíte, proč tato skromnost a opatrnost jindy tak rychlého komunistického zpravodajství. - Velehrad a svatá památná Stojanova, jména slovanských apoštolů Cyrila a Metoděje byla nám vždy symbolem a příkazem jednoty, jednoty s jedinou, pravou Kristovou Církví, jednoty s Rímem, kde odpočívá svatý Cyril, jednoty se Svatým Otcem. - Letos se tato všechna jména stala v ústech lžikatolické akce a jejích řísluhovatelů - symbolem rozvratu, symbolem rozkolu, symbolem odpadu od Říma a od Církve našich Otců. - Mnozí z vás byli vysvěceni na svátek svatého Petra a Pavla, moravští spolubratří budou slavit výročí svého kněžského posvěcení za několik dní! Vzpomeňte co jste tehdy slibovali biskupu světiteli, vzpomeňte, co jste v mnoha diecézích před rokem spontánně obnovili před celou veřejností! Nedáte se oklamat! Nezradíte! - Poněvadž vám nemohou dát směrnice vaši biskupové, pamatoval na vás sám Svatý Otec! Právě dnes na svátek svatých apoštolů Petra a Pavla je datován nový dekret posvátné kongregace koncilu, který vám dává jasné směrnice, jak máte jednat, který vám ukazuje bezpečnou cestu. - Jako jste až dosud poslouchali Svatého Otce a své biskupy, tak budete poslouchat i mě, neboť jsem hlas Církve, hlas samotného Krista.

POSVÁTNÁ KONGREGACE KONCILU.

DEKRET.

O KANONICKÉM ZRÍZOVÁNÍ A OBSAZOVÁNÍ CÍRKEVNÍCH ÚŘADŮ A OBROČÍ

Katolická Církev z ustanovení samotného Krista je dokonalá společnost hierarchicky zřízená; její plnou a nejvyšší správu a jurisdikci nadní má římský Vek kněz, nástupce svatého apoštola Petra v primátu. Proto nikdo nemůže o své ujmě bez zákonitého kanonického jmenování nebo ustanovení ani ~~sebe~~, ani druhé ustanovit na nějaké církevní úřady, nebo obročí.

Správnou normu v této věci kanonického práva podala již první regule práva
m VI°/I. tř. 4, § 10. Bez kanonického ustanovení nelze dovolené dosáhnout Církevního
obročí." A Tridentský koncil rozhodl: že týká se těch, kdož nastupují tyto úřady povolá-
ni neb ustanovení bud od lidu neb od světské moci a /civilních/ úřadů, a kteří
si je osvojí z vlastní opovážlivosti, týká všechných nejsebe-služebníků Církve - ný-
bráš-sledějí a loupějí je třeba pokládat za zloděje a lupiče, kteří nevstoupili
dveřmi /ovčince/, nikoliv za služebníky Církve. /Cap. IV., sess. XXXII de reforma./
Ač táz posvátná Synoda slavnostně prohlásila /definovala/: "Kdo by řekl...
že ti kteří nebyli od církevní a kanonické moci zákonitě ustanoveni/ordinováni/
a posláni, ~~vše~~ odjinud přicházejí, že přece jsou zákonitými služebníky slova
a svatosti, budiž anathema."/ Ibid. can. 7; cfr. též Syllab. Pia IX, č. 50/

Mimo to tytéž zásady potvrdil Kodex kanonického práva, stanoviv též tresty proti těm, kdož by je přestoupili./cfr. cc.2331, par.2; 2334, l- -2- ; 147, § 1-2 332, § 1; 2394 /.

Aby tyto posvátné a nedotknutelné zásady byly tím více uchovány ve své neporušenosti a zároveň aby ve věci tak důležité bylo zabráněno zneužívání /zlo-řádum/ Ježíš Svatost Papež Pius XII ustanovil:

Sv. otc. Samým činem /ipso facto/ upadají do exkomunikace vyhrazená zvláštním způsobem Apoštolskému Stolci

1.-ti kdož kují pikle proti zákonitým církevním vrchnostem nebo jakýmkoliv způsobem se pokouší podvrátit jejich moc;

2.-ter kdo bez kanonického jmenování nebo ustanovení podle posvátných kánonů se zmocní církevního úřadu nebo obročí nebo hodnosti, nebo se nechá na ně nezákonitě ustanovit, nebo je podrží;

3.1-ti kdož na zločinech vyjmenovaných pod číslem 1. a 2. jakýmkoliv způsobem, přímo nebo nepřímo, účastní.

Děno v Římě, dne 29. června 1950

Podepsán: Josef kardinál Bruno, prefekt
František Roberti, sekretář.

Dekret sám je velmi jasně formulován, takže ani nepotřebuje dlouhého výkladu. Z úvodní části vidíte, že se jedná o důsledky ze zásad, které jsou spány se samotnou podstatou církevního organismu, znova a znova Církvi hájené a stvrzené i neomylným anatem Tridentského koncilu. - Kodex kanonickeho práva stihal zločiny tohoto a podobného druhu, které ohrožují sám život Církve, a možnost jejího apoštolského poslání většinou tresty t.zv. ferendae sententiae - které mají být vyhlášeny v jednotlivých případech a proti jednotlivým osobám, které by se podobných svatokrádežných činů na Církvi dopustili. - Dnes však Církev je v mnohých záležitostech v takové situaci, že biskupové někdy nemohou ani přesně a důkladně vyšetřit podobné činy a nemohou ani zasloužené tresty proti zrádným Jidášům vyhlásit. - Proto Svatý Otec, aby nemohl ani nepřátelský režim ani prodejna slabost nebo zloba špatných ~~představ~~ zneužít těchto okolností i ke klamání ostatních kněží a věřících, ustanovuje těžký trest exkomunikace ipso acto samotným činem - kterého se dopustí - aniž by bylo třeba ~~hod~~ zvláště vyhlasovat.

Do této exkomunikace vyhrazené zvláštním způsobem Svatému Otci samým činem upadají kdo se dopustí následujících skutků:

1.-ti kdož kuij pikle proti svým zákonitým církevním vrchnostem - ~~je~~ jsou biskupové a Svatý Otec - kdo jakýkoliv způsobem se snaží podvrátit jejich moc a autoritu. - Je to jasná řeč. Víte sami dobře, o čem se jedná na různých pravosudných kněžských konferencích, víte, co se připravuje na Velehradě, co ~~pravosud~~ různí řečníci z řad lžikatolické akce v poslední době, co proběhlo novinami: ~~je~~ desti jasné: Tam se kuij pikle proti biskupům, tam se chce podvrátit jejich moc, tam vás chtejí přivést k odpadu od Svatého Otce. - Vy necháte ~~se~~ lacinou utěchu o kusu papíru a laciné prohlášení, že přes všechny exkomunikace zůstá neteřímskokatolickými kněžími takovým Horákům, Tukačovičům, Plojharům a Buchtům.. Taková utěcha snad může uspat svědomí na několik dní, ale naprostě nestačí aby člověk mohl s radostí pracovat ~~se~~ s klidným svědomím umírat!

2.-Druhé třídy, na něž se vztahuje exkomunikace, spatří ti, kdož přijmou nějaký úřad, obročí neb hodnost bez kanonického ustanovení. Právě v této věci jste měli mnozí tolik nejasnosti - teď je jasno: kdo se svévolně zmocní takového úřadu / řada případů samozvaných kněží, kteří obsadili opuštěné řeholní kostely/ - kdo se nechá ustanovit nezákoně t.j. od civilních úřadů - platí to do budoucnosti - neb i ten, kdo takovým nezákonem způsobem úřad obdržel, si ho dále podrží - týká se i přítomnosti. - Pod tento případ spadá případ samozvaného generálního vikáře v Českých Budějovicích Josefa Buchty - tím samým, že zůstane v tomto úřadě propadá exkomunikaci a podobně i ostatní kněží, kteří podobným způsobem drží nějaké obročí. - ~~Málo~~ způsobem vyhlašuje d. Otce.

3.-bod nepotřebuje zvláštního vysvětlení...

~~Budeme někdy věděti, kdyži budeš Otce ze tto říce, Obrázek je tvoje. Obrazek je tvoje, ne když věru, ne když důvěru, někdy věruji povíd. - Víme, že mne budeš i když na tě cesta volle k množství - je tě ažta dudy a čísta.~~

~~A mne kde si připomněme, cože proč řekou? - ~~Platí říčka, což je všechno - všechno~~ Slibnou pláťou budeš, ~~a všechny všechny~~:~~

Draží přátelé,

po Československu se pořádají manifestace míru, podpisuje se štokholmská mírová akce a v Koreji zahájili komunisté bratrovražednou válku. Pozornost mnohých je nyní obrácena na nové válečné pole, sledují každou zprávu o novém válečném požáru, dohadují se možných následků konfliktu, dívají se do budoucna s úzkostí neb s nadějemi, ale většina zapomíná na ten veliký duchovní boj, který se vede ve vaší nejbližší blízkosti, v jehož samém středu stojíte, který nabývá stále většího rozsahu a který by podle přání nepřátel Církve měl v nejbližších dnech přinést definitivní vítězství komunistického režimu nad posledními obránci lidské důstojnosti a svobody v Československu - nad katolickou Církví. --

Tento boj proti katolické Církvi se vede způsobem zálužným a nebezpečným. Tak byl veden od samého počátku. Před rokem byl vypovězen boj biskupům ve formě lžíkatolické akce - a když tento schismatický manévr byl odsouzen nejen episkopátem a kněžstvem, nejen slavnostním prohlášením svatého oficia nýbrž i valnou většinou věřícího katolického lidu, bylo třeba jít dále. První veliká bitva, kterou svedli vaši biskupové, vaši kněží a vy všichni s nimi za svobodu Církve, za svobodu náboženství, za svobodu člověka vůbec - skončila naprostým morálním vítězstvím katolického tábora, které vzbudilo obdiv v celém katolickém světě. - Před čtrnácti dny byla v Itálii vydána dokumentární kniha o tomto velikém zápasu, Governo comunista e Chiesa cattolica in Cecoslovacchia - Komunisticke vláda a katolická Církev v Československu. Na 220 stranách první kniha vývoj církevně-náboženské situace v Československu od komunistického puče v únoru 1948 až do poslední doby. Ukazuje ve světle dokumentů všechny fáze tohoto boje a vydává slavné a pravdivé svědectví statečnosti katolického klérku, věrnosti a lásky katolického lidu ke svým pastýřům, nesmlouvavému, důslednému postoji plnému pastýřské moudrosti a odhodlanosti až k mučednictví českého a slovenského episkopátu. - Tak je znám český katolicismus v celém světě. Katolicismus, který zvedl vysoko svůj svatý prapor a nesklonil se před Molochem komunistického režimu, který ho chtěl zotročit. - Je pravda - není možno se ubránit fysickému násilí, stovky kněží strádají v žalářích a v koncentračních táborech, řada jich zaplatila svou věrnost životem, řada farnosti je bez pastýře, řada kostelů bez svatostánku. Avšak to neznamená prohra - nýbrž vítězství. Vítězství ducha nad hmotou, vítězství mravní, kterému jedinému bude patřit konečná vítězná palma.

Bezbožecký režim pod zámkou spolupráce Církve se státem, pod zámkou ochrany církevních zájmů, uzákonil státní příkazy vřad pro církevní záležitosti ve skutečnosti pro likvidaci katolické Církve a zahájil svou činnost neslyšaný násilím, s kterým v několika dnech zrušil všechny mužské kláštery v celém Československu a tisíce českých mužů - poctivých pracovníků na poli národa a Církve zbavil svobody a všech práv. Avšak ani tento neslychaný teroristický čin který vzbudil pobouření v celém světě, nebuď si moci zařadit mezi vítězné vavřiny. Věrnost a odhodlanost řeholníků až k hrdinství ukázala bezmocnost zevnějšího násilí proti tomu, kdo si dovede uhájit svou vnitřní svobodu i v utrpení i ve smrti. -

Útočník však správně počítal, že tím bude ztenčen šik obránců, že tento náhlý přepad, ~~zastraší~~ snad některé váhavé a nerozhodné v řadách světského klérku a bude moci postoupit dál v svém ničivém dílo: Užil a užívá všech prostředků, aby zlomil odolnost klérku - hrozeb i slibů, aby nejen zničit, nechec mučedníky - eheo - edpadlky, všechny ~~okresní~~ a krajské konference klérku, které sice ve skutečnosti byly mnohem méně slavné a mnohem méně navštívené než o tom referuje tisk, všechny mírové projevy, všechny různé národní pouti, kde se únavy mluvili vlastenečtí kněží o míru, o válečném postoji Vatikánu, o nepochopení biskupů, kteří zradili lid. ~~Tato etapa~~ vedená ve znamení holubice míru pod heslem Velehradu a Děviny, má dovést kněze a lid k uplnému rozchodu s biskupy k odloučení od Svatého Otce, k odpadu od pravé Církve... Nedejte se, draží přátelé mylit! Nedejte se oklamat! Po tolika obětech, po tolika utrpeních veřejek, bratří, po tolika vítězstvích, byste chtěli teď složit zbraně a zradit svou Církev, svatou apoštolskou římskokatolickou Církev? Celý katolický svět v předvečer svátku svatých apoštolů Petra a Pavla hledá k Rímu s uctou. U hrobu svatého Petra budou klečet zítra národy celého světa a každý Čech, který tam poklekně, bude pamatovat na Vás, každý Čech se zastaví též u blízkého oltáře svatého Václava a bude prosit svatého našeho mučedníka, aby vám vyžádal se svatými

1.

KLASOBRANÍ ZE ZASEDÁNÍ KOMUNISTICKÉ KATOLICKÉ AKCE.

V první polovině června se konala v Praze konference komunistické Katolické akce. Pár ubohých loutek hrálo na jevišti, co nařídili marxističtí principálové v komunistickém sekretariátě. Bylo by to k smíchu, kdyby to mebylo k pláči. Když visel Kristus Pán na kříži, byla kolem něho všelijaká společnost. Podobně na tom zasedání tak zvané Katolické akce, kde také visel Kristus Pán na kříži. A viděl kolem sebe tři druhy lidí, kteří zradili: jedni ze slabosti, druzí z hlouposti, třetí - a těch je snad nejméně - ze zlé vůle. Ale všichni ho ve svých řečech znova křížovali, protože všichni křížovali jeho tajemné tělo - Církev. Ani v jedné z těch řečí se neozvalo to, co se nazývá *Sentire cum Ecclesia*, cítit s Církví jako s Matkou. Když na oklamání nemyslíků lidí se dušovali, že jsou římští katoláci, že uznávají papeže ve věcech víry, mravů a církevní kázňě, hned na obrátku soptili proti svatému Otci, že vyloučil z Církve komunity. Jak si to srovnají, že papež je sice nejvyšší rozhodčí ve věcech víry, mravů a kázně, ale když v těch věcech rozhodne, že ho katolíci nemusejí poslechnout? To je asi logika dialéktického materialismu.

A jakým způsobem mluvili o svých biskupech? V době, kdy celý křesťanský svět sleduje s neomezeným obdivem hrdinské chování českých a slovenských biskupů, prohlašuje je tak zvaná Katolická akce za vlastizrádce, "kteří svým protilidovým, zpátečnickým a mnohdy přímo protistátním a nezákonným jednáním se sami postavili do úplné isolace od lidu a od věřících." Tak mluvil bývalý katolík Polanský, vyloučený z Církve pro činnost v Katolické akci. Měl by si připomenouti slova apoštolského žáka mučedníka Ignáce z Antiochie: "Nic bez biskupa, nic proti biskupovi!" "Držte se svých biskupů!", vážně napomíná filadelfské křesťany. A Smyrňanům napsal: "Jen ta eucharistie je správná, která se koná za vedení biskupa nebo toho, komu to biskup dovolil." Tato slova by se měla jako šíp zasírat do svědomí těch nešťastných kněží, které Církev ze svého středu vyloučila, a oni přesto slouží svatokrádežné mše. Kdyby cítily stěny kostela na příklad svatého Ignáce nebo na Strahově v Praze, hrůzou by křičely nad tím znešvěcením.

Jakýsi kněz Románek na tom zasedání také prohlásil, že zůstane knězem, poslušným ve věcech víry a mravů svatého Otce a biskupů, ale ve svých občanských povinnostech že bude respektovat zákony lidově demokratické republiky. Jenže

stěžejní otázka je v tom, koho bude poslouchat, když ty zákony lidové demokracie budou nařizovat něco, co je proti Bohu a Církvi. Najde pak v sobě dost síly, aby řekl to, co sv. Petr židovské veleradě: "Suďte sami, je-li spravedlivé před Bohem, abychom poslouchali více vás než Boha." Plnýma rukama dává císaři to, co je císařovo. Dá také Bohu, co je Božího?

Falšování pojmu - tolik známé z komunistických tiskovin - přejal plně ve svém řečení poslanec Havelka. Mluví o "ničemné a pokrytecké lži prodejných katolických žurnalistů i prohlášeného vatikánského rozhlasu a tisku." Prý "za podpory Vatikánu rozpoutala vysoká hierarchie kampaň a pomocí vyslovených a prokázaných lží štvala duchovenstvo." Představení katolických řádů prý byly usvědčeny z nejhorších protistátních zločinů, špionáže, ukrývání zbraní a soustavné podkopné činnosti. Prý "byla odhalena v celé své ošklivé nahotě zrádcovská a spiklenecká tvář těch církevních hodnostářů, kteří v cízim žoldu bezostyšně šlapou po zásadních zásadách křesťanství." A proto prý se den ze dne prohlubuje propast mezi nimi a věřícími lidmi. - Posuzujeme-li tyto výlevy pana Havelky po stránce vnější, je to táborové řečení značně nízké úrovně. A co se týká vnitřního obsahu, je pro takovéhle mluvení Havelkovo možný jen dvojí výklad: buď vrcholná hhoupost, nebo vrcholná zlá vůle. Je přece téměř nemožné, že by nevěděl o pravém stavu boje biskupů, že jim ~~pře~~ nejde o žádnou obnovu kapitalismu v republice, který byl přece Církvi odsouzen stejně jako komunismus. Ví jáště dobré, že biskupové bojují za svobodu Církve a za lidská práva pro všechny, aby žádný člověk nebyl vyssáván a vykořisťován komunistickým úpírem státem, aby náboženství mohlo rozvinout celou svou činnost na přetváření lidí. Tohle všechno se v republice velmi dobře ví, a proto katolíci mají v takové lásce své biskupy. Pan Havelka musí taky dobře vědět, jakou ^{Těžkou} luctou hledí na katolické biskupy i ostatní křesťané v Československu. Vliv Berana, Matochy, Trochty, Hloucha a ostatních pastýřů je tak obrovský, že je policie musela neprodryšně uzavřít v rezidencích, aby nemohli působit na své věřící.

Töröka.

Na zasedání byl také vyhlášen nový statut Katolické akce ústy pana Förfuka. V obvyklých frázích mluvil řečník o tak zvané náboženské svobodě v Československu proto tak důsledně bojkotují tu hrstku nešťastných kněží, kteří zradili Boha, Církev i národ.

sku. A také si přitom důkladně zalhal. Prý v Katolické akci za první republiky se dělalo rozdělení mezi příslušníky jednotlivých politických stran. - Nemíníme

se podrobněji zabývat jeho mluvením. Jen upozorňujeme z jeho řeči ná jednu neobyčejně příznačnou poznámku. V novém statutu Katolické akce se prý už nedoporučuje zřizovat besídky pro vojáky, "protože o osvětovou činnost vojáků je postaráno." Na vojáky tedy nesmí Katolická akce ideově působit ani tím svým důkladně rozřešeným křesťanstvím. Vždyť o jejich ideové školení se dostatečně starají komunističtí osvětáři. Děkujeme panu Törökovi za tohle prozrazení.

Na tom sjezdu mluvil také exkomunikovaný P. Buchta. Jako novinku tam oznamoval, že přece náboženství nežádá od svých věřících, aby se zrekli lásky k národu. Jenomže si chudák nepovšiml nebo nesměl povšimnout, že celá otázka je v tom, zdali vede k pravému vlastenectví mezinárodní komunismus, který je založen na nakřesťanském třídním boji, to je nenávisti v národě jedných k druhým. Církev však svým učením o lágce přivádí k nejkrásnějšímu a nejplodnějšímu vlastenectví. Vzpomeňme jen z poslední doby na Kordače, Stojana, Brynucha, Jirsíka, Podlahuš.

Na zasedání se také přihlásila k slovu jakási Růžena Peterová z Brna. Mezi žiným mluvila o práci matky v rodině. A ve své nepoučenosti se domnívá, že komunismus dovoluje, aby matky v rodinách vychovávaly děti. Je přece obecně známo, jak soustavně rozrušuje komunismus soudržnost rodiny, jak z rodinného prostředí odvádí otce do schůzí, debat a přeškolování, jak se ze všech sil pokouší vyvést z rodiny i matku tím, že ji začleňuje do práce v továrně. Pak ovšem je už snadno, že i děti si komunismus vezme a vychovává je ve školách a opatrovnách, protože rodiče na ně už nemají kdy.

Dlouhou řeč měl také rozhlasník Habřina. Pro svou Katolickou akci se odvážil dovolávat okružníku Pia XI. z r. 1922. Zapomněl ale uvést, že je jeden podstatný prvek v skutečné Katolické akci, bez něhož Katolická akce neexistuje, a to, že je to práce laiků a kněží pod vedením biskupů. On to ovšem také asi říci nesměl, protože tím by bylo hned jasno i méně chápavým, že komunistická Katolická akce nemá se skutečnou Katolickou akcí nic společného kromě jména, které jí bez ostytu ukradla.

Pan Habřina se také ve své řeči domnívá, že vůbec nelze dokázat, že by křesťanství a socialismus - rozuměj komunismus - stály proti sobě. A to se odváží říci v době, kdy všichni čeští a slovenští biskupové jsou internováni, kdy několik set kněží je v žalářích, kdy byly zrušeny všechny mužské kláštery a zne možněny jim přijímat a vychovávat si svůj dorost, kdy násilně byla zničena prešovská řeckokatolická diecéze a prohlášena za pravoslavnou, věc to, kterou udě-

lali komunisté již v roce 1945 se šesti řeckokatolickými diecésemi v Haliči. To se odváží tvrdit v době, kdy ve všech zemích tak zvané lidové demokracie zuří nejrafinovanější pronásledování náboženství! Znovu musíme opakovat na Habřinovu adresu: buď vrcholná hloupost nebo vrcholná zlá vůle. Ale spíš to první.

Na té konferenci se také rozřečnili dva vyloučení kněží. Nechceme ani uvést jejich jména. Jeden z nich tam volal po "opravdovém katolickém životě." Druhý zase, že "musíme opravdu nábožensky žít." Je to smutné proto, že právě o nich je známo, že nevedou příkladný život.

Zvláštní pozornosti ještě zaslhuje projev pověřence Horáka. Vykládá o tom, jak vláda byla ochotna vyjít v mnohých věcech Církvi vstřícně. - O tom se však není třeba šířit, věřící byli o všem informováni v pastýřských listech. Tak například vláda oficiálně povolila zápis do církevních škol, ale neoficiálně bylo hned uděláno všechno, aby zápis byl mařen. Dosadila si své lidi do Katolické charity, a pak proti všem zákonům a dohodám rušila jeden objekt za druhým. Právě zde máme po ruce plno důkazů. Poskytl je sám minorita P. Fiala, jehož jméno je v Československu příliš dobře známo. Vycházel komunistům tolik vstřícně, že ho pro to katolíci všeobecně odsuzovali. Komunisté ho pokládali za svého člověka, takže ho po únoru 1948 jmenovali ředitelem Katolické charity. Po čtyřech měsících však musel P. Fiala kajícně uznat, jak se mylil, když věřil v dobrou vůli komunistů. Poslal ministru Čepičkovi ostrý protest proti nezákonnému zásahům do činnosti Katolické charity v Hluboké nad Vltavou, v Praze XIII, v Hulíně, v Lysé nad Labem, v Záběhlicích, v Kroměříži a ve Zlíně-Malenovicích. A říká, že to sou jen malé ukázky. - P. Fiala stál také u kolébky Katolické akce. Ale tehdy se mu už pomalu začaly otvírat oči, takže odmítl podepsat prohlášení Katolické akce. Pak se nějaký čas skrýval a uprchl za hranice, protože věděl, co by ho čekalo, kdyby ho komunisté dostali do rukou. O své činnosti prohlásil P. Fiala do slova toto: "Měsíce jsem hledal, jak by bylo možno upřímně spolupracovat s vládou. Ale musím prohlásit, že vedoucí komunisté nemají dobrou vůli, a proto se jim vůbec nemůže věřit. Nemohl jsem dovolit, aby se užívalo a zneužívalo mého jména v dnešní politice, a nesměl jsem věnovat důvěru vládě, o které se ukázalo, že neplní své sliby."

To je jiná řeč, než jakou mluví pověřenec Horák. - /Nedýš u okna! /

Rádi bychom se vrátili ještě k něčemu. - Hned první den zasedání vykřikoval Dionysius Polanský, že Katolická akce je spontánní masové hnutí, že jeho manifest podepsalo loni 1770 kněží. Nevíme, jakým způsobem došel Polanský k tomuto

číslu. Snad tím, že započítal živé, mrtvé i neexistující. Ať si jen dobře vzpomene, jak před rokem vystupovali kněží na kazatelnu a statečně vyhlašovali, že nic nepodepsali, že jejich jména byla připsána bez jejich vědomí. A co to bylo smíchu po republice, když se zjistilo, že jsou tam podepsáni kněží, kteří už léta odpočívají v Pánu. Ti se ovšem bránit nemohli. A komedie dostoupila vrcholu, když se v novinách objevilo prohlášení abatyše bosých augustiniánek z Prahy II a převora karmelitánů z Prahy III. Lidé se ptali, kde jsou ty kláštery. A když se ukázalo, že vůbec neexistují, kdekdo se komunistům smál, jak si z nich někdo učelal dobrý den. V novinách se ovšem napsat nesmělo, že abatyše Janečková a převor Hrůza, kterých se komunistický tisk dovolával, jsou osoby vymyšlené. --

• Všichni řečníci na zasedání Katolické akce používali slovníku Rudého práva. Kdo je proti komunismu, je podle nich "vlastizrádce", kdo s komunisty, je "vlastenec". Místo "odpadlí kněží" se vždycky říká "vlastenečtí kněží". Místo "boj proti komunismu" - "boj proti republice". A tak to jde pořád.

⟨ A na konec řekneme ještě malou poznámku. V tak zvaných Katolických novinách si ocitovali čtyři slůky velehradské písně. Jeden verš nás při čtení naplnil bolestí a hněvem, jiný zase radostí a nadějí. Které jsou to verše? - Ten první je: "ochranu skytli v Církvi svatém lúně." Ano, svatí Cyril a Metoděj uvedli naše předky do lúna katolické Církve. A dnes komunisté a jejich kolaboranti z Katolické akce se vnaží všemi silami vytrhnout z lúna Církve co nejvíce duší. Pán Bůh jim buď milostiv, až je bude jednou soudit za jejich ďábelskou práci. - Verš, který nás zahrnul radostí a nadějí, je tento: "pokud náš národ v hloubi srdce chová důvěru k Matce, ktefá divy tvoří. Maria za nás prosit nepřestane! Ona rozdrtila satanovi hlavu, o ni Církev zpívá: "Všechna bludařství ty sama jsi zničila na celém světě." Budeme ji prosit, aby rozslápla hlavu satanovi i v naší vlasti! ⟩

ústav pro studium
totalitních režimů